

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202277

UNIVERSAL
LIBRARY

ಓಂ

ಶ್ರೀ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಾಯನಮಃ

ಗೌರೀಗ್ರಂಥ ಮಾಲಾ ಸಂ. ೩

ಸಂಗೀತ ಪ್ರೇಮಪರಿವರ್ತನ.

[ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಂ]

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ.

೧೯೨೭

ಲೇಖಕರು:—

ಪಂಡಿತ ಚಿನ್ನಬಸವಪ್ಪ ಎಲ್ಲಪ್ಪ ಕವಲಿ.

ಬ್ಯಾಡಿ-

ಚಿತ್ರ—೧೨ ಅಕ್ಷ.

ಶ್ರೀ ಶೇಷಾಚಲ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್,

ಪೋ. ಆನಂದವನ, ಜಿ. ಧಾರವಾಡ.

ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ತರದ ಕನ್ನಡ, ಬಾಲಬೋಧ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಲಿಪಿಯ
ಭಾಷಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳೂ, ಬಾಯಿಂಡಿಂಗ್, ನಂಬರಿಂಗ್,
ಪರಫೋರೇಟಿಂಗ್ ಕೆಲಸಗಳೂ ಸುಂದರವಾಗಿ
ಯೂ, ತೀವ್ರವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಡ
ಲ್ಪಡುವವು. ದರಗಳು ಸ.ಲಭ.
ಒಮ್ಮೆ ಕೆಲಸ ಕಳಿಸಿ ಅನು-
ಭವ ಪಡೆಯಬೇಕು.
ನಿಯಮಿತತನವೇ ನಮ್ಮ ಶೀಲವು

ವಿ. ಸೂಚನೆ:—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಗ್ಯಾಲೀ ಪ್ರಾಫೆ ಪ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು
ಡೆವಿ ¼ (ಒಂದು-ನಾಲ್ಕಂಶ) ಅಳತೆಯಷ್ಟು (Home Printer) ಮನೆಯ
ಲ್ಲಿಯೇ ಭಾಷಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಹೊಸ ಭಾಷಿಸುವ ಯಂತ್ರವು ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೊಡನೆ
ವಾರತಕ್ಕವಿವೆ ಅವಶ್ಯಕರು ಸಮಕ್ಷಮ ಬಂದು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಭಿ ಪ. ಕಾಳೆ,
ಮ್ಯಾನೇಜರ.

ಸಂಗೀತ

ಪ್ರೇಮ-ಪರಿವರ್ತನ!

(ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಂ)

ಲೇಖಕ:—

ಪಂಡಿತ ಚೆನ್ನ ಬಸವಪ್ಪ ಎಲ್ಲಪ್ಪ ಕವಲಿ,
ಬ್ಯಾಡಗಿ.

ಪ್ರಕಾಶಕ:—

ರಾಮಚಂದ್ರ ಎಲ್ಲಪ್ಪ ಕೋಡಮಗ್ಗಿ,
ನವನೀತ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಬ್ಯಾಡಗಿ.

೧೯೨೨

ಶ್ರೀ

ಅರ್ಪಣ-ಪತ್ರಿಕೆ.

ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಹಗಲಿರುಳೂ

ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ-ಸಹಾ

ಯಕರೂ, ಪೂಜ್ಯ ತೀರ್ಥ-

ಸ್ವರೂಪರೂ ಆದ

ಕೈ. ವಾ.

ವೀರಪ್ಪನವರು ಬುದ್ಧಿವಂತಪ್ಪನವರು ಹಮ್ಮಿಗೆ

ಇವರ ಚರಣಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ

ಅವರ ಔದಾರ್ಯ-ಪರೀಕ್ಷಾಪಕಾರಾದಿ

ಗುಣಲುಬ್ಧನಾದ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ

ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಈ ಅಲ್ಪ

ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಮ

ರ್ಪಿಸಿರುವೆನು!

ಗ್ರಂಥಕರ್ತ.

ಗುಟ್ಟು !

“ಕಾವ್ಯೇಷು ನಾಟಕಂ” ಎಂಬುದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಈಗಿನ ಹೀನ ಪರಿತ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ನಾಟಕಗಳು ಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವದು ಬಹು ಕಠಿಣವಾಗಿದೆ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕಗಳ ಹೊರತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕಗಳು ತಿಳಿಯುವದು ಸುಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವದಿಲ್ಲ; ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳಂತೂ ತಿಳಿಯುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಾತು; ಆದರೆ ಸದ್ಯಃಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿಯ ತಪ್ಪು ತಡೆಗಳು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ತಿಳಿದಂತೆ, ಉಳಿದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲಾರವು. ಅಂತೆಯೇ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಬಂಗಾಲಿ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಯವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿರುವರು; ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸನ್ನೂ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವರು.

ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಬಹಳ! ಆದುದರಿಂದ “ವೃದ್ಧಸ್ಯ ತರುಣೀ ವಿಷಂ” ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನಧಿಕರಿಸಿ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಒರೆದಿದೆ. ಇದರ ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವರು ರಸಿಕರಾದ ವಾಚಕ ಮಹಾಶಯರು. ಇದನ್ನು ಅತ್ಯಲ್ಪಾವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದುದರಿಂದಲೂ ತಿರುಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವು ಸಿಕ್ಕದುದರಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಕಡೆಗೆ ತಪ್ಪುಗಳು ಬಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಪ್ರಮಾದವಶಾತ್ ದಾಸಯ್ಯನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ-ಗ್ರಾಮ್ಯ ಎರಡೂ ಬಗೆಯ ಭಾಷೆಗಳ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ ಸಮಯವೊದಗಿದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವೆನು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನವನೀತ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪೋಷಕರೂ ಆಶ್ರಯದಾತರೂ ಮಾಡಿದ ಧನಸಹಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ; ಮತ್ತು ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಶೇಷಾಚಲ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಚಾಲಕರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೆನೆಸುವೆನು. ನನ್ನೀ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ವಾಚಕಮಹಾಶಯರಿಗೆ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೇ ವಿರಮಿಸುವೆನು. ಇಂತು.

<p>ಬ್ಯಾಡಗಿ, ೪ನೇ ಎಪ್ರಿಲ್ ೧೯೫೬.</p>	<p>} ಪಂಡಿತ ಜೆನ್ನಬಸವಪ್ಪ ಕವಲಿ, ಗ್ರಂಥಕರ್ತ.</p>
---------------------------------------	---

ಪ್ರೇಮಪರಿವರ್ತನ.

ನಾಂದೀ:—

(ಸೂತ್ರಧಾರ ಮತ್ತು ಪಾರಿಪಾರ್ಶ್ವಕರು ಪೂಜಾಪಾತ್ರಹಸ್ತರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವರು)

ಪದ ೧. ಗಿರಿಜಾಕಾಂತ ಗುಣಪೂತ | ವರಸುಖದಾತ ಸುರಗಣ ನಮಿತ ||

ಯತಿಜನ ಹೃದಯಾವಾಸ ಗಿರೀಶ | ನತಜನ ಸುರತರು ಪಾಪವಿನಾಶ || ೧ ||

ಭವ ಪರಿಹಾರ ಕವಿಜನಾಧಾರ | ಜವದೆ ನಮಿಸುವೆವು ಪೊರೆ ಸುಖಸಾರ || ೨ ||

ಪದ ೨. ಕಾಯೋ ಕಾಯೋ ಗುರುದೇವ ಪಾಮಾತ್ಮರ ಪಾಶದಿಂದೆ ಬೀಗ
ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಜೀವ | ಧನದ ಮೋಹದೆ ಮಹಾವೃದ್ಧಜನಿಗೆ | ನವ | ವನಿತೆ
ಯಾಶೆಯು | ಬಹು | ಜನಿಸಿ ತೋರ್ಪುದು | ಧನಾಶಾದಿಂದೆ | ವಧೂ ಜನಕರು
ತಾವ್ | ಘನ ಮುದವನುತಾಳುತ ನಿರುತ ತನುಜೆಯವಗೆ ಕೊಡುವರು | ಜಾನಿ
ಸದಾ ವಯೋ ಮಾನವ ಮಾನ | ಹಾನಿ ಸುಸಂತತಿಗಿಂತೀಗಲಂತಕರಾಗುವರು ||೧||

(ಪಾರಿಪಾರ್ಶ್ವಕರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.)

ಸೂತ್ರಧಾರ—ನನ್ನ ಮನಮೋಹಿನಿಯ ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ಉತ್ಸ
ವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರನ್ನು ಕಾಡಿಸುವದು ಹೆಂಗಳೆಯರ ಹುಟ್ಟುಗುಣವೇ ಆಗಿ
ಹೋಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದ್ದೊಂದು ಆಶೆಯನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಪತಿಯು ಪೂರ
ಯಿಸದಿದ್ದರೆ, ಇಂಥ ಆಯತ್ತ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೂಗು ಹಿಡಿದುಬಿಡುವರು.
ಆಭರಣಗಳ ಹುಚ್ಚಂತೂ ಕೇಳಬೇಕಾದದ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಅಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆರೆಸಬೇಕೆನ್ನುವರು. (ನೋಡಿ) ಇನ್ನೂ
ಬರಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಏ ಪ್ರಿಯೇ, ಮನೋಹರೇ, ಕುರಂಗಾಕ್ಷೇ, ಕಮಲ
ದಳಾಯತ ನಯನೇ, ಹಂಸಗಾಮಿನೀ, ಕಾಳವೇಣೀ, ಚಂದ್ರಾನನೇ, ಚಾರು
ಗಾತ್ರೀ.....ಮಂದಮತಿಯಾದ ನಾನು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಅಮರಕೋಶವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲಿ?
(ನೋಡಿ) ಆ! ಬಂದಳು ಮಹಾವಾರಿಯು! (ಪ್ರ.) ಜಾ ಪ್ರಿಯೇ, ಅಲಂಕಾರ
ಪೂರಿತಳಾಗಿದ್ದರೆ ಇತ್ತು ಜಾ!

ನಟ (ಎಂದು) — ಹು! ನಿನ್ನಂಥ ಸುರಾಮನ ಕೈಹಿಡಿದಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರ ಕೈನು ಕೊರತೆ? ಲಂಕೆಯ ಪಾರ್ವತಿಗೂ ಇಷ್ಟು ಆಭರಣಗಳಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಸಾಕಾಯಿತು. (ಅಳುವಳು)

ಸೂತ್ರ — ಹೊರಟಿತು ಆಗಲೇ ಗಂಗಾ-ಯಮುನಾಪ್ರವಾಹ! ನಿಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರತೀಕಾರವೆಂದರೆ ಇದೇ. ಪುರುಷನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಆಯುಧವೇ ಬೇಡ. ಈ ಆಯುಧವು ಹೊರಗೆ ಒರುವದೊಂದೇ ತಡ, ಪುರುಷನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆಯೇ ಕಟಿದ ಗೊಂಚೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂತೂ ಇಂದು ಈ ಸಾವಾಜಿಕೆಗೆ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಇವಳ ಸಮಾಧಾನಮಾಡುವದರಲ್ಲಿಯೇ ಮೈಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿಯುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರಿಯೇ.....

ನಟ — (ಸ್ವಗತಂ) ಇನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿಯುವದು ತರವಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನೀಕರಿಸಿ, ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಇದೋ ತಮ್ಮ ದಾಸಿಯು ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿರುವಳು.

ಸೂತ್ರ — ಆ! ಕೋಕಿಲೆಯ ಕಲರವವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ನಿನ್ನ ಮಂಜುಲ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಪಂಜಮುಷ್ಪರದಲ್ಲೊಂದು ಗಾನವನ್ನು ಮಾಡು.

ನಟ — ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡಲಿ?

ಸೂತ್ರ — ಒಳ್ಳೇ ಪ್ರಶ್ನೆ! ಕುಟ್ಟುವಾಗ, ಬೀಸುವಾಗ, ಒಗೆಯುವಾಗ, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮಗೆ ಬಾಯಿ ಸುಮ್ಮನಿಟ್ಟು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಒಮ್ಮೆ ಬಾಯಿಬಿಡು.

ಬೀಸುವ ಪದ — ಗದಗು ಬೆಟಗೆರಿ ಮರ್ದದ ಕೆರಿವ್ಯಾಲೆ ಮಾರಿನೋಡಿ ಎನ್ನಗಲಿದರವ್ವಾ | ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಪ್ಲಾಟ್‌ಟಾಗ | ಇಬ್ಬರೊಂದಾಗಿ ಕೂಡ | ಕಬ್ಬಿನ ಮಾರಾಟ | ಮಬ್ಬಗತ್ತಲಾದಾಗ ತಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿಸುತಲಿ || ಮಾರಿನೋಡಿ ||

ನಟ — ಇದೇನು ಪ್ರಿಯನೇ, ಇಲ್ಲದ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ. ಹರೆಯದ ಹುಡುಗೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮುದುಕನು ತಾನೂ ಹುಡುಗನಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವಳ ಸಂಗಡ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸೂತ್ರ — ನೀಗೆ ಅಸಹ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ಬೇಡವೇ ಬೇಡ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕಾಮಣ್ಣನಂತಿರುವ ನನ್ನನ್ನೇ ವರ್ಣಿಸಿ ಹಾಡು.

ನಟ — ಉಹು! (ಎಂದು ನಾಚಿ ನಿಲ್ಲುವಳು)

ಸೂತ್ರ—ಹೆಂಗಸಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹು ನಾಚಿಕೆ, ಇರಲಿ. ಯಾವನೊಬ್ಬ ಮಹಾತ್ಮನನ್ನು ವರ್ಣಿಸು ಹಾಗಾದರೆ.

ನಟ—ಅಪ್ಪಣೆ.

ಪದ ೩. ಪರಮಪುರುಷನಿವನೇ | ನರನೇ || ಸುರಲೋಕದೆ ತಾನಾಗಮಿಸಿಹನೇ || ತಿರೆಯೊಳು ಧರ್ಮಕೆ ಜ್ಯೋತಿಯೊಡಗಲು ಸುಜ | ನರ ಪಾಲಿಸಿ ಕುಜನ ವಧಿಸುತಿಹಾ || ೧ || ಕ್ರೋಧವ ಶಾಂತಿಯಿಂ ಗಿಲ್ಲುವ ತತ್ತ್ವವ | ಈ ಧಾರುಣಿಯೊಳು ತಿಳಿಸುತೆ ಬರುವ || ೨ ||

ಈಗ ನಾನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇನು?

ಸೂತ್ರ—ಮೋಹಿನೀ, ನಿನ್ನಂಥ ಪತ್ನಿಯಿದ್ದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅನಂದಕ್ಕೇನು ಕಡಿವೆ? ಆದರೆ ಈಗ ರಸಜ್ಞರಾದ ಸಭಿಕ ಮಹಾಶಯರು—“ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅಲ್ಪಾದಪಡಿಸಬೇಕೆ”ಂದು ನನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕೇಳು.

ಸಾಕಿ—ಕೇಳು ಕೋಮಲೆ ವರಸಂಸ್ಕೃತಿರಥಕೆ ನರನಾರಿಯರೇ ಗಾಲಿಗಳು |

ಎರಡರೊಳೊಂದೇ ಸರಿಯಾಗಿರದೊಡೆ | ಚರಿಸದು ರಥವು | ವರಸುಖದೊರೆ
ಯದು ತಾ ||

ನಟ—ಈಗ ಯಾವ ನಾಟಕವನ್ನು ಮಾಡೋಣ?

ಸೂತ್ರ—ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕನ್ಯೆಯರ ಮೇಲೆ ಮುದುಕರ ಹಾವಳಿಯು ಬಹಳ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ‘ವೃದ್ಧಸ್ಯ ತರುಣೀ ವಿಷಂ’ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನಧಿಕರಿಸಿ ಬರೆದಿರುವ “ಪ್ರೇಮಸರಿವರ್ತನ” ಎಂಬ ಅಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡೋಣ.

ನಟ—ಇಶ್ಯ! ಇದೇನಿದು? ಶಾಕುಂತಲವಲ್ಲ, ಮಹಾವೀರ ಚರಿತವಲ್ಲ, ರತ್ನಾವಳಿಯಲ್ಲ; ಹಿಂದಿನವೇ ಸಾವಿರಾರು ನಾಟಕಗಳಿರುತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ ಈ ನಾಟಕವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು?

ಸೂತ್ರ:—ಹಾಗಲ್ಲ ಪ್ರಿಯೇ! “ಪುರಾಣಮಿತ್ತೇವ ನ ಸಾಧುಸರ್ವಂ ನಚಾಪಿ ಹೇಯಂ ನವಮಿತ್ಯವದ್ಯಂ” ಎಂದು ಆ ಮಹಾಕವಿಯೇ ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಈಗಿನ ಧನಸಿತಾಚಿಯ ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೂ ಧರಾಚಾರಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಇಂಥ ನಾಟಕಗಳೇ ಬೇಕಾಗಿವೆ.

ನಟ:—ಮಳೆಯು ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಕಾಲಿಡಲಿಕ್ಕೆ ತೆರಪಿಲ್ಲದೆ ಏಳುವ ಆಗಾಜಿಗಳಂತೆ, ನಾಟಕಕಾರರೆಂದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಈಗ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದವರು ಯಾರು?

ಸೂತ್ರ—ಕೇಳು—ಕಂದ

ಕನ್ನಡದೊಳ ಪಾಂಡಿತ್ಯವ | ನುನ್ನತ ಸಕ್ಕದದೊಳಂತೆ ನೈಪುಣ್ಯವ ತಾ ||

ನಿನ್ನು ವದಿದಿರ್ಪ ಕವಲೀ | ಜೆನ್ನಬಸವ ನತ್ತಿಕರ್ತೃ ! ವ್ಯಾಧವುರಸ್ಥಂ ||

ನಟ (ಸ್ವ):—ಈಗ ಸ್ವಾರಿಯು ಒಳ್ಳೇ ಆವೇಶದಲ್ಲಿದೆ. ಈಗಲೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಪ್ರಿಯನೇ, ನನಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಏಕಾವಳಿ ಸರವನ್ನೂ ಪಾಟಲಿಗಳನ್ನೂ ತರುವದಿಲ್ಲವೇ?

ಸೂತ್ರ—ಪ್ರಿಯಳೇ, ನಿನಗೆ ದುಃಖವಾಗಬಾರದೆಂದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾರಿ ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿದೆನು. ಇನ್ನು ಯಾವದಾದರೂ ಮಾರುವದುಳಿದಿದ್ದರೆ ಹೇಳು; ಅದನ್ನೂ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುವದಿಲ್ಲ!

ನಟ—ನನಗೆ ಒಂದುಪಾಯವು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎರಡು ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅದರೆ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸೂತ್ರ—ನಾವು ಸುಖಿನಿಂದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಹೆರರ ಕದರಿಕೆಯೇನು? ಹೇಳು ಹೇಳು?

ನಟ—(ಮೆಲ್ಲಗೆ) ನಮಗೆ ಮಗಳಿರುವಳಲ್ಲವೇ? ಆಕೆ.....

ಸೂತ್ರ—ಹೂ! ಅವಳನ್ನೇ ಮಾರಬೇಕೆಂದೆಯೇನು?

ನಟ:—ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ ಹೋಗಿರಿ ಹಾಗಾದರೆ.....(ಎಂದು ಮುನಿಸು ಗುಡುವಳು)

ಸೂತ್ರ—ಛೇ ಛೇ, ಹೇಳು ಹೂ ಹೇಳು.

ನಟ—ಆಕೆಯನ್ನು ಯಾವನೊಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ, ನಮಗೆ ವಿಪುಲವಾಗಿ ದುಡ್ಡು ದೊರೆಯುವದಲ್ಲದೆ ಮಗಳ ಲಗ್ನವೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿಯೇ ಆಗುವದು.

ಸೂತ್ರ—ಮೊದಲು ತೆರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದು ಅವೇಕೆತನದ್ದು, ಮತ್ತು ನಾಟಕ್ಕೆ ಸಾಧನವು; ಇದಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಎಲಾಸ ವೈಭವಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದುಡ್ಡು

ಕೊಟ್ಟು ಮಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯಬೇಕಾದರೆ ಮೂರನೆಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಲಗ್ನದ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಮುದುಕನೇ ಸರಿ. ಅಂಥವನೊಡನೆ ನನ್ನ ಮಗಳು ಬಾಳಿ ಮಾಡುವದೆಂತು? ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಮಗಳನ್ನು ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದಂತಾಗುವದು.

ನಟಿ—ಪ್ರಿಯನೇ, ನಾವು ಮುಟ್ಟಿಸಿರುವದಿಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹಣೆಯಬರಹವನ್ನೇನೂ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ಮಗಳ ಕುಂಕುಮವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಮುದುಕನೆದುರಿಗೆ ಈಕೆಯೇ ಏಕೆ ಸಾಯಬಾರದು? ಅಥವಾ ಆ ಮುದುಕನಿಗೇ ಏಕೆ ಆಯುಷ್ಯವು ಬೆಳೆಯಬಾರದು? ಮಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹಿ ದೊಡ್ಡವಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾವೇನು ವರನ ಗಂಟು ತಿಂದಿರುವದಿಲ್ಲ. ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡುವದು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮಾತು. ನಮ್ಮಂಥ ಬಡವರು ತೆರವು ತಕ್ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸಂಚವು ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕು?

ಸೂತ್ರ—ಪ್ರಿಯೇ, ನಮ್ಮ ಸಲುವಾಗಿ ಮಗಳ ಗೋಣು ಕೊಯ್ಯುವದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವರೇ?

ನಟಿ—(ತೋರಿಸಿ) ಇಗೋ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತಿರುವಳು ನೋಡಿರಿ. ಈ ರಮಾಬಾಯಿಯು ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಹೀಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಮಾಬಾಯಿಯೇ ಆಗಿರುವಳು!

ಸೂತ್ರ—ಓಹೋ! ಆಗಲೇ ಪಾತ್ರ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಗಿರುವದು. ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆ ಹೋಗೋಣ.

ಅಂಕ ೧

—(೦)—

ಪ್ರವೇಶ—೧

ಸ್ಥಳ:—ರಸ್ತೆ, ರಮಾಬಾಯಿಯು ನೋಗುವಾಡುತ್ತ ಬರುವಳು.

ರಮಾಬಾಯಿ:—ಸತ್ತಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನು ಏನಾಗುತ್ತಾನೆಂಬದು ತಿಳಿಯದಿರುವಾಗ ಸ್ವರ್ಗ-ಸರಕ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯಗಳ ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತು ಇಹ ಲೋಕದ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ಎರವಾಗುವದು ರುದ್ದ ತಪ್ಪು. ನನ್ನ ಗಂಡನು ತೀರಿ

ಕೊಂಡು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ದುಡಿಯುವವರು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮಗಳೊಡನೆ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ದೇವರು ಹುಲ್ಲು ಮೇಯಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂಬದು ನಿಜ. ರಾವಬಹದ್ದೂರ ವಿನಾಯಕರಾಯರೆಂಬವರು ಯಾಕೋ ಏನೋ? ದೇವರು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ನನ್ನ ತವರುಮನೆಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಸುಖದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿರುವನು. ಆತನ ದಯೆಯಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮೆರೆಸುತ್ತೀನೆ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಮಗಳ ಹಿಂತೆಯೊಂದು ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಿನಾಯಕರಾಯರು ತಾವಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಮಗಳ ಕೈಹಿಡಿಯಲು ಇಚ್ಛೆತೋರಿಸುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಅದೂ ದೂರವಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಭಾಗ್ಯವೇ. ಆದರೆ ಆ ಮಂದಭಾಗ್ಯಳು ವಸಂತನೆಂಬ ಡಾಕ್ಟರನ ಸೆಳವಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಮುದುಕನೆಂದು ಇವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವಳು. ಯಾಕೆ? ಇವರಂತೆ ಅರವತ್ತು ವರುಷದವರೇನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲವೇ? ಪಾಪ! ತಿಳಿಗೇಡಿ ಹುಡುಗ! ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಲಿಸುವದೆಂತು? (ವಿಚಾರಿಸಿ) ಹಾ! ಈಗ ವಿನಾಯಕರಾಯರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬಡತನದ ಬಳಲಿಕೆಯು ತಪ್ಪುವದೆಂಬ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಾಮಿಶರಿ ನೋಟ ಬರಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಕಮಲಾವತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸೆಟ್ಟಿಗೆ ನನಗೆ ತುರಂಗದ ದಾರೀ ತೋರಿಸುವರು. ಈ ಹಾಳಾದ ಆಭರಣಗಳೇ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವವು. ಕಮಲೆಗೆ ಹೇಗೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣೀರು ಕಂಡಾಗ ಅವಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಎಂದೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮಾಡಬೇಕೇನು? ಹಾ! ನಾನು ಕಮಲಾವತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ವಿನಾಯಕರಾಯರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಹಾರವನ್ನು ಕದ್ದಿದ್ದೆನೆಂದೂ ಅಗ ಕಮಲೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ವಚನಕೊಟ್ಟಿರುವೆನೆಂದೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಅವಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಒಪ್ಪುವಳು, ಇದೇ ಉಪಾಯ. ವಿನಾಯಕರಾಯರು ಕನ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಾಯಿತು, ಹೋಗುವೆನು.

ಪ್ರವೇಶ—೨

ಸ್ಥಳ:—ಉಪವನ, ಡಾ. ವಸಂತರಾಯರು ಬರುವರು.

ವಸಂತ:—ಪದ—ಖರಾತೋ ಪ್ರೇಮ.

ಅವತರಿಸಿದಕೇನೋ ತರುಣಿಯೊಸುರರಮಣಿ | ಜಗದೆ ||ಪಲ್ಲ|| ಕಮಲಾ
ಲಯೆ ತಾ ಸುಮಧುರ ರೂಪದೆ | ಕಮಲಾದೇವಿಯ ವೇಷಧರಿಸಿ || ೧ || ಕರಿಗ
ಮನವ ವರ ಸರಸಿಜ ನಯನವ | ಉರಗವೇಣಿಯ ತಾಳೆ | ಭರದೆ || ೨ ||

ಸಂಕಲ್ಪ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಿ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಮೇಶ್ವರನ
ಇಚ್ಛೆಯು ನಿಂತೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಇಚ್ಛಿತ ಕಾರ್ಯವು ಕೈಗೂ
ಡುವವರೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಶಾಂತತೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ
ವಿಘ್ನಗಳು ಬಹಳ. ನಮ್ಮ ಲಗ್ನದ ವಿಷಯವನ್ನು ರಮಾಬಾಯಿಯ ಎದುರಿಗೆ
ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಮಲಾವತಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರೆ ಹೇಳಿರುವೆನು. ಆದರೆ ಆ ಧನೋ
ನ್ಯಾದಿನಿಯ ಮುಂದೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅಂಜಿಕೆ.
ಕೇವಲ ದುಡ್ಡಿಗಾಗಿ ವ್ರತನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆ
ಯುವ ಎಷ್ಟೋ ನರಾಧಮರು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಕಮಲಾವತಿಯನ್ನು
ಮುದುಕನಾದ ರಾವಬಹದ್ದೂರ ಏನಾಯಕರಾಯರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿ
ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ರಮಾಬಾಯಿಯ ಮನಸ್ಸಿದೆ; ಸಮಾಜವಂತೂ ಒಂಟಿಗಾಲಿನಮೇಲೆ
ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕಳೆಕೊಂಡ ಸುಶೀಲ
ವಿಧವೆಯರ ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬರ ಲಕ್ಷ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಕೈಯೊಳಗಿನ ನೀರು ಕುಡಿ
ದರೆ ಸಹ ಇವರ ಧರ್ಮವು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವದು. ಏನು ಸಮಾಜವೋ,
ಏನು ಸೈತಾನೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೋ! ಮುದುಕರಿಗೆ ಮುದಿಹರೆ ತಿರುಗಿದ ಈ
ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂಥ ತರುಣರಿಗೆ ಕಾವೀಶಾಟಿಯೇ ಗತಿ. (ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿ)
ಕಮಲಾವತಿಯು ಇನ್ನು ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ಕದಾಚಿತ್ ಅವರ ತಾಯಿಯೇ ಆಕೆ
ಯನ್ನು ತಡೆದಿರಬಹುದು. (ನೋಡಿ) ಓಹೋ ಕಮಲಾವತಿಯು ಬರುತ್ತಿರು
ವಳು. ಬಾ, ಕಮಲಾವತೀ, ನೀನು ಇಷ್ಟು ತಡಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸು
ಒಂದೇಸವನೆ ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು!

ಕಮಲಾವತಿ—ವಸಂತರಾವ, ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ
ಇಷ್ಟು ಸಂಶಯವೇಕೆ?

ವಸಂತ—ಕಮಲೇ, ನಿನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ಸಂಶಯ ಪಡುತ್ತೇನೆಂದು ಕನಸುಮನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎಣಿಸಿಬೇಡ; ಆದರೆ ಪ್ರೇಮದ ಈ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೆಯ ಆಟವನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಸಾಗಿಸುವೆ? ಇದರಿಂದ ಲಾಭವಾದರೂ ಏನು?

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಪ್ರೇಮದ ನಿಜಸ್ವರೂಪವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುವದು.

ವಸಂತ—ಯಾಕೆ? ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಅರಸಿಕತನವನ್ನೇನು ಕಂಡೆ?

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರಸಾಹೇಬ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮ ಎರುವದಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಹೃದಯವೆಂದು ಏಕೆ ತಿಳಿಯಬಾರದು?

ವಸಂತ—ತಿಳಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಮಾಡಬೇಕೇನು? ಸ್ವಂತ ಅಧಿಕಾರದ ಮೋಹನಮಾಲೆಯು ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಚ್ಚುವದಕ್ಕೆ ಸಹ ನಾನು ಕಳೆನಾದ ಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆತ್ಮಸಂಯಮನವಿನ್ನಾವುದು?

ಕಮಲಾ—ಪದ—ಧನರಾಶಿ ದಿಸತಾ-

ಅಮರಾಸ್ಥಾನದೊಳು ಸೇರುವನವನೇ ಸುಖಚಾರಿಯು ಸದಾಚಾರಿಯು||
ಹರಿಯುವ ಕರಣಗಳುರೆ ತಡೆಯುತಲಿ|ಭರದಿಂ ಪೋಗುವ ಮನವನು ನಿಜ
ಕಾರ್ಯದೊಳು | ವರಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರಿಸಲು ಯಶವು | ಕರತಲದೊಳು
ತಾ ಶೋರ್ವದು ಸುರಸೌಖ್ಯವು ದೊರೆಯುವದು || ೧ ||

ನಿಮ್ಮಂಥ ಪ್ರೌಢವಿಚಾರವುಳ್ಳ ಜನರು ಈ ಬಗೆಯ ಕ್ವುದ್ರ ಏಕಾರಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದು. ವಸಂತರಾವ, ಶಾರೀರಿಕ ಸುಖಲಾಲಸೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಈ ಏಕಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಮವೆನ್ನುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ವಸಂತ—ಇದೇ ಪ್ರೇಮಸನ್ಯಾಸವೇ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಇರುವದಾದರೆ ನಾನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾದರೂ ಏನು?

ಕಮಲಾ—ನಿಮಗೆ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಇದ್ದು ಪುನಃ ಪುನಃ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಖಿನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥವೋ ಕಾಣೆ !

ವಸಂತ—ಕಮಲಾವತೀ, ಇದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ಭೇ ಭೇ, ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲದ ಸಂಕಟವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡೀರಿ. ಡಾಕ್ಟರ, ನೀವು ಶರೀರಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿಪುಣರು; ಮನಸ್ಸಿನ ನಿದಾನವು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಸ್ವಭಾವವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ತಿರುತಿರುಗಿ ನೀವು ತಪ್ಪು ಮಾಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಹೀಗೆಯೇ ಸುದಾಮನಂತಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ತಾಯಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯು ಸಿಗುವದು ಸ್ಪಷ್ಟದಲ್ಲಾದರೂ ಶಕ್ಯವಿರುವದೇ?

ವಸಂತ—ಅದೇಕೆ? ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಲಗ್ನದ ನಡುವೆ ಅಡ್ಡ ಬರುವ ಅಂಥ ಹಿಮಾಲಯ-ಪರ್ವತವಾದರೂ ಯಾವದು?

ಕಮಲಾ —ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಅಡ್ಡಹಾದಿ ತುಳಿದರೆ ನಾವು ಹೆಂಗಸರು ಮಾಡುವದೇನು?

ವಸಂತ—ಪದ—ಶಿವ ಶಿವ ಜನ್ಮ

ತವಕರ ಪಿಡಿಯುವೆ | ಬುವಿಯೊಳ್ ಸುಖವ | ಜವದೆ ಪಡೆಯುವೆ ||
ಮೋಹಾಕರೆ ಸುರಸತಿ ಶೃಂಗಾರಿ | ದಾಹ ವಿದೂರಿ ಸುಗುಣಾಧಾರಿ || ೧ ||
ಹಾನಲದೊಳ್ ಸುಡುತಿಹ ತನುವ | ಕರುಣಾಜಲ ಸೇಜನದೆ ಪೊರೆವುದು || ೨ ||

ಹೃದಯದೇವತೇ, ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನೆಂದೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನಾದರೂ ಏನು ಮಾಡಲಿ? ಹಗಲು-ರಾತ್ರಿ ನಿನ್ನ ವಿರಹಕಾಲದ ತಾಪಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ, ಸಹಿಸಿ ಜೀವಿಸುವದು ಸಹ ಬೇಸರವಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದೇ ವಿಚಾರದಿಂದ ತಲೆಯು ತುಂಬಹೋಗಿರುವದರಿಂದ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಹರಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಕಲ್ಪನಾ ವಿಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದ ದೇಹವು ಸವೆಯಹತ್ತಿರುವದು. ಕಮಲಾವತೀ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮದ ಅಂತರಂಗಗಳು ಒಂದಾಗಿಹೋಗಿದ್ದರೂ ಜನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಯು ದೊರೆತ ಹೊರತು ಈ ನಿಭಾಗ್ಯ ಆತ್ಮದ ತಳಮಳವು ಶಾಂತವಾಗಲಾರದು.

ಕಮ—ವಸಂತರಾವ, ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಿಮ್ಮ ಸಹಧರ್ಮಾಚಾರಿಣಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಜನರಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹವು ನನಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ? ಆದರೇನು ಮಾಡಲಿ? ಹೇಗೆ ಬಾಲ್ಯ-ಯೌವನ-ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಎಂಬ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳಿರುವವೋ ಆ ಆ ಅವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ತ್ರೀಯು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತಾ-ಪಿತೃಗಳ ಆಧೀನದಲ್ಲಿಯೂ, ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಪತಿಯ ಅಂಕಿತ

ದಲ್ಲಿಯೂ, ವಾರ್ಧಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯರ ದೇಶಕೆಯಂತೆಯೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ನೀತಿ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದೇಹದ ಕ್ರಯ-ವಿಕ್ರಯವನ್ನು ಮಾಡುವವಳು ನನ್ನ ತಾಯಿಯು; ನಪಮಾಸಗಳಿವರಿಗೆ ನನ್ನ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಹೆತ್ತು ಸಾಕಿ ಸಲುಹಿ ದೊಡ್ಡವಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮಾತೃದೇವತೆಯು! ಆಕೆಯ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಆಕೆಯ ವಸ್ತುವಾದ ಈ ದೇಹವನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಕೊಡಲಿ? ಮತ್ತು ಆ ದೇವತೆಯ ಮಂಗಲಾಶೀರ್ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾದರೂ ಹೇಗೆ ಸಿಗುವದು?

ವಸಂತ—ಅಹಾಹಾ! ಕಮಲೇ, ನಿನ್ನ ಈ ನೀತಿವಾದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಂಥ ಮೂಢನೂ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ, ನಾನೇನು ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯು ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗುವಳೆಂದು ದಯಮಾಡಿ ಹೇಳುವೆಯಾ?

ಕಮಲಾ—ದಾಕ್ಷರ, ಆಕೆಯು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ತಾಯಿಯೇ. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವದೆಂದರೆ, ಮಾನ-ಮರ್ಯಾದೆಯ ಆಶಿಗಾಗಿ ಸರಕಾರದ ಬೆನ್ನು ಬಡಿದು ದೇಶದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ! ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಮಲ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿರಿ. ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಊಟ-ಊಡಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಐಷಾರಾಮಿನಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಬಹಳ. ಆದುದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಡುವ ದುಡ್ಡಿನ ಹೊರತಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಬೇರೆ ಕನಕೆ ಲಕ್ಷವಿಲ್ಲ. ಈಗ ಆಕೆಗೆ ಸುಮಾರು ೪೦ ವರ್ಷಗಳು ಮೂರುಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಇನ್ನು ಜರಿ-ಸೀರಿ ಕುಪ್ಪಸಗಳನ್ನುಟ್ಟು, ಮತ್ತು ಬಂಗಾರದ ಆಭರಣಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ಜನರಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಕದಾಚಿತ್ ಆಕೆಯ ದೋಷವಿದ್ದರೂ, ಬಹು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಲವು ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ವಸಂತ—ಆದರೆ ಆಕೆಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಸೊಬಗಿಗೂ ನಮ್ಮ ಲಗ್ನಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇನು?

ಕಮಲಾ—ಇಷ್ಟು ಸಹ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೇ? ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಮೆರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಮೇಲೆ ಅಳಿಯನು ಶ್ರೀಮಂತನೇ ಇರಬೇಕಾಗುವದು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟರಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರೇ

ಮದ ಒಗ್ಗೆ ಅಧೀರರಾಗುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹೊರತು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರೇಮತಂತುವನ್ನು ಹರಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯು ಬೇರೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಜನ್ನಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಾಲ್ಕು ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿರಿ. ಆ ಮೇಲೆ ತಾಯಿಯ ಹತ್ತೆರ ನಮ್ಮ ಅಗ್ನಿ ಸುದ್ದಿಯನ್ನೆತ್ತಿದರೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಳು.

ವಸಂತ—ಕಮಲಾವತೀ, ಡಾಕ್ಟರ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸಹ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ ನಡೆಯಿಸಿ ಇಂಥ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ಕಮಲಾ—ಯಾರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತೃತ್ವದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ವರಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗಲಾರದು. ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ನಿಮಗೆ ಭಾರವಾಗಿರುವಾಗ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಭಾರತಮಾತೆಯನ್ನು ಧರಿಸುವ ತರುಣರು ನೀವೇ ಏನು?

ವಸಂತ—ಹುಚ್ಚೇ ಹಾಗಲ್ಲ. ಸದ್ಯವಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಎಂಥ ಪೋಟಾಪೋಟಿಯ ಕಾಲವೆಂಬದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ ಅಥವಾ ವಕೀಲನಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಕೂಲಿಮಾಡುವದು ಹಿತಕರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸಿಗುವದು ಹಾಗಿರಲಿ, ಬರೇ ಪ್ರವಾಸದ ಖರ್ಚುಸಹ ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧ ಚಾರ್ಜಿಗೆ ಬೆಷಧಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೂ ಯಾರೂ ಹಣಕಾಸುಮಾಡುವದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಛೇ ಛೇ! ಇಂಥ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಹೆದರಿ ಕೈಕಾಲುಬಿಡುವದು ಗಂಡ ಸಿನ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೂ ಕೂಗುತ್ತಿರಿಗೆ ವಾಸನೆಯು ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಎರೆ ಮಣ್ಣನ್ನು ಯಾವ ಕಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೂ ವಾಸನೆಯಲ್ಲಿಂದ ಬರುವದು? ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಪರಮೇಶ್ವರನಿದ್ದೇ ಇದ್ದಾನೆ.

ವಸಂತ—ಅಂತೂ ನಿನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಪಿಶಾಚಿಯೇ ಸುಳಿಡಾಡುತ್ತದೆ.

ಕಮಲಾ—ಇಲ್ಲ, ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ. ವಸಂತರಾವ, ನಿಜವಾದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಮುರುಕು ಗುಡಿಸಲೇನು, ಅರಮನೆಯೇನು? ಪಟ್ಟಣವಾಸವೇನು, ವನವಾಸವೇನು? ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ. ದುರ್ದೈವದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಪತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ

ವನವನಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ಆರೈಸ್ರಿಯು ಹಿಂಜರಿಯುವದಿಲ್ಲವೆಂಬದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕೇ? ಆದರೆ ಕೇವಲ ತಾಯಿಯ ಆಶಾಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಕೆಲದಿನವ ಈ ವಿವಾಹ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಹೆಜ್ಜೆ ಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿದೆನಿಷ್ಟೇ. ನಿಮಗೆ ಇದರಿಂದ ಖೇದವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ರವನ್ನು ಸಹ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಮಾತಾಡುವದಿಲ್ಲ.

ವಸಂತ—ಕಮಲಾವತಿ, ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವದ ಬಲದಿಂದ ನಡುವೇ ಯಾವನೊಬ್ಬ ಧನಕನಕಸಂಪನ್ನ ನಾದ ರಾಜಶಾಲಕನು ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ?

ಕಮಲಾ—ಆಕೆಯು ಮಗಳ ಜನ್ಮವನ್ನು ಎಂದೂ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ!

ವಸಂತ—ಆದರೆ ಕಮಲಾ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಹುಚ್ಚನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ರಾವಬಹದ್ದೂರ ವಿನಾಯಕರಾವ ವಿಶಾಲೋದರ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೋ ಸುದ್ದಿಗಳು ಬರಹತ್ತಿವೆ! ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು....

ಕಮಲಾ—ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಏನೆನ್ನಬೇಕು? ಸಂಸಾರಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಸ್ಮಶಾನ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿರುವ ವೃದ್ಧ ವಿನಾಯಕರಾಯರ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮರದಿವಸವೇ ಅವಳ ಹಣೆಯ ಕುಂಕುಮವನ್ನೊರಿಸುವ ದುಬ್ಬಾಡಿಯು ಯಾವ ತಾಯಿಗಾದರೂ ಹುಟ್ಟಬಹುದೇ?

ವಸಂತ—ಧನವೇ ಯಾರ ಜೀವನವಾಗಿರುವದೋ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಏನಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ? ಇದಲ್ಲದೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿನಾಯಕರಾಯರ ಮನೆಗೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಹೋಗಬರುವದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಕಮಲಾ—ವಿನಾಯಕರಾಯರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಬಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡುವ ತಾಯಿಯಂತೂ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂದು ನಾನು ನಂಬುವದಿಲ್ಲ.

ವಸಂತ—ಅದೇಕೆ? ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಲಗ್ನಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ಮುದುಕಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನರಿಲ್ಲ? ಈಗ ಕಾಲವೇ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ, ಈ ವಿನಾಯಕರಾಯರೆಂದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಯುಳ್ಳವರು. ರಾವಬಹದ್ದೂರ ಪದವಿಯುಳ್ಳವರು, ಸರಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳವರು; ಮೇಲಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರು. ಇಂಥವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾದರೇನು? ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಎಷ್ಟು ಜನರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಿಲೋದಕವನ್ನು ಹಿಡಿ

ದಿರುವರೋ ಏನೋ!

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಲ್ಲ ರಾಯರೇ,

ಪದ—ನಾರಿಯರಿಗೆ ಪತಿಯ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯವು | ಧಾರಿಣಿಯೊಳು ಪತಿ
ವಿಹೀನತೆಯ ನರಕವು || ಪಲ್ಲ || ಪತಿಧರ್ಮವೇ ಪತಿಯ | ರತಿ ಮೌಲ್ಯವಾದಾಭ
ರಣ | ಹತಭರ್ತ್ಯಕಾಜೀವನ | ಮರಣಕೆ ಸಮಾನ ||೧|| ಪತಿಪತಿಯರನುರೂಪ |
ಜೊತೆಯಿಂದ ದೇಶದು | ನ್ನತಿಮಾಳ್ವ ಸುತರುದಿಸಿ | ಸುಖಬಡಿಸರು || ೨ ||

ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾರು ಎಷ್ಟು ಧನದಾಶೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೂ
ಮಗಳ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಲ್ಲುಕಟ್ಟಿ ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ನೂಕಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಡಾಕ್ಟರ, ಸುಮ್ಮನೆ
ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿಪಾದಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.
ಇಗೋ ಹಿಡಿಯಿರಿ ವಜನವನ್ನು-ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಕಟಗಳೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ನನ್ನ
ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಈ ಕಮಲಾವತಿಯು ನಿಮ್ಮವಳೇ, ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ವಸಂತ—ಆ! ಇದು ನಿಜವೇ, ಸತ್ಯವೇ?

ಕಮ:—ನಿಜ! ಸತ್ಯ! ತ್ರಿವಾರ ಸತ್ಯ !! ಛೇ ಭೀ! ಪುರುಷರ ಮನಸ್ಸು
ಜಂಜಲವೆಂಬದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ!

ವಸಂತ:—ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಜಂಜಲಪುರುಷನಿಗೆ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ
ಪತ್ನಿಯ ಸ್ಥಿರವಾದ ಆಧಾರವು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಮಲಾ:—ಒಳ್ಳೆದು ವೇಳೆಯಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಹೊರಡುವದಿಲ್ಲವೇ?

ವಸಂತ:—ನನ್ನ ಬೇವವೆ! ಎಂಟುದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದೋ ಒಂದುಸಾರೆ
ಭೆಟ್ಟಿಯಾದಾಗ ಇಷ್ಟು ಅವಸರವೇಕೆ?

ಕಮಲಾ:—ವಿರಹಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರೇಮವು ಬಲವಾಗಿ ಅಂಕುರಿಸುತ್ತದೆ.

ವಸಂತ:—ನಿಜ-ಆ!

ಪದ—ಸುಗುಣಾಧಾರೆ | ಮುದವಾ ಬೀರೆ || ಪಲ್ಲ ||

ಕರಿವರಗಾಮಿನಿ | ಪರಭೃತವಾಣಿ | ಸುರನಾರಿ ಸಮರೂಪಿಣಿ ಸುಗುಣಿ ||೧|| ವಿರಹಾ
ನಲದೊ | ಳುರೆ ಕಾಯ್ದು ಸುಪ್ರೇಮ | ವರಕಾಂಕ್ಷನವು ಮೆರೆಯುವದು ನಿರುತ||೨||

ವಸ:—ಕಮಲಾವತೀ, ಈಗಲೀಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ನಿನ್ನ
ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತೀಸ್ತೇಸು ನಡೆಯಿಸಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ
ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿಡುವೆನು. ಆಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಆ ಮೇಲೆಯಾ
ದರೂ ಈ ಮೋಹನಮಾಲೆಯು ಈ ಕೊರಳಿಗೆ ಬೀಳಬಹುದು.....

ಪ್ರವೇಶ—೩

ರಸ್ತೆ:—ರಾ. ಬ. ವಿನಾಯಕರಾಯರು ಬರುವರು.

ವಿನಾಯಕ—ಪದ—ಆ ನವತರುಣಿಯನು ಪಡೆಯೆ | ಮನವು ಘನತಾ
ಪದೊಳಗಿಹುದು || ಪಲ್ಲ || ತಾರುಣ್ಯಹೀನ ವಾದೀದೇಹವನು | ವಾರಿಜ ಮುಖ
ಯು ತಾ | ಕಾರುಣ್ಯದೀಗಲೆನ್ನ | ಪರಿಗ್ರಹಿಸಳೊ ಜರಿಯುತಿಹಳೊ || ೧ ||

ಕಮಲಾವತಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನೊಲಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದೆ
ನು. ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದಾಯಿತು. ಆದರೆ
ಈ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾರುಣ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಿಂದ ತರಲಿ? ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
ನಾವು ಈ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ಬಯಸಲೇ ಬಾರದು; ಆದರೆ
ಈ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ಯೂಟಿಫುಲ್ಲ ವಾಯಿಫ ಇರ
ಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ರಮಾಬಾಯಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಆಮಿಷ ಹಚ್ಚಿ ಸಂಪೂ
ರ್ಣ ನನ್ನ ಕೈಯೊಳಗೆ ಎಳೆಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಅವಳು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ
ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ನೆಟ್ಟಗೆ ತುರಂಗದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.
ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟರೆ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತೆ ನೂರಾರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸಿಗುವವು.
ಇರಲಿ, ಈಗಲೇ ಆ ವಿಚಾರವೇಕೆ? (ನೋಡಿ) ಇವರೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರು ಬಿಳೀ
ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯವರು! ನಮ್ಮಂಥವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಇವರ ತಲೆಯೇ ತಿರುಗುತ್ತದೆ.
ಓಹೋ! ದೇ. ಭ. ವಿಶ್ವಾಸರಾವ ಸಬನೀಸ ವಕೀಲರು.

ವಿಶ್ವಾ (ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ)—ಅಂತೂ ನಾನು ಕೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯು ನಿಜ.
ನೋಡಿರಿ ಹೇಗಿದೆ ಅವತಾರವು? ಮೋರೆಯು ಪಿಂಜಾರ ಅಂಗಳವಾಗಿ ಹೋಗಿ
ದ್ದರೂ ಕಲವುಹಚ್ಚಿ ವಾಸೆಯನ್ನು ಕವ್ವು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಲೆಗೂ ಅದೇ ಅವಸ್ಥೆ.
ಜನರು ಹೇಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಮೈಗೆ ಅತ್ತರು ಅರಿಷ್ಟಗಳು. ಕಾಲುಗಳ ನಿಸ್ಸ
ತ್ವವು ಕಾಣಬಾರದೆಂದು ಇಂಥ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬೂಟು ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟು
ಗಳು. ಮೈಮೇಲೆಯಂತೂ ಒಬ್ಬ ಮಾರವಾಡಿಯ ಅಂಗಡಿಯನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಂ
ಡಿರುವರು. ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಜೋಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಕಟ್ಟಿಗೆ. ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಗಾಣದೆತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದಂತೆ ಮೇಲೆ ಈ ಚಾಳೀನು.
ಆ ಮೇಲೆ ಶ್ವಾಸವು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದೆ ಬೇಗನೆ ಮೃತ್ಯುವು ಬರಲೆಂದು ಕೊರಳಿಗೆ
ಕಾಲರನೆಕ್ಕಾಯಿ ಉರುಲುಗಳು. ಪಾಪ! ಆ ಮಹಾತ್ಮರು ಸ್ವದೇಶ ಸ್ವದೇಶ
ವೆಂದು ಒದರಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ಕಿವುಡಾದ ಇವರ ಕಿವಿಗೆ ಆ ಶಬ್ದ

ಗಳೇ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ದೇಶವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರೆಂದರೆ ಇಂಥ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೇ. ಇವರಲ್ಲೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ-ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರ, ಇವರಲ್ಲೇ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ-ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ, ಇವರಲ್ಲೇ ಮವಾಳ ಜಹಾಲ, ಇವರಲ್ಲೇ ಸ್ವದೇಶಿ ಪರದೇಶಿ, ಇವರಲ್ಲೇ ಹಿಂದು ಮುಸಲ್ಮಾನ! ಪಾಪ ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಹಳ್ಳಿಗಾಡು ಜನರಿಗೆ ಹೇಳುವ ದೊಂದೇ ತಡ-ಅಥವಾ ಹೇಳುವದಾದರೂ ಏಕೆ ಬೇಕು? ಅವರ ವರ್ತನವೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ಸ್ವದೇಶೀಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಈ ವರನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳೋಣ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ನಮಸ್ಕಾರ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರೇ! ಏನು ಮದುಮಕ್ಕಳಂತೆ ಹೊರಟಿರುವಿರಿ?

ವಿನಾಯಕ—ನಮಸ್ಕಾರ! ಅದೇನೂ ಇಲ್ಲ! ಸ್ವಲ್ಪ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಆಫೀಸು ಈ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದೆ ರಾಯರೇ! ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಲೀವಿಯೇಕೆ?

ವಿನಾಯಕ—ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಡ್ರೆಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆ ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ರಾಯರೇ, ಅರಿವೆಗೇ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡುವದಾದರೆ ನಾಳೆ ಮಾರವಾಡಿಗಳ ಅರಿವೆ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ರಾವಬಾಹದ್ದೂರ ದಿವಾನ ಬಹಾದ್ದೂರ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಅಡ್ಡಿಯದೆ! ಅಲ್ಲಿಯ ಅರಿವೆಗಳೇ ಅಲ್ಲವೇ ನಿಮ್ಮ ಮೈಮೇಲಿರುವದು? ನೀವು ಈ ಲೀವಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಗೋಳಾಡುತ್ತಿರುವರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿದಿರೇನು? ನಾಲ್ಕುಕೋಟಿ ಜನರು ಎರಡು ದಿವಸಕ್ಕೊಂದು ಸಾರೆ ಅರಹೊಟ್ಟೆ ಉಣ್ಣುತ್ತಿರುವರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಬಡತನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಇರಬೇಕಾಗುವದು. ಅವರು ದುಡಿಯುವದೂ ಅಷ್ಟೇ ತಿನ್ನುವದೂ ಅಷ್ಟೇ!

ವಿಶ್ವಾಸ—ಇದನ್ನು ಹೇಳುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾರ ದುಡಿತದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರಾದಿರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿದಿರೇನು? ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬುವ ದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ಬಡಜನರು ದೇಹವನ್ನು ಸವಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಜದಿಂದ ಮಣಿಗೆ, ಮಣಿಯಿಂದ ಮಂಜಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಾಡುವ ನೀವು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲಿರಿ? ಹೀಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಆ ಬಡವರ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೃತ

ಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೋಡಬಾರದೇ? ಜನಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ನಿಮಗೆ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಗೇನು ಕೊರತೆ? ದಾಸನಲ್ಲವೇ ಈಶನಾಗುವನು? ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯು ದ್ರೆಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನ ಬಡವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಬೀಳುವದು?

ವಿನಾಯಕ—ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮಂತೆ ನಮಗೂ ಈ ಕೈದಿಗಳ ದ್ರೆಸ್ಸು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವಿರೇನು?

ವಿಶ್ವಾಸ—ಇಡೀ ಹಿಂದುಸ್ತಾನವೇ ಪಾರತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಕೈದಿಗಳೇ? ಆ ಕೈದಿಗಳ ಸೆರೆಮನೆಯಾದ ಆ ತುರುಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವೀರ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ?

ವಿನಾಯಕ—ವಿಶ್ವಾಸರಾವ, ಈ ಅರಿವೆಯನ್ನು ತೊಟ್ಟರೆ ಮೈಲುರಿಯು ತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಒಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹೊರಲಿಕ್ಕಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ವಾಹಾವ್ವಾ-ವಾಹವ್ವಾ! ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮತನವಿದು? ರಾಯರೇ, ಮೈಮೇಲೆ ಉಕ್ಕಿನ ಅಂಗಿ ಚಿಲಿಖತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ರಣದಲ್ಲಿ ವಾಯು ಪೇಗದಿಂದ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜಯಭೇರಿಯನ್ನು ಆಸೇತುಹಿಮಾಚಲದ ವರೆಗೆ ಹೊಡೆಸಿದ ಆರ್ಯವೀರರ ವಂಶದವರಲ್ಲವೇ ನೀವು? ಈಗಿನ ಇಂಥ ಗಂಡುಗಲಿಗಳಿರುವರೆಂದೇ ಮೂವತ್ತುಕೋಟಿ ಕುರಿಗಳನ್ನು ೪ ಕೋಟಿ ಜನರು ಆಳುತ್ತಿರುವರು. ರಾಯರೇ ಮೊದಲಿನ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೂ, ಚಹಾ ಚುಟ್ಟು ಸಿಗರೇಟ ಬಿಸ್ಕೀಟ ಲಿಮ್ಲೇಟ ಕೋಟಿ ಹ್ಯಾಟ ಬೂಟು ಪ್ಯಾಝೆಟುಗಳ ಹಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಭೂವ್ಯಾಕಾಶದಷ್ಟು ಅಂತರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿ? (ಭರತಖಂಡದ ಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವರು.) ರಾಯರೇ ಕೇಳಿದಿರಾ? ತಡೆಯಿರಿ ಅವನನ್ನೇ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಏ ದಾಸಯ್ಯ, ಬಾ ಇಲ್ಲಿ. (ದಾಸಯ್ಯ ಬರುತ್ತಾನೆ) ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?

ದಾಸಯ್ಯ—ನನ್ನ ಹೆಸರು ಗೋವಿಂದಯ್ಯ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಈಗ ಹೇಳಿದ ಲಾವಣಿಯನ್ನು ಹೇಳು. (ದಾಸಯ್ಯ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ) ದಾಸಯ್ಯ, ನೀನು ಮೈ-ಕೈಯಿಂದ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿಿದ್ದರೂ, ಈ ಕೆಲಸ ವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ?

ದಾಸಯ್ಯ—ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸಲುವಾಗಿ. ರಾಯರೇ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಕೆಲಸವೇ ಸಿಗುವದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಬಿದ್ದ ಆಸ್ತಿಯ

ನ್ನೆಲ್ಲ ಒತ್ತಿಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಸಾವಕಾರಿಗೆ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಎಲ್ಲವೂ ಬರಿಗೈಯಾದ ಮೇಲೆ ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದೇನೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ—(ಸ್ವ) ಆ! ಎಷ್ಟು ದೀನಸ್ಥಿತಿಯಿದು. ಕೈಕಾಲುಗಳಿಂದ ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾಗಿರುವ ಈತನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಬೇಡಬೇಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟು ದುಃಖವಾಗಿರಬಹುದು! ಹದ್ದು ತಿಂದು ಹಾವು ಹರಿದಾಡುವಂತೆ, ಇಂಥ ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಗೋಣನ್ನು ಮುರಿದು ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ಈ ಜನರು ಮುಂದೆ ತಮಗೂ ಇಂಥ ಕಾಲವು ಬರಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮನಬಂದಂತೆ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವದಕ್ಕೆ ಏನೆನ್ನಬೇಕು? ಬಹಳವೇನು ಬೇಡ, ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿಯ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನರಾದರೂ ದೇಶೀಯ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸ ಹತ್ತಿದರೆ, ಇಂಥ ಬಡಜನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನ್ನವು ಸಿಗುವದು. ಹೀಗಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಳವು ವ್ಯಭಿಚಾರಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಡೆಯ ಹತ್ತಿವೆ. (ಪ್ರ) ದಾಸಯ್ಯನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿದೆಯೇನು?

ದಾಸಯ್ಯ—ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮೀ, ಏನಾದರೂ ಕೊಡಿರಿ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಈ ರಾಯರಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಯಿರುತ್ತೀಯೇನು?

ದಾಸಯ್ಯ—ಇಂಥವರೇ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದರೇ ನನ್ನ ಮೊದಲು.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಇರಲಿ. ಈಗ ಇವರಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಮಾಡುತ್ತ ಇರು ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಸಹ ಮಾಡುವರು.

ವಿನಾಯಕ—ಹೋಗು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರು. (ದಾಸಯ್ಯ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ)

ರಾಯರೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಎರಡೇ; ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಈ ಮುಪ್ಪಿನ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವದು ಸರಿಯೇ? ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿಧವೆಯರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನುಗಟ್ಟಲೆ ಬಾಲವಿಧವೆಯರು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರಲು ನೀವು ನ್ಯಾಯನೆಯ ಐದನೆಯ ಲಗ್ನವನ್ನೇಕೆ ಬಯಸಬೇಕು?

ವಿನಾಯಕ—ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ವಿಧವಾ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬರೆದವರೂ ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಗಂಡಸರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದನ್ನೇ ಹೆಂಗಸರು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ವಿಧಾರ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು

ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—ಅವರ ದೈವದಲ್ಲಿಯೇ ಪತಿಸುಖವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ನಾವೇಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು?

ವಿಶ್ವಾಸ—ನಿಮಗೂ ಪತ್ತೀಸುಖವು ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಅಗಲಿಸಿರುವನಲ್ಲವೇ?

ವಿನಾಯಕ—ಆದರೆ ನಾವು ಗಂಡಸರು!

ವಿಶ್ವಾಸ—ಹೌದು ಅವರು ಹೆಂಗಸರು!

ವಿನಾಯಕ—ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಪಶ್ಚಾತ್ತ ಸಂತತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಅವರಿಗೂ ಮಕ್ಕಳು ಬೇಡವೆಂದು ಯಾರು ಹೇಳುವರು? ಆದರೆ ನಿಮ್ಮಂಥ ದುರ್ಬಲರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಸಂತತಿಗಿಂತಲೂ ತಮ್ಮ ಐಹಿಕ ಸುಖಕ್ಕಿಲ್ಲ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಆ ತ್ಯಾಗವೀರರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಸಂತತಿಯು ಶತಪಟ್ಟು ಬಲವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. 'ತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣ'ನೆಂದು ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರಿಂದ ಗಂಡಸು ಜಾತಿಯೆಲ್ಲ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದೇ ಒಂದು ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಈಗ ತಮ್ಮ ಐಹಿಕ ಸುಖಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೆಲ್ಲ ದಾನಮಾಡಿ ಹೃದಯ ವನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಸುಣ್ಣಮಾಡಿ ಹೊರಗೆ ಜೆಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ೧ ಕೋಟಿ ೩೦ ಲಕ್ಷ ಬಾಲವಿಧವಾ ತ್ಯಾಗಿಗಳಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನಪಡಬೇಕಾಯಿತು?

ವಿನಾಯಕ—ಅದೆಲ್ಲ ನಿಜ; ಆದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಾವೇಕೆ ಕೈಹಾಕೋಣ?

ವಿಶ್ವಾಸ—ರಾಯರೇ, ತನ್ನಂತೆ ಪರರ ಬಗೆಯಬೇಕೆಂಬದೇ ಅರ್ಥಾತ್ ಆತ್ಮವತ್ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಎಂಬದೇ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾರವಲ್ಲವೇ? ಫೀಗಿದ್ದಮೇಲೆ ಅರುವತ್ತು ವರುಷದ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ತರುಣಿಯರನ್ನು ಬಯಸುವ ನೀವು, ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆ ವಿಧವೆಯ ರಾದ ತರುಣಿಯರ ಸ್ಥಿತಿಯಿರುವದೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಮದುವೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದು? ಅಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟು ಜನ ಬಾಲವಿಧವೆಯರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬಾಲವಿ ವಾಹವನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿತು? ಪುರುಷರನ್ನು ಕೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮನಬಂದಂತೆ ನಡೆಯಹೋಗುವದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಹ ಬದಲಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಈಗಿನ ವೈದ್ಯಚಾರ, ಶಿಶುಹೆಚ್ಚು, ಖೂನು, ಗರ್ಭಸ್ವಾತಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾಕ್ಷರು? ವಿಧವೆಯ

ರಲ್ಲ, ಸಮಾಜ ಮುಂದಾಳುಗಳನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಗಂಡಸರು.

ವಿನಾಯಕ:—ವಿಶ್ವಾಸರಾವ, ಇಲ್ಲದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತರುವದರಿಂದ ಹಾನಿಯೇ ಹೊರತು ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ವಿಧವೆಯರು ದೈವದ ಮೇಲೆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ವಿಷಯಸುಖಲಾಲಸೆಯನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಜ್ರಕ್ಕಿಂತ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸುಖೋಪಭೋಗದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಮನೋನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾಧಾನಪಡುತ್ತ ಪರಮಾತ್ಮನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದು, ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ದಿವಸ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು.

ವಿಶ್ವಾಸರಾವ—ರಾಯರೇ, ಈಶ್ವರನು ಸುಖಾಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸರ್ವರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ಬಂಧುಗಳಾಗಿರುವದರಿಂದ ಪರರ ದುಃಖವನ್ನು ನಿವಾರಣ ಮಾಡುವದು ನಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಧವೆಯರಾಗಿ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಕಾರವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದುರಾಚಾರವನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ಜನರಂತೆ ಸಂಸಾರ ಸಾಗಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಯುವದು ಹಿತಕರವಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಆ ಬಾಲಿಕೆಯು ವೈಧವ್ಯಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅನುಭೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುವದು ಎಲ್ಲಿಯ ಮಾತು? ವಿಧವಾ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿ ಕೊಡದಿರುವದರಿಂದ ವೈಭಿಚಾರ ಬಾಲಹತ್ಯಾದಿ ದೋಷಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಬಡತನದಲ್ಲಿಯ ಬಾಲವಿಧವೆಯರು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಕೂಲಿ-ಕುಂಬಳಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಗಿರಣಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ನರಾಧಮರು ಅವರ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ ಮಂಗಜೇಷ್ಟ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನೀವು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ್ದು ನೋಡಿದ್ದೀರೇ? ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಬಡತನ; ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಈ ದುಷ್ಟ ನರಪಶುಗಳ ಪೀಡೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಬಳಲುವದಕ್ಕಿಂತ ಪುನರ್ವಿವಾಹದ ಸಂಸಾರವು ಎಷ್ಟು ಸುಖಕರವಾದದ್ದು! ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂದ ಜೀವಿಸುವದು ಕಠಿಣವೆಂದು ತಿಳಿದು ಎಷ್ಟು ಜನ ವಿಧವೆಯರು ಕೆಟ್ಟ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿಲ್ಲ? ಸತಿಹೋಗುವದು ಈಗ ಮುಳುಗಿಹೋಗಿದೆ. ಆ ಸುತೀಲ ಬಾಲವಿಧವೆಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಎಳೆಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಷ್ಟೋ ನರಾಧಮರು ಪುನರ್ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—ಹಾಗಲ್ಲ ವಕೀಲರೇ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಿಂದ ತರೋಣ?

ವಿಶ್ವಾಸ—ಹೌದು ಹೌದು! ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೋಟು, ಹ್ಯಾಟು, ಬೂಟು, ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಪದ್ಧತಿಯು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದ್ದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕ್ರಾಪು ಬಿಡುವ ಪದ್ಧತಿಯೆಲ್ಲಿಯದು? ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ತನಕ್ಕೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಅರದಾಳಹಚ್ಚಿ ಬ್ರಾಂಡಿ ಕುಡಿಯುವದೆಯು ಪದ್ಧತಿಯು? ಗಂಡಸರನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಹಿಂದುಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಪುನರ್ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವದೇ ಕಾರಣ ವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಇಂಗ್ಲಂಡ ಅಮೇರಿಕಾ ಜರ್ಮನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಧವೆಯರು ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಸುಖದಿಂದಿರುವರು? ಸುಖ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಖವನ್ನೂ, ಧರ್ಮದ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು ತಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅಮಂಗಲ ಸೂಚಕ ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನುಟ್ಟು ತರುಣ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ ತೋರುವ ನಮ್ಮ ಬಾಲ ವಿಧವೆಯರನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಏನು ಹೇಳುವದು? ಇನ್ನಾದರೂ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮಂಥ ಶ್ರೀಮಂತರು ವಿಧವಾ ವಿವಾಹ ಫಂಡಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕಾಯ್ದಂತಾಗುವದು. ಈಗ ನೀವು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅದೇ ಹಣವನ್ನೇ ಇಂಥ ಫಂಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಿತವಾಗುವದು?

ವಿನಾಯಕ:—ಅಂತೂ ನೀವು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಶನಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವಿರಿ. 'ನಾನೇಕೆ' ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು?

ವಿಶ್ವಾಸ:—ರಾಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನುಸರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿಮ್ಮ ಮೂವರು ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡಿದನು. ಮಕ್ಕಳೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಲಗ್ನದ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದೆಂದರೇನು? ಬಾಲವಿಧವೆಯರಿಗೆ ಮನೋನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ನೀವೇಕೆ ಮನೋನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಬಾರದು? ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ, ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೇ ಮದುವೆ ಯಾಗಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತೆ ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೇನು ಮಾಡುವಿರಿ? ಸರ್ವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಪತ್ನಿಯನ್ನು

ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದವನೇ ಪತಿಯಾಗಬೇಕು. ದುಡ್ಡಿನ ಮದದಿಂದ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಗರ್ವದಿಂದ ಅಯೋಗ್ಯನು ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮೂಗು ಕೊಯಿದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವನ ಕಲಹದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಮೊದಲಿನ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಾವಳಿಯಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ದಂಗೆಗಳು ನಡೆಯಬಹುದು. ಅಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು? ಆ ಮೇಲೆ ಜೀವವಿರುವಾಗಲೇ ಮರಣಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಈಗಲೇ ಆ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲು ಬೀಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿನಾಯಕ—ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಳುಗಳನ್ನಿಡುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಘಾತ ಮಾಡುವವರೇ ಆಳುಗಳು.

ವಿನಾಯಕ (ಸ್ವಗತಂ)—ಈ ಬಿಳೀ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಜನರು ಬರೇ ಇಂಥ ಉಪದ್ರವ್ಯಪದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವರು. ನಮ್ಮಂಥ ಶ್ರೀಮಂತರ ಗಂಟನ್ನಂತೂ ಯಾವಾಗ ಹರಣಮಾಡೇವೆಂದು ಹದ್ದಿನಂತೆ ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿರುವರು. ನಾವು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಇವನಪ್ಪನದೇನು ಗಂಟು ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ?

ವಿಶ್ವಾಸ—ಆ! ಮರೆತಿದ್ದೆ; ರಾಯರೇ ದಯಮಾಡಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯಫಂಡು ಕೊಡಿರಿ. (ಡಬ್ಬಿಹಾರಿಸುವರು.)

ವಿನಾಯಕ—ನಮ್ಮ ಹಿತ್ತಲದಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಿಡವನ್ನು ನೆಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ವಾರಲೋನಿಗೆ ೧೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿಲ್ಲಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತರಲಿ?

ವಿಶ್ವಾಸ—ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಿಮಗೆ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ಪದವಿಯು ಬಂತಲ್ಲವೇ? ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟೀರಿ. ಅಕ್ಕ ಸಾಲಿಗರೇ ಮುರವನ್ನು ಚುಚ್ಚಿದರೆ ನೆಟ್ಟಗೆ.

ವಿನಾಯಕ—ಇರಲಿ. ಸಂಜೆಯಕಡೆಗೆಮನೆಗೆ ಬರಿ. ಏನೋ ಕೊಟ್ಟೇನಂತೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ದಯಮಾಡಿರಿ ರಾಮ ರಾಮ! ತಮ್ಮದೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. (ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.) ಈಗ ಯಾವ ವರ್ತಮಾನಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ವಜ್ರಾಂಗಬಿಂದು, ವಜ್ರಾಂಗಸುಂದರನಾಕ, ನವುಂಸಕತ್ಪಾರಿತ್ವಲ

ವಿನಾಯಕ—ಹಾಗಲ್ಲ ವಕೀಲರೇ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಿಂದ ತರೋಣ?

ವಿಶ್ವಾಸ—ಹೌದು ಹೌದು! ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೈಮೇಲಿನ ಕೋಟು, ಹ್ಯಾಟು, ಬೂಟು, ಪ್ಯಾಂಟಿನ ಪದ್ಧತಿಯು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದ್ದೇ ಅಲ್ಲವೇ? ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕ್ರಾಪು ಬಿಡುವ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿಯದು? ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ತನಕ್ಕೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಅರದಾಳಹಚ್ಚೆ ಬ್ರಾಂಡಿ ಕುಡಿಯುವಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಧತಿಯು? ಗಂಡಸರನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಹಿಂದುಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಪುನರ್ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವದೇ ಕಾರಣ ವಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಇಂಗ್ಲಂಡ ಅಮೇರಿಕಾ ಜರ್ಮನ್ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ವಿಧವೆಯರು ಪುನರ್ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಸುಖದಿಂದಿರುವರು? ಸುಖ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮುಖವನ್ನೂ, ಧರ್ಮದ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು ತಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅಮಂಗಲ ಸೂಚಕ ಕೆಂಪು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನುಟ್ಟು ತರುಣ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ ತೋರುವ ನಮ್ಮ ಬಾಲ ವಿಧವೆಯರನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಏನು ಹೇಳುವದು? ಇನ್ನಾದರೂ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮಂಥ ಶ್ರೀಮಂತರು ವಿಧವಾ ವಿವಾಹ ಫಂಡಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕಾಯ್ದಂತಾಗುವದು. ಈಗ ನೀವು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅದೇ ಹಣವನ್ನೇ ಇಂಥ ಫಂಡುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಿತವಾಗುವದು?

ವಿನಾಯಕ:—ಅಂತೂ ನೀವು ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಶನಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಿ ಎರಿ. 'ನಾನೇಕೆ' ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು?

ವಿಶ್ವಾಸ:—ರಾಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಕರ್ಮಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನು ನಿಮ್ಮ ಮೂವರು ಪತ್ನಿಯರನ್ನು ವಾರು ಮಾಡಿದನು. ಮಕ್ಕಳೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಲಗ್ನದ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದೆಂದರೇನು? ಬಾಲವಿಧವೆಯರಿಗೆ ಮನೋನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ನೀವೇಕೆ ಮನೋನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಬಾರದು? ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ, ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಾಗಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೇ ಮದುವೆ ಯಾಗಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿತವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಂತೆ ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೇನು ಮಾಡುವಿರಿ? ಸರ್ವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಪತ್ನಿಯನ್ನು

ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದವನೇ ಪತಿಯಾಗಬೇಕು. ದುಡ್ಡಿನ ಮದದಿಂದ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಬಯಸಿದರೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಗರ್ವದಿಂದ ಅಯೋಗ್ಯನು ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಮೂಗು ಕೊಯಿದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವನ ಕಲಹದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಮೊದಲಿನ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಾವಳಿಯಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ದಂಗೆಗಳು ನಡೆಯಬಹುದು. ಅಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು? ಆ ಮೇಲೆ ಜೀವವಿರುವಾಗಲೇ ಮರಣಯಾತನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಈಗಲೇ ಆ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಾಲು ಬೀಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿನಾಯಕ—ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಳುಗಳನ್ನಿಡುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಶ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಘಾತ ಮಾಡುವವರೇ ಆಳುಗಳು.

ವಿನಾಯಕ (ಸ್ವಗತಂ)—ಈ ಬಿಳೇ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಜನರು ಬರೇ ಇಂಥ ಉಪದ್ರವ್ಯಪದ್ಧತಿಯೇ ಇರುವರು. ನಮ್ಮಂಥ ಶ್ರೀಮಂತರ ಗಂಟನ್ನಂತೂ ಯಾವಾಗ ಹರಣಮಾಡೇವೆಂದು ಹದ್ದಿನಂತೆ ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿರುವರು. ನಾವು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಇವನಪ್ಪನದೇನು ಗಂಟು ಹೋಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ?

ವಿಶ್ವಾಸ—ಆ! ಮರೆತಿದ್ದೆ; ರಾಯರೇ ದಯಮಾಡಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯಫಂಡು ಕೊಡಿರಿ. (ಡಬ್ಬಿಹಾರಿಸುವರು.)

ವಿನಾಯಕ—ನಮ್ಮ ಹಿತ್ತಲದಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಿಡವನ್ನು ನೆಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ವಾರಲೋನಿಗೆ ೧೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಿಲ್ಲಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತರಲಿ?

ವಿಶ್ವಾಸ—ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಿಮಗೆ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ಪದವಿಯು ಬಂತಲ್ಲವೇ? ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟೀರಿ. ಅಕ್ಕ ಸಾಲಿಗರೇ ಮುರವನ್ನು ಚುಚ್ಚಿದರೆ ನೆಟ್ಟಗೆ.

ವಿನಾಯಕ—ಇರಲಿ. ಸಂಜೆಯಕಡೆಗೆಮನೆಗೆ ಬರಿ. ಏನೋ ಕೊಟ್ಟೇನಂತೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ದಯಮಾಡಿರಿ ರಾಮ ರಾಮ! ತಮ್ಮದೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. (ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.) ಈಗ ಯಾವ ವರ್ತಮಾನಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ವಜ್ರಾಂಗಬಿಂದು, ವಜ್ರಾಂಗಸುಂದರವಾಕ, ನವುಂಸಕತ್ಪಾರಿತ್ಯಲ,

ಸಪ್ತಸ್ತ್ರೀಜಯ ಗುಳಿಗೆಗಳು, ಮದನಮಂಜರೀಗುಳಿಗೆಗಳು, ಧಾತುಸ್ತಂಭಕ ಮಾತ್ರೈಗಳು, ವೀರ್ಯವರ್ಧಕಲೇಹ್ಯ, ಕಾಮೋತ್ತೇಜಕಪೇಯ, ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಕವ್ವು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾ ಕಲವು. ಒಮ್ಮೆ ಇದನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಖಾವರ್ಷದ ತರುಣರಂತೆ ಕಾಣುವಿರಿ; ಇವೇ ತುಂಬಾ ಜಾಹೀರಾತುಗಳು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಡರು ಕೊಡುವವರಲ್ಲಿ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೯೦ ರಂತೆ ಇಂಥ ಮುದಿಕಪಿಗಳೇ. ವಾರ್ಧಕ್ಕದಿಂದ ಒಣಗಿ ಹೋದ ಗಂಡಸುತನವನ್ನು ಯಾವ ವೈದ್ಯನು ತಂದು ಕೊಡುವನು. ದುಡ್ಡು ಎಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಇಡೊಂದು ಹೊಸ ಹವಣಿಕೆ. (ಡಾ. ವಸಂತನು ಬರುವನು.) ಏಕೆ ಡಾಕ್ಟರರೇ, ಒಳ್ಳೇ ಅವಸರದಿಂದ ಹೊರಟಿರಿ? ಉತ್ಪನ್ನವು ಹೇಗಿದೆ?

ವಸಂತ:—ವಿಶ್ವಾಸರಾವ, ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವದೂ ಕಷ್ಟವೇ? ಜನರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯವೆಂಬದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯೂ ಈ ಡಾಕ್ಟರ ಕೆಲಸಕ್ಕಂತೂ ಏನೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲ. ನೋಡಿರಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಡಾಕ್ಟರರಾಗಿ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಹಸಗಿಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ ಈಗ ಕಾಜು ಮತ್ತು ವಜ್ರಗಳ ಬೆಲೆಯು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ನಾನು ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅರ್ಧ ಚಾರ್ಜಿನಿಂದ ಔಷಧ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಲಾಭವನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರ್ಧಚಾರ್ಜಿಗೆ ಔಷಧ ತಕ್ಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಧವು ಉಳಿಯುವದು, ಮತ್ತು ಅನ್ನನ್ನವೆಂದು ಕುಳಿತ ನನಗೆ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವದು. ಧರ್ಮಾರ್ಥಗಳೆರಡೂ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಜನರ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ನಗಬೇಕೋ ಅಳಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದು. ಇರಲಿ. ರಾಮ ರಾಮ! ಈ ಹೊತ್ತು ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಒಂದು ಪೇಶೆಂಟ್‌ವಿ ಜಿಟ್ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ. ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ:—ಡಾಕ್ಟರ, ಈ ಸ್ವರಾಜ್ಯಫಂಡಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಿರಿ.

ವಸಂತ:—ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು ಸ್ವೈ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗಾದರೂ ನೋಡೋಣವಂತೆ. (ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)

ವಿಶ್ವಾಸ:—ನೋಡಿದಿರಾ, ಈ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು! ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವೈ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಬಾಜೀರಾಯನಂತೆ ಏಟು. ಇದೇ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಸಿದ್ದರೆ ದುಡ್ಡು ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ? ಹೆಸರಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರರು, ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ

ಎರೆ ಇವರಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವವ್ಯಸನಗಳೂ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಹತ್ತಿರುವ ಚುಟ್ಟಾ ಚಹಾ ಭೂತಗಳ ಪರಿಣಾಮವೇ ಇದು.

ಪ್ರವೇಶ—೪

ಸ್ಥಳ—ಮಂದಿರ, ರಮಾಬಾಯಿ ಮತ್ತು ಭಾಗೀರಥೀಬಾಯಿಯೂ ಕುಳಿತಿರುವರು.

ರಮಾಬಾಯಿ—ಸದ—

ಮಾಧವಾ ಗೋಪೀವಿಲಾಸ ಗಾನತೋಷ ಹೇರಮೇಶ || ಪಲ್ಲ ||

ವೇತವಸನ ದೇವಮದನ | ತಾತ ಸಕಲಾಭರಣ ಸದನ || ೧ ||

ಸಿರಿಯರಮಣ ಪೊರೆಯೊ ಕರುಣಾಕರ ನಿಧಾನ ಗರುಡಗಮನ || ೨ ||

ಇಂದು ವಿನಾಯಕರಾಯರು ಕಮಲೆಯನ್ನು ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ಕಮಲೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರತೊ ಸರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೈಗೆ ಬಂದ ತುತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಬಾರದೆ ಹೋಗುವದು.

ಭಾಗೀರಥಿ—(ಬಂದು) ಏನು ರಮಾಬಾಯಿ, ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ?

ರಮಾ—ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಬಾ; ಇದೇ ಈಗ ಆ ಜವಳಿಕಾರನು ಬಂದಿದ್ದನು.

ಭಾಗೀ—ಹು! ಈ ಸೀರೆಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ತಕ್ಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ರಮಾ—ಹು! ಏನೋ ಇಲ್ಲದ್ದಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಚಲೋ ಸೀರೆಗಳು ಸಿಗುವದೇ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಸಹಜ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ವಿನಾಯಕರಾಯರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು, ಅವ್ವವ್ವ, ಏಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸಿನವರೇ ಅವರು! ಅವರೆದುರಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸೀರಿಯ ಮಾತು ತೆಗೆದದ್ದೊಂದೇ; ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಇದನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು!

ಭಾಗೀ—ಈ ಪಪ್ಪಳಿ ಸೀರೆಯು ಯಾರ ಸಲುವಾಗಿ?

ರಮಾ—ಯಾರಸಲುವಾಗಿ ಎಂದರೆ? ನನಗಾಗಿ! ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಇಂಥ ಸೀರೆಗಳು ಜೆಂದಕಾಣುವದಿಲ್ಲ.

ಭಾಡೀ—ಛೇ ನಮ್ಮವ್ವ! ಇಂಥ ಮುಪ್ಪಿನ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಇದೆಂದೊ ಶೋಭಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮಗೇಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡಿರಿ?

ರಮಾ—ಭಾಗೀರಥೀಬಾಯಿ ಹಾಗಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯಸನವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಮೋರೆಯಮೇಲೆ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಳೆಯು ತೋರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸತಿಯು ತೀರಿಹೋದಮೇಲೆ ಈಗ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ದಿವಸವೂ ಸುಖದಿಂದ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿ ಯಾವದೊಂದು ಭಾವಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಜೀವಬಿಡುವದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾಡಬೇಕೇನು? ಮಗಳ ಮೋಹವೊಂದು ಬಿಡಲೊಲ್ಲದು. ಬಿಡುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ಭಾಗೀ—ಕಮಲಾವತಿಗೆ ಈಗಿಷ್ಟು ವರ್ಷ?

ರಮಾ—ಅದೆಷ್ಟೋ ನನಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನೆನಪೇ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ನನಗೇನೂ ಅಷ್ಟು ಬಹಳ ವಯಸ್ಸಾಗಿಲ್ಲ; ನನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಇಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ (ಅಭಿನಯ)

ಭಾಗೀ—ನಾನು ನಿಮ್ಮ ವಯಸ್ಸು ವರಮಾನ ಕೇಳಿಲ್ಲ; ಕಮಲಾವತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿದೆನು. ಈಗ ಇನ್ನೂ ತರುಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಗಲ್ಲಗಳು ಒಳನೇರಿರುತ್ತವೆ ನರೆಗಂತೂ ಆಚಾರವೇ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ೧೨-೧೩ ವರ್ಷಕ್ಕೇನೇ ತಲೆಯು ಕ್ಷೀರಸಾಗರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ರಮಾ—ನಾನು ಹೇಳುವದೂ ಅದೇ! ನನ್ನ ಅಶಕ್ತತೆಯಿಂದಲೇ ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿವೆ. ವಯಸ್ಸು ಒಹಕವಾಗಿಲ್ಲ.

ಭಾಗೀ—ಆದರೂ ರಮಾಬಾಯೀ, ನಿಮಗೆ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ವೇಷವು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ರಮಾ—ಭಾಗೀರಥೀಬಾಯಿ, ಹೆಂಗಸರ ಬುದ್ಧಿಯು ಮೊಳಕಾಲು ಕೆಳಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಇದಕ್ಕೇ ನೋಡಿರಿ, ಮೈತುಂಬ ರೇಶಿಮೆಯ ಪೊಲಕ, ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುವ ವರೆಗೆ ಝಗಝಗಿಸುವ ಜರತಾರಿ ಸೀರೆ, ಕೈಕೊರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಮುತ್ತಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಆಭರಣಗಳು, ಸ್ವಲ್ಪ ನೀಟಾದ ಅಂಬಡಾ ತುರುಬು, ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಲೀಫರ್, ಮುಖವು ಬಾಡಬಾರದೆಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಭತ್ತಿ ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಜನರು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರೆ; ಬಾಯಿ, ಬಡ ವರೇನು ಶ್ರೀಮಂತರೇನು ಎಲ್ಲರ ಜೀವವೂ ಒಂದೇ ಆದರೆ ತರತರಿತ ತರುಣಿ ಯರನ್ನಾಗಲಿ ನಿಮ್ಮಂಥ ವಯೋವೃದ್ಧರನ್ನಾಗಲಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದರೆ ಏನೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಂಥ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯವರು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಜಪ್ಪಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. * (ಮುರುಳ)

ಭಾ—ಜಪ್ಪಿಸಿ ತಾಸಿಗೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಹಿಡಿಯುವವ

ಇವರಾರು? ಆದರೆ ಕಮಲಾವತಿಯು ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ.

ರಮಾ—ಆಕೆಯೇನು ನಿಮ್ಮಂತೆ ಕೆಲಸಗೇಡಿಯಲ್ಲ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ದ್ದಾಳೆ.

ಭಾ—ರಮಾಬಾಯೀ, ಕಮಲಾವತಿಯನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಮಡಮ್‌ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀಯೇನು? ಇನ್ನು ಆಕೆಯೇನು ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗೆಯಲ್ಲ.

ರಮಾ—ಹೌದವ್ವಾ, ಈಗಿನ ಹುಡುಗೆಯರು ಅದೇನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿಯೋ ಫಿಂಗ್ಲೀಷಿಯೋ ಕಲಿತು ಊಟಮಾಡಿದ ಎಲೆಯನ್ನು ಸಹ ತೆಗೆಯದೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಬಿಡಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರಿಗಂತೂ ಕಲಿತ ಮಡಮ್‌ಸಾಹೇಬರೇ ಬೇಕಂತೆ.

ಭಾಗೀ—ಆ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ಏನಾದರೂ ಆಪ್ತವ್ಯವಿರುವದೇನು?

ರಮಾ—ಹೌದು. ಆ ವಿನಾಯಕರಾಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಬಹಳ. ಮೊನ್ನೆ ಯಾವದೋ ರಾಜನ ಜನ್ಮದಿವಸವೋ ಏನು ಪುಣ್ಯದಿವಸವೋ, ಆ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಮ್‌ಸಾಹೇಬರ ಒಂದು ಜಂಗೆಳಿಯೇ ಬಂದಿತ್ತು. ಏ ನಮ್ಮವ್ವಾ, ಅವತ್ತಿನ ಸೊಬಗು ಏನ ಹೇಳಲೇ? ಏನು ಅವರ ಕುಡುತ, ಏನ ಅವರ ಕುಣಿತ, ಏನವರ ಮಣತ; ನಮ್ಮವ್ವ ನೋಡೋದರೊಳಗೆ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿ ಹೋದವು. ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಹಿಂದೂ ಮನುಷ್ಯನು ಆ ಸಾಹೇಬರಲ್ಲಿ ಕೂಡ್ರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಅದು ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೂಡಲೆ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರು ಅವನ ಚಂಡಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಹೊರಗೆ ದೂಡಿಸಿದರು.

ಭಾ:—ನಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಹೀಗೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೆಂಬದನ್ನು ಮರೆತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇರಲಿ, ರಮಾಬಾಯಿ ಕಮಲಾವತಿಯು ಲಗ್ನವನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡುವೆ?

ರಮಾ—ಮುಂದಿನ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ.

ಭಾಗೀ—ವರನ ಊರು ಯಾವದು? ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿದೆ? ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟು? ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಗಾರವೆಷ್ಟು? ಆಸ್ತಿಯೆಷ್ಟು?

ರಮಾ—ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಸದೀಮೂಲ ಜುಷೀಕುಲಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ

ತಿಳಿಬಾರದೋ ಹಾಗೆಯೇ ವರನ ಹೆಸರು ದೆಸೆಗಳೇಕೆ ಒಂದು ಉಗುರು ಕಣ್ಣು ಸಹ ಹುಡುಗೆಗಾಗಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗಾಗಲಿ ತಿಳಿಯ ಕೂಡದು.

ಭಾಗೀ—ಅಂತೂ ನಿಮ್ಮದೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಕಮಲಾವತಿ—(ಬಂದು) ಏನು ಭಾಗೀರಥೀಬಾಯಿ, ಬಹಳ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿ?

ಭಾಗೀ—ಕಮಲೇ, ನಿನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮುಗಿಯುವದಾದರೂ ಎಂದು?

ಕಮಲಾ—ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮುಗಿತವೇ ಇಲ್ಲ. ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಕಲಿತರೂ ಜ್ಞಾನವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೂವಿನಷ್ಟು ಸಹ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಭಾಗೀ—ಅಂತೂ ಈ ವಯಸ್ಸನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳೆದು ಮುಪ್ಪಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಕಮಲಾ—ಅಕ್ಕಾ ಸಂಸಾರವು ಸುಖದಿಂದ ಸಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವು ಚನ್ನಾಗಿ ಸಿಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಸಹ ಜಗತ್ತಿನ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ಕೋಮಲ ಬಾಲಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಸಂಸಾರದ ಭಾರವನ್ನು ಹೇರಿದರೆ ಆ ನಿರ್ಜನ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಸುಖದಿಂದ ಬಾಳುವದೆಂತು? ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕಾರನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ವಿಸ್ತೃತ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದೋ ಅದರಂತೆ ಉತ್ತಮ ಗೃಹಿಣಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗುವದು. ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಹುಡುಗರು ಉಪದ್ವ್ಯಾಪಿ, ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿ, ನಿರ್ಲಜ್ಜ, ನಿರ್ಭಡೆಯವರಾಗುತ್ತಾರೆಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ತವು! ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಒರುವ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಾಗುವಷ್ಟು ಸಹಾಯವು ಸುಮ್ಮನೆ ಸ್ವರ್ಗ-ನರಕಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಂದಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ಭಾಗೀ—ಅವ್ವವ್ವ! ನೀವು ಇಂಗ್ಲೀಷಿ ಹೆಬ್ರೂತ್ತಿಗೆ ಓದಿದ ಮಡಮಾಸಾಹೇಬರು, ನಿಮ್ಮದುರಿಗೆ ನಾವು ಮಾತಾಡುವದೇನು? ಒಂದು ಶಬ್ದದಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ.

ಕಮಲಾ—ನಿಜ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಬಾಲಿತನದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿರುವದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡುವದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ದೋಷವಾದರೂ ಏನು?

ರಮಣ—ಇರಲಿ ಕಮಲೇ ಹೋಗು ಚಹಾ ತಯಾರ ಮಾಡು.

(ಕಮಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಿನಾಯಕರಾಯರು ಒಳ್ಳೇ ಶೀವಿಯಿಂದ

ಬರುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಭಾಗೀರಥಿಯು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ವಿನಾಯಕರಾಯರೂ ಬಂದು ಖುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡುತ್ತಾರೆ)

ವಿನಾಯಕ—ಕಮಲೆಯಲ್ಲಿರುವಳು?

ರಮಾ—ಈಗ ಸ್ವೋ ಹೊತ್ತಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಫರಾಳ ತಯಾರಿಸಲೇನು?

ವಿನಾಯ—ಆಗಲಿ ಮೊದಲು ಕಮಲಾವತಿಯನ್ನಲ್ಲಿ ಕಳಿಸು.

ರಮಾ—ಆದರೆ ಈ ಸೀರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಿರೇನು?

ವಿನಾಯ—ಹ! ಮೊದಲು ಕಮಲಾವತಿಯನ್ನು ಕಳಿಸು! ಹಿಂದಿನಿಂದ ನೋಡೋಣಂತೆ. ಇಗೋ, ನಾನು ಕರೆದ ಹೊರತು ನೀನು ಬಳಗಿಬರಕೂಡದು.

ರಮಾ—ಈ ಹೊತ್ತು ಅಷ್ಟು ವಿಶೇಷವೇನು?

ವಿನಾಯ—ಹಾ! ಹೋಗು ಮೊದಲು ಕಮಲೆಯನ್ನು ಕಳಿಸು! ಇಲ್ಲದ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡಬೇಡ.

ರಮಾ—ಆ ಬಂಗಾರದ ಪಾಟಲಿ ತಂದಿರೇನು? ಅದರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಬಹಳ!

ವಿನಾಯ—ನಡೆ ಮೊದಲು ಕಮಲಾವತಿಯನ್ನು ಕಳಿಸು. ಈಗಲೇ ನಿನ್ನ ಕಿಟಕಿಟಿ ಸಾಕಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಹೇಗೋ ಏನೋ!

ರಮಾ—ಮೊದಲು, ರಾವಬಾಹದ್ದೂರ, ಆ ದಿವಸ ನೋಡಿದ.....

ವಿನಾಯ—ಸುಡುಗಾಡು ನುಂಗಿತು! ಹೋಗು ಮೊದಲು ಕಮಲೆಯನ್ನು ಕಳಿಸು, ನಾನು ಬೇಗನೆ ಗಾರ್ಡನ್‌ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ರಮಾ—ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವಿರೇನು? ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಮಡಮ್‌ಸಾಹೇಬರು ಬಟ್ಟುಕಚ್ಚು ವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ವಿನಾಯ—ಛೂ ಶನಿಯೇ, ಸಾಕಾಯಿತು ಹೋಗು ಮೊದಲು ಕಮಲೆಯನ್ನು ಕಳಿಸು. ಅಗೋ ಮರೆತೆ, ಈ ಹೊತ್ತು ಭಜಿ ನೀವೇ ತಯಾರಮಾಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಹತೋಟಿಯು ಬಹಳ.....

ರಮಾ—ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಾರೆ ಬರುತ್ತೀರೇನೋ? (ಮುರುಕ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ) (ಕಮಲೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಕಮಲಾವತಿ—ಗುಡ್‌ಇವ್ವಿನಿಂಗ ರಾವಬಾಹದ್ದೂರ.

ವಿನಾಯಕ—ಭಲೇ ಕಮಲಾವತಿ, ಬಾ ಕೂಡು. ಏನು ಕಾಲೇಜದ

ಅಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ನಡೆದದ?

ಕಮಲಾ—ನಡೆಯುವದೇನು? ಮುಂದಿನ ವಾರ ಇಂಟರ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕೂಡುವೆನು.

ವಿನಾಯಕ—ನಿಜ, ನಿಜ. ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವು ಹಾಗೇ ನಡೆಯಲಿ. ನೀವು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು ಪದವೀಧರರಾದ ಹೊರತು ಸಾಹೇಬ ಮಡಮರ ಕೈಹಿಡಿಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಕಮಲಾವತಿ ಬೇಕಾದರೆ ಎಲಾಯತಿಗೆ ಹೋಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೆ ಹೇಳು. ಸ್ವತಃ ನಾನೇ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ಕಬ್ಬು ಸವಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಬೇರು ಸಹಿತ ತಿನ್ನಬಾರದು. ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚಿನ ಭಾರವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೇ ಸಾಕು. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚಿನ ಒಜ್ಜೆಯು ಬೇಡ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಲೋಭಿಗಳೆಂದು ನೀವೇ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿರಿ.

ವಿನಾಯಕ—ಕಮಲಾವತೀ, ನೀನೇನು ನನಗೆ ಪರಕೀಯಳಲ್ಲ. ಈ ರಾವಬಹದ್ದೂರನ ಸ್ಥಾವರ-ಜಂಗಮ ಅಸ್ತಿಯೆಲ್ಲ ನಿನ್ನದೇ. ಅಂದಬಳಿಕ ಎಲಾಯತಿಯೇನು ಅಮೇರಿಕೆಯೇನು? ನನ್ನ ಕಮಲಾವತಿಯು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡುವ ದೊಂದೇ ತಡ, ಆ ಕೂಡಲೆ ಈ ವಿನಾಯಕರಾಯನು ಪೂರಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನೇ.

ಕಮಲಾ—ನೀವು ಮಾತಾಡಿದ್ದು ನಿಮಗಾದರೂ ತಿಳಿಯತೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿನಾಯಕ—ಕಮಲಾವತಿ ಇನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ? ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ತಿಳಿದೇ ತಿಳಿಯುವದು! ಸುಮ್ಮನೆ ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಕಮಲೇ ನಿನ್ನ ಆಯುಷ್ಯದ ಧೈಯವಾದ್ದರೂ ಏನು?

ಕಮಲಾ—ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವದನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—ಅದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಬರುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನಂತೆ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಜೊತೆಯೇ ಬೇಕು. ಕಮಲಾವತೀ, ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಕೊಂಡು ಉತ್ತರ ಕೊಡು. ಯಾವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ತುಟಿಯ ಮೇಲಿನ ಜೊಲ್ಲು ಅರಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವನಿಗೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯ ಉತ್ಸವವು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೋ, ಯಾವನಿಗೆ ಹುಡುಗತನದ ಆಟನೋಟಗಳ ಪ್ರೀತಿಗಳು ತೀರಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥ ಖಾಸಿ ವರ್ಷದ ಕೋಮಲ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಲಗ್ನದ ಅರ್ಥ...

ವಾದರೂ ತಿಳಿಯುವದು ಹೇಗೆ?

ಕಮಲಾ—ಅದೇಕೆ? ರಾಜ್ಯದ ಬುಡಮೇಲುಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ತರುಣನನ್ನು ನೀವು ನೋಲಿಕುಡಿಯುವ ಕೂಸೆಂದು ತಿಳಿದಿರೇನು?

ವಿನಾಯಕ—ಎಲ್ಲಿಯ ರಾಜ್ಯದ ಬುಡಮೇಲು? ಅವಿವೇಕತನದಿಂದ ಸ್ವಂತದ ಬುಡಮೇಲುಮಾತ್ರ ಆಗಬಹುದು. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದವನಿಗೆ ಜಗತ್ತಿನ ಅನುಭವವಾದರೂ ಎಷ್ಟು, ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನು? ಸುಮ್ಮನೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಸುಖವು ಹೇಗೆ ಸಿಗುವದು? ಲಗ್ನದ ರಹಸ್ಯವು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ, ಪತ್ನಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನಂಥವನೇ ತರುಣಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು.

ಕಮಲಾ—(ಸ್ವಗತಂ) ಈ ಭಾಷಣದಲ್ಲೇನೋ ಮೋಸವಿದೆ. ಇನ್ನು ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕು. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ನೀವು ಮಾತಾಡುವದೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—ಯಾಕೆ? ಅದರಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಂಶಯವೇನು ಬಂದಿತು?

ಕಮಲಾ—ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಅಜ್ಜನು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷದ ನವತರುಣಿಯೆದುರಿಗೆ ಇಂಥ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಅವನ ತಲೆಯು ಕೆಟ್ಟಿರಬೇಕು; ಇಲ್ಲವೇ ಮುದಿಹುಚ್ಚು ತಲೆಗೇರಿರಬೇಕು. ಅಂತೂ ಎರಡರಲ್ಲೊಂದು ನಿಶ್ಚಯ.

ವಿನಾಯಕ—ನಿಜ. ಕಮಲಾವತಿ ನನ್ನ ಇಂಗಿತವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದೆ. ಪತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವವಳೇ ಪತ್ನಿ ಮತ್ತು ಅವರದೇ ಮದುವೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಿಯೇ ಕಮಲಾವತೀ, ಬರೇ ನನ್ನ ತಲೆಯೇ ಏಕೆ? ಪ್ರತಿ ರಕ್ತನಳದಲ್ಲಿಯೂ ರಕ್ತವು....

ಕಮಲಾ—ನನ್ನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವದಲ್ಲವೇ?

ವಿನಾಯಕ—ಕಮಲಾವತೀ, ಈಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನನಗೆಷ್ಟು ಮಾನ-ಮರ್ಯಾದೆಯಿದೆಯೆಂಬದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಅದೆ. ನಾನು ಶ್ರೀಮಂತ, ಸುಧಾರಕ, ಉತ್ಸಾಹಿ, ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ, ಎಮ್, ಎಲ್, ಸಿ, ಮ್ಯುನಿಸಿಪಲ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟಿ, ಮತ್ತು ಸುಂದರ ಮತ್ತು ತರು....ಇದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮವಿದೆ. ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ತೇಜಕ್ಕಾಗಿ ಸತಂಗದಂತೆ ಒಂದೇಸವನೆ

ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಚಡವಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕಮಲೇ ನೀನು ನನ್ನ ಡಿಯರ ಲೇಡಿಯಾದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಡಮ್‌ಸಾಹೇಬರು ನಿನ್ನ ಸೇಕಹ್ಯಾಂಡ ಮಾಡುವರು; ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹೇಬರು ನಿನ್ನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವರು. ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನ ಹೆಂಡತಿಯೆಂದು ಬೇಕಾದವರು ನಿನ್ನೆದುರಿಗೆ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ಕುಣಿಯುವರು.

ಕಮಲಾ—ಸಾಕು ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರಿಗೆ ನಾನು ಕವಡಿಯ ಕಿಮ್ಮತ್ತನ್ನು ಸಹ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಅಜ್ಜನೆಂದು ತಿಳಿದು ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೆನು. ನಿಮ್ಮ ಈ ದುಷ್ಟವಾಸನೆಯು ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಗಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಹ ಹತ್ತುಗೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—ಎಲೇ ನಾನು ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನಿದ್ದೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ಹೌದು.

ವಿನಾ—ಎಮ್, ಎಲ್, ಸಿ, ಇದ್ದೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ಹೌದು.

ವಿನಾ—ಈ ಊರ ಮ್ಯುನಿಸಿಪಾಲಟಿ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟನಿದ್ದೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ಹೌದು.

ವಿನಾ—ಶ್ರೀಮಂತನಿದ್ದೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ಹೌದು.

ವಿನಾ—ಸುಂದರನಿದ್ದೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ಹೌದು.

ವಿನಾ—ನಾನು ಎಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿದರೂ ಹೌದು ಎಂದು ಒಂದೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುವೆ. ನನ್ನನ್ನೇನು ಕತ್ತಿಯೆಂದು ತಿಳಿದೆಯೇನು?

ಕಮಲಾ—ಹೌದು.

ವಿನಾ—ನಾನು ನಿನ್ನೆದುರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಗುಂಡಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಾಯಿಯೇನು?

ಕಮಲಾ—ಹೌದು.

ವಿನಾಯಕ—ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಸವಣ್ಣನೆಂದು ತಿಳಿದೆಯೇನು?

ಕಮಲಾವತಿ—ಹೌದು.

ವಿನಾಯಕ—ಹೌದೆಲೆ ಹೆಣ್ಣೇ, ಅಂತೂ ನಿಮಗೆ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ತಪ್ಪು.

ಕಮಲಾ—ಇಂಥ ಅನಾಥ ತಾಯಿ-ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ

ದುರುದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಷ್ಟೋ ನರಾಧಮರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಮಲಾವತಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಆಟವೇನೂ ನಡೆಯಲಾರದು ತಿಳಿಯಿತೇ?

ವಿನಾಯಕ—(ಸ್ವ) ಈಗ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. (ಪ್ರಕಾಶ) ಕಮಲೇ, ನನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ರಾವಬಹದ್ದೂರ, ಶ್ರೀಮಂತ, ಸುಂದರ, ಸದ್ಗುಹಸ್ಥ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇದ್ದಮೇಲೆ ನಿನಗೇನುಬೇಕು? ತಿರುಗಿ ಮುರುಗಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದು. ಅದಾದರೂ ಬಹಳವಿಲ್ಲ ಗಂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಇಂ ವರ್ಷವಿರಬಹುದು. ನನ್ನ ಈ ಮುಖದ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆಯೇ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೇ?

ಕಮಲಾ—ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮಂಥ ಮುದಿಹುಡುಗರು ಎಷ್ಟು ಕ್ಷೌರಮಾಡಿಸಿದರೇನು? ಎಷ್ಟು ಕಲಪು ಹಚ್ಚಿದರೇನು? ಮೋರೆಯ ಮೇಲಿನ ಸುಕ್ಕು ಹೇಗೆ ಅಡಗುವವು? ಇಂಥವರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯೇಕೆ?

ವಿನಾಯಕ—ಒಂದುವೇಳೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೇ ಒಪ್ಪೋಣ. ಆದರೆ ಮುದುಕನು ಹೆಂಡತಿಯರ ಅಧೀನರಾಗಿ ಹೇಗೆ ಅವರನ್ನು ಜೋಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಹಾಗೆ ತರುಣನೆಂದಿಗೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು.....

ಕಮಲಾ—ಒಮ್ಮಿಲ್ಲಿಮ್ಮ ಮುದುಕನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಯರೇ ನಿಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಯಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟ ರಿಂದಲೇ ಸುಮ್ಮನಾಗು ಎಂದು ನೆಟ್ಟಗೆ. ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವ ನಿಮ್ಮಂಥ ಮುದುಕರಿಗೆ ತರುಣಿಯರ ಆಶೆಯೇಕೆ? ನಮ್ಮನ್ನೇನು ಕುಣಿಸಿದಂತೆ ಕುಣಿಯಲಿಕ್ಕೆ ರಬ್ಬರಿನ ಗೊಂಬೆಗಳೆಂದು ತಿಳಿದಿರೇನು? ಮಹಾರಾಯಾ, ರಾವಬಹದ್ದೂರ ಪದವಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆಯೋ ಎನ್ನೋ? ಮುಪ್ಪಿನ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಾದರೂ ಹರಿಹರಿಯೆಂದು ಭಜನ ಮಾಡಿ ಆ ವಾಸವನ್ನು ಕಳಕೋ.

ವಿನಾಯಕ—ಹು! ಹು! ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಉದ್ದವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿ!

ಕಮಲಾ—ಇಂಥ ಹುಲ್ಲು ಬೆದರಿಕೆಗೆ ಬೆದರುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ. ಇನ್ನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟದ್ದು ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ.

ವಿನಾಯಕ—ಹು! ಹೀಗೇನು! ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಆ ರಮಾ?

ರಮಾ—(ಓಡಿಬಂದು)ರಾಯರೇ, ರಾಯರೇ, ಏನದು, ಆಯಿತೇನು?

ಎನಾಯಕ—(ಅಣಕಿಸಿ) ಏನದು ಆಯಿತೇನು? ಮುಂದೆ ಆಗುವದನ್ನು ನೋಡಿಕೋ! ತಾಯಿ-ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ತುರಂಗದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪದ—ಪಾತಕಿಯೇ ಘಾತಿಸಿದೆ ಘನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳಾಡುತ್ತಲೆನ್ನನು ||
ಛೇ ದುರಾತ್ಮಕೆ ನಿನ್ನ ವಿಲಾಸವ | ಸಾಧಿಸಲೆನ್ನುತೆ ಧನವನು ಸೆಳೆದಿಹೆ || ೧ ||
ಕಾಮಿನಿಯರ ಮನ ಸೌದಾಮಿನಿಯಂತೆ | ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಸುಖ ಲೇಶವ ತೋರದು ||

ನನ್ನ ಬಾಗಿಲೆದುರಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾಯಿಯಂತೆ ಹೊರಳಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದಿದ್ದರೆ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನೇ ಅಲ್ಲ. (ಹೋಗುತ್ತಾನೆ)

ಕಮಲಾ—ಹೋಗು ಮುದಿ ಕಪಿಯೇ?

ರಮಾ—ಕಮಲೆ, ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ದುಷ್ಟಶಬ್ದಗಳನ್ನಾಡಿದೆಯೇನು?

ಕಮಲಾ—ಅವ್ವಾ, ಇವರಿಗೆ ಮುದಿಹುಚ್ಚು ತಲೆಗೆರಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ರಮಾ—ಯಾಕೆ ಅವರೇನು ಮಾಡಿದರು?

ಕಮಲಾ—ಆ ಮುದಿಹದ್ದನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಂತೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಿನ್ನ ಮೋರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟೆನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗಲೇ ಪಾದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ರಮಾ—ಅಯ್ಯೋ ಚಾಂಡಾಲಿನಿ! ಇದನ್ನೇನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ? ಇನ್ನು ನಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ದೇವಾ! ದೇವಾ! ಈ ಹುಡುಗೆಯು ಎಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಳುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅವರು ಏನು ಮಾಡುವರೋ ಏನೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಹಾಳಾದವಳೇ, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು?

ಕಮಲಾ—ಅವ್ವಾ, ಅರವತ್ತು ವರುಷದ ಮುದುಕನು ತನ್ನ ಮಗಳಂತಿರುವ ಒಬ್ಬ ಯುವತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಚ್ಛಿಸಿದರೆ ನೀನು ಬೈಯುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪುನಃ ನೀನೂ ಅವನಂತೆಯೇ ಮಾತನಾಡುವಿಯಲ್ಲ?

ರಮಾ—ಕಮಲಾವತೀ, ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರ ಸ್ವಭಾವವು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಆನಂದದಿಂದಿರುವವರೆಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಚಂದ. ಅವರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತೆಂದರೆ ಎಂಥಂಥವರೇ ಉರುಳಿಬೀಳುವಾಗ ನಮ್ಮಂಥ ಬೀಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಓಡಿ

ಕಾಟಗಳ ಪಾಡೇನು? ಅವರು 'ಹಾ' ಎಂದರೆ ಸಾಕು, ನಿನ್ನ ಈ ತಾಯಿಯ ಕೈಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬೀದಿಗಳು—ಪೇವಾ, ಈಗ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ರಾವಬಹಾ ದ್ದೂರರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶಾಂತಮಾಡಲಿ? (ಅಳುವಳು)

ಕಮಲಾ—ಅವ್ವಾ ಆ ಮುದುಕನೊಡನೆ ನಾನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದಿರುವದೇನು?

ರಮಾ—ಹೌದು. ಹೌದು. ನನಗಾಗಿ ನೀನು ಅವೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗ ಬೇಕು.

ಕಮಲಾ—ನಿನ್ನ ಸ್ವತಃನ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರೀತದ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೀವಂತ ಆಕೆಯನ್ನು ಸುಡುವ ಇಚ್ಛೆಯು ತಾಯಿಗೆ ಆಗ ಬೇಕೇ? ಅವ್ವಾ, ಕುಬೀರನ ಭಾಂಡಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರುಷದ ನವತರುಣಿಯು ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದ ಮುದುಕನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಳೇ?

ರಮಾ—ಆದರೆ ಮಗಳೇ, ತಾಯಿಯ ಮಾನವನ್ನುಳಿಸುವದಕ್ಕೆ ದೇಹ ವಿಕ್ರಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೂ ಹಿಂಜರಿಯದಿರುವದು ಮಗಳ ಕರ್ತ ವ್ಯವಲ್ಲವೇ?

ಕಮಲಾ—ಅವ್ವಾ, ನೀನು ಹೇಳುವದರ ಅರ್ಥವೇ ನನಗಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ರಮಾ—ಕಮಲಾಕತೀ, ಡಾ. ವಸಂತರಾಯರ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮವಿ ರುವದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ವಸಂತರಾಯರಂಥ ಸದ್ಗುಣಿ ಆಕೆಯನೊ ಡನೆ ನೀನು ಆನಂದದಿಂದ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೂ ಉತ್ಸಾಹವದೆ. ಆದರೇನು ಮಾಡಲಿ? ಮಗಳೇ, ನಮ್ಮ ದುರ್ಬ್ಬವದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಾವೀಗ ಎರಡನೆಯವರ ಬೊಗಸೆಯಿಂದ ನೀರು ಕುಡಿದ ಹೊರತು ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಅವ್ವಾ, ನೀನು ಏನಾಯಕರಾಯರ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಬಲಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ರಮಾ—ಹೂ, ಆ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಬಿಂಕಿ ಹೆಚ್ಚು. ರತ್ನದಂಥ ನನ್ನ ಮಗಳ ಮುಂದೆ ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನೇನು ಸುಡಲಿ? ಆದರೆ ಈಗ ನನ್ನ ಬಳಿ—ಕೆಡಗು ಗಳಿಲ್ಲ ಅವನ ಒಂದೆ ಒಂದು ಶಬ್ದದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿನೆ. ದೇವಾ, ನನಗೆ ಈ ಅರಿ ವ್ವವೆಲ್ಲದ ಗಂಟು ಬಿತ್ತು! ಇಂಥ ಬಂಗಾರದಂಥ ಮಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು

ಕೊಯ್ಯುವ ನಾನು ಚಾಂಡಾಲಿನಿಯಲ್ಲವೇ? ಮಗಳೇ ಇಂಥ ದುರದೃಷ್ಟಿಳ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನೀನೇಕೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ? ನಾನು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯಲ್ಲ; ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದ ವೈರಿ! ರಾಕ್ಷಸಿ!

ಕಮಲಾ—ಅವ್ವಾ, ನೀನು ವಿನಾಯಕರಾಯರಿಗೆ ಇಷ್ಟೇಕೆ ಹೆದರುತ್ತೀ?

ರಮಾ—ಮಗಳೇ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಾರಣವುಂಟು.

ಕಮಲಾ—ಅದನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲವೇನು?

ರಮಾ—ಅಂಥ ರಹಸ್ಯವಾದದ್ದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಯ ಕರುಳಿನಿದುರಿಗಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಿ?

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಳು. ನಿನ್ನ ದೀನ ಮುಖಮುದ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅಳುವು ಬರುತ್ತದೆ.

ರಮಾ(ಸ್ವಗತಂ)—ಈಗಲೀಗ ಕಾರ್ಯಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಮಗಳೇ, ಏನು ಹೇಳಲಿ?

ಪದ—ಪ್ರೇಮಭಾವೇ, ಎಂಬಂತೆ.

ಹೀನವಾದಾ ಧನವಿಲಾಸವನುನಾಂ ಪೇಳುವೆ ಕುವರಿ || ಪ ||

ಹಣವುಳ್ಳವನೇ ಗುಣವಂತನೂ ತಾ | ಘನಚತುರನು ತ್ರಯಾವಿದಿತ ಸುಕುಲಜನು |
ವನಿತಾಜನ ಮನೋಹಾರಕ ಮದನನು | ಧನವನೆ ಸತತಾಶ್ರಯಿಪರು ಮನು
ಜರು || ೧ ||

ಕಮಲಾಪತೀ, ನನ್ನ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಕುಂಕುಮವು ಹೋಗಿ ಈಗ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಆಗ ನೀನು ಕೇವಲ ಎಂಟು ವರ್ಷದವಳಿದ್ದೆ. ಮನೆತನದ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಾರದು. ಅವರ ಮರಣಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಬಿದ್ದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ನಾರಿ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಸಾಗಿಸಿದೆನು. ಆ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವದೇನು? ಗಂಡನ ಮನೆಯವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ತವರುಮನೆಯವರೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನಿರಾಧಾರ ವಿಧವಾ! ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರದಂಥ ಮಗಳು! ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೈಗಡ ಕಟ್ಟುಗಡ ಮಾಡಿ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಸಾಗಿಸಿದೆನು. ಆ ಮೇಲೆ ಸಾಲವು ಹುಟ್ಟುವದೂ ನಿಂತಿತು. ಮಗಳೇ, ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನರ ಕೈಕಾಲು ಹಿಡಿದೆನು, ಎಷ್ಟು ಜನರ ಮನೆಯ ದಾಸಿಯಾಗಿದ್ದೆನು. ಎಷ್ಟು ಉಪವಾಸ ವನವಾಸ ಮಾಡಿದನೆಂಬದು ಆ ದೇವರೊಪ್ಪರಿಗೇ ಗೊತ್ತು! ಕಮಲೇ, ನಿನ್ನ ಕೋಮಲ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಳ

ಮಳವಾದರೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈಗಲೀಗ ಅರಳುತ್ತಿರುವ ಕಮಲವು ಮಂಜಿನ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಉದುರಿ ಬಿದ್ದೀತೆಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯಿಂದಲೂ, ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾದೀತೆಂಬ ಭೀತಿಯಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ನಾನೆಷ್ಟು ಜನರಿಂದಾದ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸಿರುವೆನೆಂಬದರ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿನಗಿರಲಾರದು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಗಳೇ ನಿನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಆಜರಿಸಿದ ಘೋರಪಾತಕವನ್ನು ಈ ಜಾಯಿಂದಲೇ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು. ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನ ಅಣ್ಣನ ಮಗಳ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೋದ ವರ್ಷ ಹೋಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ? ಎನಾಯಕರಾಯರಿಗೂ ನಮಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತವರುಮನೆಯ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕಡೆಗೂ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೂ ಬರಲಿಕ್ಕೂ ಆತಂಕವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಲಗ್ನದ ಎರಡನೆಯ ದಿವಸ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ವಧೂವರರ ಜೇಷ್ಠ ಮಾಡುವದತಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಾಗ ಏನೋ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಡೆನು. ಆಗ ಪಲ್ಲಂಗದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಚಂದ್ರಪಾರವೂ ಕಂಠಿಯೂ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಎಡ ಬಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಕಮಲಾವತೀ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಂಥ ಶತ್ರು ಎಲ್ಲ. ಅದೇ ಎಲ್ಲ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವದು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸವುಂಟಾಯಿತು. ಹೋಗಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ, ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಮಗಳೇ, ಏನು ಹೇಳಲಿ, ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕತ್ತಲೆಗುಡಿಸಿತು. ಹಿಂದುಮುಂದುಗಾಣಲಿ ಅವರ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅಳಹತ್ತಿದೆನು. ಆಗಲೇ ನಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನಷ್ಟು ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಆ ಮೇಲೆ ಈ ಪಾಪಿದೇಹವನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನು.

ಕಮಲಾ—ಆ! ದಾರಿದ್ರ್ಯವೆಂಬದು ಒಹು ಕೆಟ್ಟದು. ಈ ಬಡತನವೇ ಸರ್ವ ಅನರ್ಥಗಳ ಮೂಲವಿರುವದಲ್ಲದೆ, ಇದ್ದ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಹ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವ್ಯಾ, ನಿನಗೆ ಇಂಥ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯೇಕೆ ಹುಟ್ಟಿತು? ಆ ಮೇಲೇ ನಾಯಿತು?

ರಮಾ—ಮಗಳೇ ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರು ಆ ಎರಡೂ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು, —“ರಮಾಬಾಯೀ, ನೀನು ಈ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಮುಸೀಹುತ್ವಿದೆ. ಬೇರೆಯವರಾಗಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ತುರಂಗದ ದಾರಿ ಹಿಡಿಸಿ ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಕಮ

ಲಾವತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಏಳನ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು” ಹೇಳಿದರು. ಕಮಲಾವತಿ, ಬೇಡವೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಬಿದ್ದು ಬೇಡಿ ಕೊಂಡೆನು; ಆದರೆ ಎನೂ ಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿರುಪಾಯಳಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದೆನು. ಮಗಳೇ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಕರ್ಮಕಥೆಯು ಮುಗಿಯಿತು. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಉಳಿಸುವದೂ ಕೊಲ್ಲುವದೂ ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದೆ. ಇದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ, ಇಗೋ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ತುರಂಗಕ್ಕೆ ಕಳಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ವಿಷವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಇಹಲೋಕದ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡು.

ಕಮಲಾ—ಈಗೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಇತ್ತ ಬಿದ್ದರೆ ಕೆರೆ, ಇತ್ತ ಬಿದ್ದರೆ ಬಾವಿ! ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಮುದಿಹದ್ದಿ ನೋಡನೆ ಬಾಳೈ ಮಾಡುವದು ಹೇಗೆ? ಬಲ್ಲಿನೆಂದರೆ ಆ ನರಾಧಮನು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ತಾಯಿಗೆ ತುರಂಗದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವನು. ‘ಈ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ವಸಂತರಾಯನೇನೆನ್ನು ವನೋ? ಪ್ರಸಂಗವಶಾತ್ ನನ್ನ ಮಾನಹರಣ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ದೇವಾ, ಎಂಥ ವಿಷಮು ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ತಂದಿರುವೆ! ಜನ್ಮ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನುಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಇಹ-ಪರಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ಸುಖವು ತಪ್ಪುವದು. ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕೇ ತಾಯಿಯನ್ನು ತುರಂಗಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದವಳಿವಳೇ ಎಂದು ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರೇ ಸಹ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗಬಹುದು, ತಿರಸ್ಕರಿಸಬಹುದು. ದೇವಾ!

ಪದ—‘ರಾಮುನಿಲೇ ಹೋರೀ ಜಮುನಾತಟ’ ಎಂಬಂತೆ.

ದೇವ ದಯಾಸಾಗರ ಸುಗುಣಾಕರ || ಪಲ್ಲ || ಕುರು ಸಭೆಯೊಳ ಪಾಂಚಾಲಿಯ ಮಾನವ | ಪೊರೆದೆ ಕುಮಾರಕನಾಕಾಯಾಧವನಂ ಸದಾ || ೧ || ಕರಿವರನಾ ಸಂಕಟವನು ಹರಿಸಿದೆ | ಪೊರೆ ಮಮತಾಪದೆ ದೇವಾ ಕಮಲಾಧವಾ || ೨ ||

(ಪ್ರಕಾಶಂ) ಅಬ್ಬಾ! ಇದನ್ನೇನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ? ನಾನು ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವದಲ್ಲವೇ? ಹೇಳು, ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ನಾನು ಮೊರತಿಲ್ಲ.

ರಮಾಬಾಯಿ—ಮಗಳೇ, ಆಗಜಾರದ ಸಂಗತಿಯು ಆಗಿಹೋಯಿತು. ನಿನ್ನಂಥ ಅರಗಿಳಿಯಮ್ಮ ಆ ಕಟುಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವದರಿಂದ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾದೀತು! ಆದರೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಆಗುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅನು

ಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅರಗಳಿಯೇ, ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಹೇಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆಯಲಿ! (ಎಂದು ಅಳುವಳು)

ಕಮಲಾ—ಅವ್ವಾ ಅಳಬೇಡ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಕಟಸಾಗರದಲ್ಲಿ ನೂಕಿ ನಾನು ರಾಜಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರೂ ನನಗೆ ಲವಲೇಶವೂ ಸುಖವು ದೊರೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮಾತೃಪುಣವನ್ನು ತೀರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ-ತಾಯಿಯ ಮಾನರಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ-ಹಡೆದವ್ವನ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ-ನಾನು ನನ್ನ ಸರ್ವ ಸುಖಗಳಿಗೂ ತಿಲೋದಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿನಾಯಕರಾಯರೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲಾದರೂ ನಿನಗೆ ಸುಖವಾಗುವದಲ್ಲವೇ?

ರಮಾ—ನನ್ನ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಮಗಳ ಸುಖವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸಲಿ! (ಎಂದು ಅಳುವಳು)

ವಿನಾಯಕ(ಬರುತ್ತ)—ಯಾಕೆ ರಮಾ, ಬಪ್ಪಿಗೆಯು ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಏನು ಪೋಲಿಸಿ ನ್ನೇಶನ್ನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಲೋ?

ರಮಾ—ರಾಯರೇ, ತಮ್ಮಂಥವರು ಸಿಗುವದು ನನ್ನ ಮಗಳ ಸುದ್ದಿ ವವೇ ಸರಿ. ಪಾಪ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗ! ತಿಳಿಯದೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಬೇಡಿರಿ.

ವಿನಾಯಕ—ಗಂಡ-ಹೆಂಡಿರಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಣಯ ಕಲಹಗಳು ಮುಂದೆಪ್ಪೋ ನಡೆಯಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಸಿಟ್ಟಾಗುವದು?

ಪದ—ರಾಗ ಸಾರಂಗ.

ವಿನಾ—ಮನೋಹಾರಿಣಿ ಪ್ರೇಮಖಣಿ ಸಾರಸುಗುಣಿ ಮೋದವೀರಿ ಜಾಣಿ || ಪ ||

ಆತನುರಾಣಿ ಸುಕಲವಾಣಿ ಉರಗವೇಣಿ ಕಮಲಪಾಣಿ |

ಸತತ ತಪಿಸುತಿರುವ ಹೃದಯ ಶಾಂತಿವಡಿಪುದು ||

ಕಮಲಾ—ವಿಶಾಲೋದರ ತಾಪಕರ ಪೇಳುವೆ ಗರಕಲಿತ ಜಾಲ ಬೀರಿ |

ತರುಣಿಯರನು ವರಸಿಯವರ ತರುಣತೆಯನು ಒಂದೆ ತೊರೆಸಿ |

ನರಕವಾಸಿನಿಶು ತೋರ್ಪೆ ಜೀವವಿರುತಲೇ ||

ವಿನಾ—ಬಿಡು ನೀರೇಜಮುಖಿ ಘನ ಕೋಪವ | ಕೊಡುಮದೀಯ ಮನಸಿಗೆ ಮೋದವ |

ಕಮ—ಸುಡು ತೃದೀಯ ವಚನವಿಸೋದವ | ಬಿಡು ಕುಮಾರಿಕಾ ಕರಲಾಭವ |

ವಿನಾ—ವೃಥಾ ಕೋಪವ ದೂಡು ಸಗಾ ಪ್ರೇಮಾಲಾಪವನಾಡು ದೇವ || ೧ ||

ಇರಲಿ ಬಿಡು ರಮಾಬಾಯಾ, ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ಎಂದೂ ನಿಯಮಿಸೋಣ?

ರಮಾ—ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಗೆ ನಾವು ಹೊರತಿಲ್ಲ.

ವಿನಾ—ನಮಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಂದೂಪದ್ಧತಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಮಡವ್ವ-ಸಾಹೇಬರೂ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂದು ಮುಂದಿನ ರವಿವಾರವೇ ಲಗ್ನವನ್ನಿಡೋಣ.

ರಮಾ—ಆಗಲಿ.

ವಿನಾ—ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನಿಬ್ಬೇಶನ್‌ಕಾರ್ಡುಗಳನ್ನು ಛಾಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ರಮಾ—ಆಗಬಹುದು.

ವಿನಾ—ಕಮಲಾವತೀ ಬಿದರಬೇಡ, (ಎಂದು ಎದ್ದು ಕೈ ಹಿಡಿಯಹೋಗುವನು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಲ್ಲುವರು.)

೧ನೆಯ ಅಂಕವು ಮುಗಿದುದು.

೨ನೆಯ ಅಂಕ.

ಪ್ರವೇಶ—೧

(ಸ್ಥಳ—ರಸ್ತೆ. ದಾಸಯ್ಯನು ಸೆರೆಬಾಟಿ ಮತ್ತು ಲಗ್ನಪತ್ರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬರುವನು)

ದಾಸಯ್ಯ—ಮನುಷ್ಯಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಏತುವ ಕಾಲ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗ ಸಹ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲಾರ ನೋಡಿ. ಇದ ಊರಾಗ ಹಗಲೆಲ್ಲ ಕೂಲಿ ಕುಂಬಳಿ ಮಾಡಿ ಅರಹೊಟ್ಟೆ ಉಣ್ಣು ಜನರು ಎಷ್ಟು ಜನರದಾರ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕಿ! ದುಡದ ತಿನ್ನುದು ಅದು ಒಂದು ಬಿನ! ಸುಮ್ಮನ ಇಂತ ರಾಯಬಾ ದ್ದೂರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಿಟ್ಟ ಕೂಳಿನ ಚಿಂತೀನ ಇಲ್ಲ. ಕೂಳಾರ ಯಾವ ಸೂಳೀಮಗ್ಗ ಬೇಕಾಗೇತಿ? ನೋಡಿರಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೈಯಂದ. (ಕುಡಿಯುತ್ತ)

ಪದ—ಕಾಸಿಗೆ ಕೈಲಾಸ ಕಾಣಸ್ತ್ರೈತೆ ಸೆರೆಯಿದು || ಪಲ್ಲ || ಆಶಿ ತೋರಿ ಸುತ ವಿಲಾಸ ಬೀರಿಸುತ್ತ | ದಾಸನ್ನ ದೇವನನು ಗೈಯುತ ಸಂತತ || ೧ || ದೇಯ ತಾಪಹಾರಿ | ವಿದೇಯ ದೂರಕಾರಿ | ಸಾರಸುಶಂಕರಿ | ಚಣಾದ್ ಬವಹರಿ || ೨ ||

ಈ ನಿಶಾ ಮಾಡದಕ್ಕಾಗೇ ದೇವು ರಾತ್ರಿಗೆ 'ನಿಶಾ' ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟಾಂಗ ಕಾಣತತಿ. ನಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ದಣೀರ ಬೇಕಾದಾಂಗ ಕುಡುವತಾರು, ನಮ

ಗೇನು ಹೆದರಿಕೆ! ಒಂದು ಗುಟುಗು ಹೊಟ್ಟಾಗ ಹೋತಂದ್ರ ಹೊಡಿತ ಕೋಲ್ ಮಿಂಚ ಕಣ್ಣಾಗ, ಇಳಿತ ಇಂದ್ರನ ಸಭಾ ಭೂಮಿ ಮ್ಯಾಗ! ಸಿಕ್ಕಿತ ಸ್ವರ್ಗ ಕೈಯಾಗ!!

ವಿಶ್ವಾಸರಾವ(ಒಂದು) — ಇಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಸೆರೆಗುಡುಕನು ಕುಳಿತಿರುವನು. (ನೋಡಿ) ಓಹೋ! ಆ ದಿವಸ ವಿನಾಯಕರಾಯರಲ್ಲಿ ಸೇವಕನಾಗಿ ಹೋದ ಗೋವಿಂದಯ್ಯ. ನೋಡಿರಿ. ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ ಇವನು ಶ್ರೀಮಂತರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ-ಬಟ್ಟೆಗಳೆರಡನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡುವ ಸುರಾಪಿಶಾಚಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಇವನ ಸಮಾಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. (ದಾಸಯ್ಯನಿಗೆ) ಎಲೋ ನೀನು ಯಾರು?

ದಾಸಯ್ಯ—ಏ, ಯಾರವರು? ಗೋಳೇಬಾರು 'ಥಂ' ಅನ್ನಿಸಿಬಿಟ್ಟೀನು!

ವಿಶ್ವಾಸ—ಎಲೋ, ನಾನು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ?

ದಾಸಯ್ಯ—ಅಯ್ಯಯ್ಯಪ್ಪ ಬಿಳೇ ಟೊಪಿಗೆ! (ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ) ವಿಶ್ವಾಸರಾಯರು! ತಪ್ಪಾತ ನನ್ನೊಡೆಯಾ ಕಾಲಿಗೆಬೀಳ್ತೀನಿ! ನಿನ್ನಿಂದ ತುತ್ತುಅನ್ನ ಕಂಡೆ!

ವಿಶ್ವಾಸ—ಎಲೋ, ಬಡತನದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ನಿನಗೆ ಈ ಹಾಳಾದ ಚಟವೆಲ್ಲಿಂದ ಗಂಟು ಬಿತ್ತು?

ದಾಸಯ್ಯ—ನಮ್ಮ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರು ಕುಡುವತಾರಲ್ಲೇ?

ವಿಶ್ವಾಸ—ನೋಡು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ. ಈ ಕುಡಿತ, ಈ ಸಾಹೇಬ ಮಡಮ್ಮರ ಗೆಳೆತನದಿಂದ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಮಂದಿರ ಮನೆಯಿಬಾಗಿಲು ಕಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ನಿನಗೇ ತಿಳಿಯುವದು.

ದಾಸಯ್ಯ—ಹೌದು ಬಿಡ್ರಿ! ಮೊದಲು ಅಪ್ಪನವರು ಇದ್ದಹಾಂಗ ಇಲ್ಲ ಈಗ! ಅವಾಗಿನ ದಾಗಿರನ ದಪ್ಪಡಿ ಕಾಣದ ಇಲ್ಲ. ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗ ಬರೇ ಉದ್ರಿ ಸಾಮಾನ ತರಸೂದು ಬಾಳ ಆಗೇತಿ. ಮನಸೂ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲ. ಕುಡಿದಾಗಂತೂ ಯಾರೂ ಹತ್ತಿರ ಇರಬಾರದು ನೋಡಿ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ನಿನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀನೇತಿಳಿದು ನೋಡು. ಈ ಕೆಟ್ಟ ಚಟವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ಹಣೆಯು ಬಾಸಿಂಗವನ್ನೇ ಕಾಣಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ದಾಸಯ್ಯ—ಹೌದ್ರಿ ಎಪ್ಪ! ನೋಡಿ ಈ ಸೆರೆದ ಗುಂಗಿನ್ಯಾಗ ಹೊರಟ

ಕೆಲಸಾನ ಮರತವಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಜಾಸಿಂಗ ಅಂದ ಕೂಡೆ ನೆನಪಾತು! ಹಿಡಿರಿ. ನಮ್ಮ ರಾವಬಾದ್ದೂರ ಮದಿವಿ ಪತ್ರ! ಹೋಗತೇನ್ರಿ ಇನ್ನು ಎಂದೂ ಸೆರೆ ಕೂಡೂದಿಲ್ಲ (ಹೋಗುವನು)

ವಿಶ್ವಾಸ—ಅಂತು ಕಾಲವು ಕೆಟ್ಟಿತು. 'ವೃದ್ಧ ವರ ರಾವಬಾದ್ದೂರ ವಿನಾಯಕರಾವ ವಿಶಾಲೋದರ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಕಮಲಾವತಿ ಮಿರಜಕರ ಇವ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ವಿವಾಹಂ, ಆ

ಪದ—ಕಾರಿ ಬದರಿಯಾ ಎಂಬಂತೆ.

ಪ್ರಾಯದ ದಾಂಪತ್ಯದೆ ಜನಿಪ ದೃಢ | ಕಾಯದ ಸುತರಿಂ ದೇಶೋದ್ಧಾರವು ||
ತರುಣೀ ಜರತ ವಿವಾಹದೆ ನಿರ್ಬಲ | ತರಳರುನಿಸಲಾ ನಾಡು ಕೆಡುವದು ||೧||

ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ವಿಧವಿಧ ತಾಪದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಜನರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿರುವ ವಿಧವಾವಿವಾಹ ಸಂಘ, ಗೋರಕ್ಷಣ ಸಂಘ, ಅನಾಥ ಬಾಲಿಕಾಶ್ರಮ, ವೈದಿಕವಿದ್ಯಾಪ್ರಸಾರಕ ಮಂಡಲಿ, ಆಯುರ್ವೇದ ಪ್ರಸಾರಕ ಸಮಿತಿ, ಲೋಕಮಾನ್ಯಭಂಡು ಇವುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಸನ್ನು ಸಹ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರ ಕೈಯೂ ಎಳುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃ ಈ ರಾವಬಾದ್ದೂರರಿಗೇ ಮೊನ್ನೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಭಂಡು ಕೇಳಿದರೆ ಏನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನೋಡಿದಿರಾ, ಆ ಸುತೀಲ ಬಾಲೆಯ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೊಂದು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆಸಿರುವರು. ಹಳೆಯ ದಕ್ಕೂ ಎಳೆಯದಕ್ಕೂ ಹೇಗೆ ಕೂಡಬೇಕು? ಸ್ತ್ರೀಗೆ ವೈಧವ್ಯವು ಬಂದರೆ ದೈವದ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಹಾಕಿ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬಹುದು; ಆದರೆ ಇಂಥ ಅಸಮರ್ಥ ಗಂಡನೊಡನೆ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವದು ನರಕವಾಸಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಠಿಣವಾದದ್ದು. ನಾಳೆ ಈ ಮುದುಕನು ಸಾಯುವಾಗ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಆಕೆಯ ಹೆಸರಿಂದ ೨೫ ಸಾವಿರ ರೂ. ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು; ಆದರೆ ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಯಾವ ನಕ್ಕೇನು ಹೇಳುವನು? ಆಕೆಯು ಸಹಸಾ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಯಾರು? ಥೂ! ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಈ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಏನೇನು ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗುವದೋ ಏನೋ! ನೋಡೋಣ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಡೆಯುವದನ್ನೆಲ್ಲ. (ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿಠಲರಾವ, ವೆಂಕಟರಾವ, ರಾಮರಾವ ದೇಶಭಕ್ತರು ಬರುವರು) ಓಹೋ ಬರಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿರಿ. ನೋಡಿದೀರೇನು ಈ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು!

ವಿಠಲರಾವ—ಎಲ್ಲಿ ನೋಡೋಣ. (ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು) ಏನು ನಮ್ಮ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ವಿನಾಯಕರಾಯರಿಗೆ ಮುಖ್ಪಿಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಅರಿಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿಂದ ಗಂಟುಬಿತ್ತು?

ನೆಂಕಟರಾವ—ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇವರು ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರೆಂದು ಮಾನ ಕೊಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ಬಡವರಾಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಛೇ ಛೇ ಎಂದು ಉಗುಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರವತ್ತು ವರ್ಷ ಮೀರಿದ ಅರಸಿಕನು ಹುಡುಗೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ದೆಂದರೇನು? ಇದೆಲ್ಲ ಆ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರಕಿಯ ಸೊಕ್ಕು.

ರಾಮರಾವ—ಆದರೆ ಈ ಕಮಲಾವತಿ ಯಾರು?

ವಿಶ್ವಾಸ—ಮೊನ್ನೆ ಸಿನೇಮಾ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಬಳ್ಳೀ ಪೈಯಾರದ ಮುದುಕೆಯನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಆಕೆಯ ಮಗಳೇ ಕಮಲೆ.

ರಾಮ—ಹಾಗಾದರೆ ಆಕೆಯನ್ನು ನಾನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ. ಪಾಪ! ಬಳ್ಳೀ ಸುತೀಲ ಮತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗಿ! ಇಂಟರಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸುತಿಕ್ಷಿ ತಳು ಮುದುಕನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬನ್ನಿದಳು?

ವಿಠಲ—ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬೇಕಾದರೆ, ಆಕೆಗೆ ಜೀವದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆ ದುಡ್ಡಿನ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಅಂತೂ ನನುಗೆ ಇದೊಂದು ಸುದಿನವೇ ಸರಿ. (ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಡಾ. ವಸಂತರಾಯರು ಬರುವರು.)

ನೆಂಕಟರಾವ—ಯಾಕೆ ಡಾಕ್ಟರನಾಪೇಜಿ, ನೀವೂ ಬರುವಿರಲ್ಲವೇ?

ವಸಂತ—ಎಲ್ಲಿಗೆ?

ರಾಮರಾವ—ಹಿಡಿಯಲಿ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು.

ವಸಂತ (ಅತ್ಯಾಗತಂ)—ಏನು? “ವೃದ್ಧವರ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ವಿನಾಯಕರಾವ ವಿಶಾಲೋದರ ಮತ್ತು ಕುಮಾರಿ ಕಮಲಾವತಿ ಮಿರಜಕರ ಇವರ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವ” ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಆರಾಸದಿಯು ಬತ್ತಿ ಹೋಯಿತು! ಕಮಲಾವತಿ, ಕೃತಘ್ನಕಮಲಾವತಿ....ಬೇಡ ಬೇಡ. ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಮೇಲೆ ಯಾವದನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸೋಣ (ಪ್ರಕಾಶಂ) ರಾಯರೇ ಅವಶ್ಯ ಕೆಲಸವಿದೆ, ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. (ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)

ವಿಶ್ವಾಸ—ಇವರೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು! ಏನೋ? ಇವರಿಗೂ ಆಕೆಗೂ ಪ್ರಣಯಸಂಬಂಧವಿತ್ತೋ ಏನೋ? ಥೂ ನಿರ್ಲಜ್ಜಾ, ವಿನಾ

ಯಕ, ನಿನಗೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಂಜಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಜನಸಮೂಹಕ್ಕಾದರೂ ಅಂಜಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅರವತ್ತು ವರುಷದ ಅರವುಮರವು ಗಂಟುಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಈ ಹರಿಯದ ಹುಡುಗೆಯ ಹವ್ಯಾಸವೇಕೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯೆಂದರೆ ವೇಶ್ಯಾಬಾಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವೆಯೇನು? (ರಮಾಬಾಯಿಯು ಹೋಗುವಳು.) ಓಹೋ! ಇವರು ಯಾರು? ರಮಾಬಾಯಿಯೇ ನಿಶ್ಚಯ! ಇವಳೇ ತನ್ನ ವಿಲಾಸವೈಭವಕ್ಕಾಗಿ ಮಗಳನ್ನು, ಆ ಮುದುಕನ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಕತ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಂಗರಿಸಿದರೇನು? ಸ್ವರೂಪವು ಮುಚ್ಚಬಿಟ್ಟಿದೆ? ಏನಿವಳ ಜರತಾರಿ, ಏನು ವಯ್ಯಾರ! ಮಗಳ ಬಲಿದಾನಮಾಡಿ ಏನೇನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಈಗಲೇ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏನಾಯಕರಾಯರು ಇಹಲೋಕಕ್ಕೆ 'ರಾಮ ರಾಮ' ಹೊಡೆದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಅವರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಜಪಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದೀತು. ಮುದುಕೇ, ನಿನ್ನ ಮುರುಕದ ಬಿಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಬಾಡಿದ ಮುಖವನ್ನು ನೀನು ನೋಡಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. (ಪ್ರಕಾಶ) ಆಗಲಿ. ನಡೆಯಿರಿ ಹೋಗೋಣ.

ಪ್ರವೇಶ - ೨

ಮಂದಿರ—ಕಮಲಾವತಿಯು ಬರುವಳು.

ಕಮಲಾವತಿ ಪದ—ಪ್ರೇಮ ನಚ ಜಾಯಿ ಎಂಬಂತೆ.

ದೀನಜನಪಾಲ ಸಕಲಕಲಾ ವಿಶಾಲ ಪೂರೆ ಶ್ರೀಲೋಲ ||

ಪತಿಯನುರೂಪನಿರೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂ | ಸೃತಿರಥ ಸಾರಸೌಖ್ಯಗೇಹವಾಗುವದು||೧||

ವಸಂತ(ಲಗ್ನಪತ್ರವನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು)—ಕಮಲಾವತೀ ಇದೇನು?

ಕಮಲಾ—ಇದು ನನ್ನ ವಿವಾಹದ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರಿಕೆಯು.

ವಸಂತ—ಹಾಗಾದರೆ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಚನದ ಗತಿಯೇನು?

ಕಮಲಾ—ಅದಕ್ಕೀಗ ಯಾವ ಉಪಾಯವೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ.

ವಸಂತ—ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮೃತಪ್ರಾಯವಾದ ನನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಂಜೀವನ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ, ನನ್ನನ್ನು ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜನ ಗೊಳಿಸಿ ಭಾವೀ ಸುಖದ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಂಬುಗೆಯನ್ನಂಟು ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಪ್ರಣಯದೇವತೆಯ ಮುಖದಿಂದಲೇ ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಹೊರಡುವವೇ? ಛೇ ಛೇ! ಕಮಲಾವತೀ ಇದ್ದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಕಾಶ

ವಾಣಿಯಾದರೂ ನನ್ನ ಕಮಲೆಯು ವಚನಭ್ರಷ್ಟಳಾಗುವಳೆಂದು ಪ್ರಾಣಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬುವದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ವಸಂತರಾವ, ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಿಮಗೆ ವಚನಕೊಟ್ಟದ್ದು ನಿಜ. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದ್ದೂ ಸತ್ಯ! ಆದರೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಚಂಚಲ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯಿಂದ ಯಾವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಂಥ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತವೆಯೆಂಬದನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರೇಮನಿರಾಶೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ಬಿನ್ನವಾಗಿರುವದೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ವಿವೇಕವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ವಿಕಾರವನ್ನು ಹಿಂದೆಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಗತ್ಯಂತರವೇ ಇಲ್ಲ.

ವಸಂತ--ಕಮಲೇ, ನೀನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರತಾರಣಮಾಡಿದರೂ ನಿನ್ನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಕಳವಳವು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳ ಕೆಳಗೆ ವಿನಾಯಕರಾಯರ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಕಮಲೆಯು, ಈಗ ಆ ಮುದಿಹದ್ದಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಲೆಹಾಕುವಳೆಂಬದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನು ಸಹ ನಂಬಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಹೇಳು ಹೇಳು! ಇಂಥ ಕಟುಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿದವರು ಯಾರು? ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯು.....

ಕಮಲಾ—ಇಲ್ಲ, ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ ಅಳಿಯನಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಆಕೆಯು ಎಂದೂ ಆಜ್ಞೆ ರಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ವಸಂತ—ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೀನಾಗಿಯೇ ಪ್ರಕೃತಳಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಕಮಲಾ—ವಸಂತರಾವ, ನಾನು ಮಹಾಪರಾಧಿಯಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತವಾದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ವಂಚನೆಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಪೂರ್ವಪ್ರೇಮವನ್ನು ನೆನೆಸಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಒಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ವಚನದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮುಕ್ತಮಾಡಿರಿ.

ವಸಂತ—ದೈವವೇ, ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳ ಮೊದಲು ಯಾವಳ ಒಂದೇ ಒಂದು ಶಬ್ದದ ಮೇಲೆ ಭಾವೀಸುವದ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದೆನೋ, ಯಾವಳನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದೇವತೆಯೆಂದು ಅಪೋ

ಛಾತ್ರಿ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿದನೋ, ಯಾವಳನ್ನು ನನ್ನ ದೇಹದ ನೆರಳೆಂದು ತಿಳಿದು
ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ ನನ್ನ ಜೀವನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದನೋ, ಆ ನನ್ನ ಕಮಲಾ
ವತಿಯು—ನನ್ನ ಜೀವದ ಗೆಳತಿಯು—ನನ್ನ ಸೌಖ್ಯಮಂದಿರದ ತಳಹದಿಯು—
ನನ್ನ ದೇಹದ ಚೈತನ್ಯ ತಕ್ತಿಯು—ನನ್ನ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವದೆಂದರೇನು?

ಪದ—ರಾಗ. ಮುಲ್ಲಾನಿ.

ಸಹಿಸೆ ನಾ ತಾಪನ | ದಹಿವುದು ಸರ್ವಾಂಗವು ||

ವಿರಹಜನಿತ ಶೂನ್ಯಾಂತರನಾಗಿ | ವರಕೃತಿ ಜರಗುವವೇ || ೧ ||

ಮಾನವ ಯೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯವ ಗೈಯದೊಡೆ | ಹೀನತೆಪೊಂದುವೆನು ||೨||

ಕಮಲೇ, ನಾನು ಯಾವ ಮಹಾಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆನು, ಯಾರ
ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ವಿಷವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದೆನು, ಯಾರ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಮಾಡಿದ್ದೆನು? ಹಾಗಿ
ಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನಮೇಲೆ ಇಂಥ ಭಯಂಕರ ಪ್ರತ್ಯಾಘಾತವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?
ಹಾಗಾದರೆ ಕಮಲಾವತೀ, ನನ್ನ ಆಶಾಬಳ್ಳಿಯು ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮಜಲವಿಲ್ಲದೆ ಕಡೆಗೆ
ಬಣಗೇ ಹೋಗುವದಲ್ಲವೇ?

ಕಮಲಾ—ವಸಂತರಾವ, ನಿಮ್ಮ ದೀನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಲಾರೆನು.
ಜಾಕ್ವರಸಾಹೇಬ, ಎಷ್ಟೋ ದೇವರಿಗೆ ಹರಕೆಹೊತ್ತು ಅತಿ ಕಠಿಣವಾದ ವ್ರತ
ನಿಯಮಗಳನ್ನುಮಾಡಿ ತಾಯಿಯು ಮಗನನ್ನು ಹಡೆದು ಕೌತುಕ ಪ್ರೇಮಗಳಿಂದ
ಅವನನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಹುಡುಗನು ಬೆಳೆದೊಡಂತೆ ಆರಳುತ್ತಿರುವ ಕಮ
ಲದ ನೊಗ್ಗೆಯಂತೆ ನಗಹತ್ತಿದಂತೆ, ತೊದಲ್ಪಡಿಯಿಂದ ತಾಯಿಯ ಆನಂದಕ್ಕೆ
ಪಾರಾವಾರವೇ ಉಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಹರ್ಷವನ್ನು ಹಿಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಕಾಶವು
ಸಹ ಸಾಕಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ವಸಂತರಾವ, ಭವಿತವ್ಯತೆಯ ವಾಯುಚಕ್ರದಲ್ಲಿ
ಸಿಲುಕಿ ಆ ಕೋಮಲ ಪುಷ್ಪವು, ಆ ಆನಂದಕಂದನು ತಾಯಿಯ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು
ಹೋದಾಗ ಅವಳ ದುಃಖಧ್ವನಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಬಿಡುವದು!
ರಾಯರೇ, ಇಂಥ ಭಯಂಕರವಾದ ಭವಿತವ್ಯತೆಯ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಾಲವೇ
ಸಿಕ್ಕು ಬದ್ಧಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವು ಅದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಪಾರಾಗುವದು?

ವಸಂತ—ಕಮಲೇ, ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮತಂತುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಆ ಭವಿತ
ವ್ಯತೆಯ ಕತ್ತರಿಯಾದರೂ ಯಾವದು? ದಯಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ
ದೈವವೇ, ನಾನಿದ್ದೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ವಸಂತರಾವ, ಭವಿತವ್ಯತೆಯ ಈ ವಿಷಮ ಪ್ರಸಂಗಗಳು

ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಆಯುಷ್ಯದ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೆಂದೇ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಇಂಥ ಪೈಚಿತ್ರ್ಯವು ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿರಿ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀವು ಒಬ್ಬ ಚಂಚಲ ತರುಣಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಮಾಡಿದರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಬಿಡಿರಿ; ಆಕೆಯ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ತುಂಬಿದ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಆಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಂಟಾದ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕಿರಿ. ಎಂದರೆ, ಯಾವ ಪ್ರೇಮಭಂಗದ ಸಲುವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣವು ಕಳವಳಿಸುತ್ತಿರುವದೋ, ಮನಸ್ಸು ತಳಮಳಿಸುತ್ತಿರುವದೋ, ದೃಷ್ಟಿಯು ಶೂನ್ಯವಾಗಿರುವದೋ.....

ವಸಂತ—ಕಮಲಾವತೀ, ನೀನು ನನಗೇನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆ? ಪ್ರೇಮದ ಭಾರವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಾರಿಸಿ ಬಗೆಯುವಂತಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಡಕ ಕವಚವು ಬಿಲೆಯು ಸಹ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಸಾಧ್ವೀಸ್ತ್ರೀಯರ ಚರಿತ್ರಗಳು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ; ಮಾತೃಭೂಮಿಯನ್ನು ಧರಿಸುವ ನರವೀರರನ್ನು ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ! ಕಮಲೇ, ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಮರೆಯುವದು ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ.

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಾದರೆ ಶುದ್ಧಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಚಂಚಲವಿಕಾರಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಈ ಪ್ರೇಮವು ನಿರ್ವಿಕಾರ, ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ, ಅನಂತವಾಗಿದೆ! ಯಾರು ಈ ಪ್ರೇಮರೂಪ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಚ್ಚಿರುವರೋ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವ್ಯತವದೆ; ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭೂತದಯೆಯದೆ; ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಬಂಧುತ್ವವದೆ. ವಸಂತರಾವ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಹಾತ್ಮರು ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ಕುರುಪುಂಗವ ಭೀಷ್ಮನು ಪಿತೃಋಣಕ್ಕಾಗಿ.....

ವಸಂತ—ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಯಾವ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಈ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವೆ?

ಕಮಲಾ—ಒಬ್ಬ ಹತಭಾಗ್ಯ ಕುಮಾರಿಕೆಯ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ!

ವಸಂತ—ಛೇ, ನಿನ್ನ ಈ ಸಂನಿಗ್ಧ ಭಾಷಣದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವದು. ಕಮಲಾವತೀ, ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ನನ್ನ ಹೃದಯವೆಲ್ಲರಿಗೆ ಪ್ರೇಮಜಲ ಸೇಚನೆಮಾಡಿ ಅಂತಃಕೂಟವನ್ನು ಒತ್ತುವವಾ

ಡುವ ನಿನ್ನ ಆ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೋಮಲತೆಯು ಎಲ್ಲಡಗಿತು? ಹೃದಯವೀಣೆಯ ತಂತಿಗಳು ಹೇಗೆ ಅಪಸ್ವರವನ್ನು ನುಡಿಯುವವು? ಕಮಲೇ, ನನ್ನ ಆಶಾಭಂಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎನಾಯಕರಾಯರ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬದನ್ನು ನಿನ್ನ ಮುಖದಿಂದ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ನಾನು ಅಪಾತ್ರನಾದೆ ನಲ್ಲವೇ?

ಕಮಲಾ—ವಸಂತರಾವ, ಸುಮ್ಮನೆ ತರ್ಕವಿರ್ತರ್ಮಾಡಿ ಮನಸ್ಸಿಗೇಕೆ ಸಂತಾಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ? ನಾನಾಗಿಯೇ ಈ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ವಸಂತ—ಎಂದೂ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಎಷ್ಟು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಣಿಕೆಮಾಡಿ ದರೂ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದ ಸಂದೇಶವು ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಾದರೆ ಸುಮ್ಮನಾಗುವದಿಲ್ಲವೇಕೆ? ವಸಂತರಾವ, ನನ್ನ ಮಾತೃಪುಣವನ್ನು ತೀರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡುಹಾಕಿ ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಚರಣದಲ್ಲಿ ಮನಸನ್ನಿರಿಸಿದೆನು, ವಚನ ಕೊಟ್ಟೆನು, ಬಹಳವೇನು? ನಿಮ್ಮ ನೆರಳಿನಂತೆ ಸಹಧರ್ಮಚಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ದೇಶೋದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಹಳ ಆಶೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೆನು; ಆದರೆ ದುದೈವವು ಭವಿತವ್ಯತೆಯ ಶೂಲದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿತು! ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧವಾಗದಿದ್ದರೂ ಈ ಲೋಕದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಪರಲೋಕದ ಸಮತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಈ ಕಮಲಾವತಿಯು ತಮ್ಮವಳೇ.

ವಸಂತ—ಕಮಲೇ, ಎಂಥ ಭಯಂಕರ ಆತ್ಮಸಂಯಮನವಿದು?

ಕಮಲಾ—ಭಯಂಕರವಾಗಿರುವದೆಂದೇ ಪರಿಣಾಮವು ದಿವ್ಯವಾಗಿದೆ! ಡಾಕ್ಟರ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಿರ್ಮಲಪ್ರೇಮವು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕಮಲೆಯು ಈ ಮೂರೂವರೆ ಮೊಳದ ದೇಹದಮೇಲೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಶಾರೀರಿಕ ಪ್ರೇಮವಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನ ಗುಣಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದರೆ, ಈಗಲೂ ಅದೇ ಕಮಲೆಯು ದೂರವಾದದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದವೇಕೆ? ಈಗ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನಷ್ಟೇ ನೋಡಿಕೊಂಡಂತಾಗುವದು. ನನ್ನ ಈ ದುರ್ದಶೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಇನ್ನುಳಿದ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಮುದುಕರಿಗೆ ಹಣದಾಸೆಗಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಡುವ

ದುರಾಶೆಯು ದೂರಾದೀತೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಜೀವಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆ. ವಸಂತರಾವ, ಪ್ರೇಮದ ನಿಜವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರೆ ದೇಶಸೇವೆಯು! ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮ ವನ್ನೇ ಬೆಳೆಸಿ ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ನೆನಪನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅನುರೂಪ ಕುಮಾರಕೆಯೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಸುಖದಿಂದಿರಿ. ತಮ್ಮ ವಚನ ಭಂಗ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯಿರಲಿ. (ಅಳುತ್ತ ಹೋಗಹತ್ತುವಳು)

ವಸಂತ—ಕಮಲೇ, ನಿಲ್ಲು ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಈ ಲಗ್ನದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ದೋಷಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಭೀಷ್ಮಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಕಾಲವು ಹಿಂದಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಈಗಲೂ ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಅಲೌಕಿಕ ಆತ್ಮಯಜ್ಞ ಮಾಡುವ ಸಾವಿರಾರು ತರುಣಿರವರೆಂದು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಿವಾಹಿತನಾಗಿ ದೇಶಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಕಮಲಾವತೀ, ಮುಂದೆ ಒಮ್ಮೆಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ದರ್ಶನವಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಇಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸೂ ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿರಲೆಂದೇ ಪ್ರಭುವಿನ ಒಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಾ ಬಾ!

ಪದ—(ಇಬ್ಬರೂ) ದಯಾನಿಧಿ ಮಾಧವಾ, ಎಂಬಂತೆ
ದಯಾಘನ ವೋಹನ ಗೋಪೀಜನಾವನ ಸುಖಾಸನ |
ದೀನ ಭಜಕಜನ ದಯಾಲ ಗಾನಶೋಲ ಪ್ರೇಮಲ ||
ಬೀಡುವೆವೈ ತವಪಾದದೊಳು | ನೀಡು ಸುಮತಿಯು
ನಾವಗಂ ಪೊರೆ ವಿನಾಶದಿಂ || ೧ ||

೩ನೆಯ ಪ್ರವೇಶ.

(ಸ್ಥಳ—ಏವಾಹ ಮಂಟಪ, ಸೋಡಾದ ಅಂಗಡಿ, ಚಹಾದ ಅಂಗಡಿ, ಬೀಡಿ-ಸಿಗರೇಟು ಬ್ರಾಂಡಿ ಅಂಗಡಿಗಳು. ಖುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಮಿ. ಎನ್. ಸಾಹೇಬ, ಅತ್ತಿನೀ ಕುಮಾರ ಬಂಗಾಲಿ, ಲಂಬೋದರಪಂತ ಮರಾಠೀ, ಜಗನ್ನಾಥರಾವ ಕನ್ನಡ, ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾಯಕ ಸಾರಸ್ವತ, ಕೋದಂಡರಾಮ ಚಿಟ್ಟಿ ತೆಲಗು, ಗೋಸ್ವಾಮಿ ಹಿಂದೀ, ಪತ್ವಾಸರಾವ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಜ್ಜಿಬ್ಬರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ಲೇಡಿ ವಗೈರೆ ಜನರು ಬರುವರು.)

ಭಟ್ಟರು (ಬರುವರು)—ಹು! ಹು! ಹೊತ್ತು ಮೀರುತ್ತದೆ ಕರೆಯಿರಿ. ವಧೂವರರನ್ನು. (ನೋಡಿ) ಅಯ್ಯೋಯವ್ವಾ, ಇದೇನು ಕಂಡವು ಚಂಡಾಳ

ಸಹಸ್ರನಾಮಾವಳಿ! ಈ ಶೂದ್ರರೆದುರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಂತು! ತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯ ಆಶೆಯೊಂದು. ಹುಡುಗರು ಹುಪ್ಪಡಿ ಸಹಿತ ಕರಕೊಂಡು ಒಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಯಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಸ್ಕೃತದ ವೈರಿಗಳೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದವಾದರೂ ಯಾರಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತದೆ? ಏನಾದರೊಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು. ಹಾಹಾ! ಕರೆಯಿರಿ ವಧುವೆಲ್ಲಿ? (ರಮಾಜಾಯಿಯು ಒಳ್ಳೇ ಐಟಿನಿಂದ ಬರುವಳು.)

ಭಟ್ಟರು—ಹಾ ಕನ್ಯೆಯು ಬಂದಳು! ಹು! ಸುರುವಾಗಲಿ!

ಎಲ್ಲರೂ—ಓಲೋ ವೆಲ್‌ಕಂ ಉ ದಿ ಪ್ರಾಯಿಡ ಕಮಲಾವತಿ (ಎಂದು ಏಳುವರು)

ವಿಶ್ವಾಸ—ಓ ನೋ! ಸಿ ಈಜ ದಿ ಮದರ ಆಫ್ ದಿ ಪ್ರಾಯಿಡ.

ಎಲ್ಲರೂ—ಈಜ ಇಟ್ ನೋ (ಎಂದು ನಗುವರು)

ಭಟಜಿ—ಕರೆಯಿರಿ ಬೇಗನೆ ವಿನಾಯಕರಾಯರನ್ನು! (ವಿನಾಯಕರಾಯರು ಬೂಟು ಕಾಲಚೀಲ ಹ್ಯಾಟ್ ಪ್ಯಾಂಟ ಸಹಿತ ಬರುವರು) ಛೇ ಛೇ ರಾಯರೇ, ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದು ಮಡಿಯನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬ್ರಿ.

ವಿನಾಯಕ—ಇಲ್ಲದ ತಲೆಹರಟೆ ಬೇಡ. ಹೀಗೇ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡು.

ಭಟ್ಟ—ಹಾಗಲ್ಲ ರಾಯರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬ್ರಿ.

ಲಂಬೋದರ—ಜಾ-ಜಾ. ಅಂತ ಜಾವೂನ ಜರಾಸಾ ಫೇರಫಾರ ಕರೂನ ಯಾ (ವಿನಾಯಕ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವನು)

ವಿಶ್ವಾಸ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ನೋಡಿದಿರಾ, ಇವರ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು! ವಿನಾಯಕರಾಯರು ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತನಾದರು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮೂರುಲಗ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಸಾಹೇಬಜನರ ಪರಿಚಯವಾಗಿ ರಾವಬ ಹಾಡ್ಲೂರ ಪದವಿಯು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ತಾವು ಹಿಂದುಗಳೆಂಬದನ್ನು ಮರೆತು ಪ್ಯಾಂಟು ಬೂಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಲಗ್ನಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವರು. ಮಂಟಪದಲ್ಲಂತೂ ಸಾಹೇಬಜನರಿಗೇ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ! ಇವರಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅರಿದಾಳ ಹೆಜ್ಜೆಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರೆ ಸಾಹೇಬ ಜನರಿಗಂತೂ ತೂಗಡಿಸಿದವರಿಗೆ ಹಾಸಿಕೊಟ್ಟು ಬಿನ್ನು ತಟ್ಟಿದಂತಾಗುವದು. ಈ ಮುದುಕನ ಲಗ್ನದ ಉತ್ಸುಕತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಿರಾ? ಇಡೀ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ತುಂಬಿಷ್ಟೆ ಲಗ್ನ ಸತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿರುವನು. ತರುಣರು ಸಹ ಇಷ್ಟು ಉತ್ಸುಕತೆಯನ್ನು

ತೋರಿಸಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬುಟ್ಟಾ, ಚಹಾ, ಸೋಡಾ ಮತ್ತು ಆ ಮಹಾನಾರಿ ಸುರಾದೇವಿ, ಅಂತು ಲಗ್ನವೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳೇ ಹೊಸವದ್ಧತಿಯದು. ವಾಸ ಭಡಜಿಗಂತೂ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ನೋಡಿ ನೆತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಜೀವ ಮೋಗಿದೆ. ಈ ರಮಾಜಾಯಿಗಂತೂ ನಾಚಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕುಳಿತರೂ ಈಕೆಯ ಮುರಕ ವಿನೂ ಮುಗಿದಿಲ್ಲ. ಆಗಲಿ ಏನೇನು ನಡೆಯುವದೋ ನೋಡೋಣ.

ಭಟಜಿ—ಹಾ! ರಾಯರನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ. ಅರಿಸಿನ, ಕುಂಕುಮ, ಅಕ್ಷತೆಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ? ಹಾ! ಉಲುಸಿ.

ವಿಶ್ವಾಸ—(ಭಟಜಿಗೆ) ಇಲ್ಲಿ ಉಲುಸಿಯಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಇದೇನು ನಾಗಲೋಕವಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಆ ಋರ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯಿರುವಳು ನೋಡು.

ಭಟಜಿ—ಹಾ ಹಾ! ವಧುವನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ. ಹು! ಗಂಟಿ, ಫೂಸಾರತಿ, ಹೂ ವರನೆಲ್ಲಿ? ಹಾ! ಮಂಗಲಸೂತ್ರ, ಏ ಅಂತರ್ಯಾ ಬಾ ಇಲ್ಲಿ ಹತ್ರ. ಗದ್ದಲದಾಗ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೇ ರಂಡೇಗಂಡಾ. ಏ ರಂಡೇ ಸು ಮುಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟೀ(ಗಡಮಿಡಮಾಡುವನು) (ವಿನಾಯಕರಾಯರು ಬರುವರು)ಹು ಕರೆಯಿರಿ ವಧುವನ್ನು (ಕಮಲಾ ವತಿಯು ಜಾಡಿದ ಮುಖದಿಂದ ಸಾದಾಪೇಷದಲ್ಲಿ ಬರುವಳು) ಹಾ! ನಿಲ್ಲಿರಿ ನಿಲ್ಲಿರಿ; ಸುಮುಹೂರ್ತೇ ಸಾವಧಾನೇ! ಹಾ ಅಕ್ಕಿಕಾಳು ಹಿಡಿಯಿರಿ! ಹಾ! ಮಂಗಲಸೂತ್ರ (ರಮಾಜಾಯಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಹೋಗುವನು.) ಪೋ ಪೋ ಮರೆತಿದ್ದೆ! ಹಿಡಿಯಿರಿ ರಾಯರೇ ತಂಗೀ ಹಿಡಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು (ಗಂಟಿಬಾರಿ ಸುತ್ತ) ಹು ಹು! ಸುಮುಹೂರ್ತೇ ಸಾವಧಾನೇ....ಎತ್ತಣ ತುರಂಗಮಿದು ಪೊಕ್ಕು ಪುದೋಟಮಂ ತೊತ್ತಳದುಳಿವುದು. ಸುಲಗ್ನ ಸಾವಧಾನ, ವಲ್ಮೀಕಿ ಮುನ್ನಾಥನೇ ಪೊತ್ತು ಮಾವೈವುದಂದೆನೆಗೆ ನೇಮಿಸಿ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಕೇಳಿರಿ ಇವರ ಲಗ್ನಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಇಂಥ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಮಂತ್ರಗಳೇ ಬೇಕು.

ಭಟಜಿ—ಹಾ ಹಾ! ಎಲ್ಲರೂ ಅಕ್ಕಿಕಾಳು ಹಿಡಿಯಿರಿ. ಸುಮುಹೂರ್ತೇ ಸಾವಧಾನೇ ಸುಲಗ್ನ ಸಾವಧಾನೇ ತದೇವಲಗ್ನಂ ಸುದಿನಂ ತದೇವ ತಾರಾಬಲಂ ಚಂದ್ರಬಲಂತದೇವಾಃ.....ಹು! ಬಗೆಯಿರಿ ಅಕ್ಕಿಕಾಳು (ಎಲ್ಲರೂ ಬಗೆಯುವರು. ಕಮಲೆಯು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಳು.) ಚಪ್ಪಳಿಯಾಗುವದು. (ಭಟಜಿ ಎಲ್ಲಿ ಸುಮೂನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಡುವನು. ಅತ್ತರ ಗುಲಾಬಿ ಸೆಡಗುವನು)

ಪಿಗ್‌ಸಾಹೇಬರು—(ಎದ್ದು ನಿಂತು) ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ವಿನಾಯಕ ರಾವ ನಾವು ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸುಪೂರಕವಾಗಿ ಕಂಗ್ರಾಚ್ಯುಲೇಶನ್‌ಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ವರಸದ ಹುಡುಗನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಜನರು ನಿಮ್ಮ ನಿಂಡಾಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರ್ಬನ್ಲಿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಿಸ್ ಕಮಲಾವತಿ ನಿನಗೆ ನಾನು ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ (ಚಪ್ಪಾಳೆ)

ಕೋದಂಡರಾಮ—ಹಿರರ ಹಿರರ.

ಅಶ್ವಿನೀಕುಮಾರ—ಮಾರಾ ಬಾಬಾ, ಅಮಾರಾ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಮಾ ಅಂಗ್ರೇಜಿಲೋಕನೀ ಜೀವಿ ಹಿಮ್ಮತನುಥೀ, ಚಾಲರೀತ ನಥೀ, ಆ ಲೋಕಾನೀ ಜೀವೀ ಲೇಳವಣೀ ನಥೀ, ಮಾಣಸ ಜ್ಯಾರೆ ಪಚಾಸ ಬರಸನೋ ಥಾಯಭೀ, ತ್ಯಾರೇಳೆ ರೇನಾ ಮಗಜಮಾ ಅಕ್ಕಲನಾ ಗುಲಾಬ ಫುಲಿಯಾ ಕೇರೆಭೀ. ಪಂಥರ ಬರಸನಾ ಫೋಕರೀನೆ ಪಚಾಸಬರಸನಾ ಫೋಕರಾಸಾಥೀ ಪರಣ ವಾನೋ ಜ್ಯಾರೀ ಅವನು ಹಿಂದುಸ್ತಾನಮಾ ಧೂಮಧಡಾಕೊ ಚಾಲೂಧನೆ. ತ್ಯಾರೇಳೆ ಅವನೀ ಕೋಮ ಸುಧಾರನೆ.

ಜಗನ್ನಾಥರಾವ—(ಎದ್ದು) ಶ್ರೀಯುತ ಅಶ್ವಿನೀಕುಮಾರ ಬಂಗಾಲಿ ಇವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಅತಿ ಯಥಾರ್ಥವದೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸಂಸಾರದ ರಹಸ್ಯವೇನು ತಿಳಿಯುವದು? ಅದಕ್ಕೆ ಗಂಭೀರ, ಅನುಭವಿಕ, ಸುಜ್ಞ ವೃದ್ಧಜನರೇ ಬೇಕು. ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರ ಈ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಅಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಲಂಜೋದರಪಂತ—(ಮರಾಠಿ) ಮೀತರ ಮ್ಹಣತೋ ಕೀ, ಯಾ ಸರ್ವಾಂತ ರಮಾಬಾಯಿಲಾಚ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನ ಆಣಿ ವಿಶೇಷಮಾರ್ಕ ದಿಲೆ ಪಾಹಿ ಜೀತ. ಲೋಕಾಪವಾದಾಕಡೆ ದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕರೂನ ತ್ಯಾನೀ ಆಪಲ್ಯಾ ವೀಸ ವರ್ಷಾಚ್ಯಾ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಪೋರೀಲಾ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರಾಸಾರಖ್ಯಾ ಬಡ್ಯಾ ಫೋರ, ನಾಮಾಂಕಿತ, ವಯಾಚ್ಯಾ ಗೃಹಸ್ಥಾಚ್ಯಾ ಗಳೀಂ ಆಪಲ್ಯಾ ಮುಲೀ-ಚಾ ಗಳಾ ದೇಣ್ಯಾಚೆ ಮನೋಧೈರ್ಯ ದಾಖವಿಲ್ಯಾ ಬದ್ದಲ ಆಜ್ಞಾ'ಯಾ ಸಮಾರಂಭಾಂತ ಮಂಡಳೀನೇ ತ್ಯಾನಾ ಏಕ ಮಾನಸತ್ರ ಅರ್ಪಣ ಕರಾಯಲಾ ಪಾಹಿಲಿ ಅರಿ ಮೊ ಪ್ರಾಂಜಲಪಣೆ ಮಂಡಳೀಪುಥಿ ಅತ್ಯಗ್ರಹಾಚೀ ಸೂಚನಾ ಕೇವಿಶೋ.

ರಮಾಬಾಯಿ—(ಮುರುಕದಿಂದ) ಛೇ ಛೇ ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗೌರವ ವೇನು? ಇದೆಲ್ಲ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರ ಪುಣ್ಯ.

ಎಕ್ಬಾಸ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಛೇ ಛೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಆ ಸುಖಲಹರಿಯನ್ನು ದುರ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೂಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವೆಲಾಬದಿಂದ ಆ ಮುದುಕನ ಕೊಠಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಸರಿ. ತಗೋ ಮಾನಪತ್ರವನ್ನು, ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ; ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಮಿ. ಲಂಬೋದರಪಂತರ ಪ್ರಪೋಜಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿದೆ. (ಚಪ್ಪಾಳಿ)ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಿಸ್ ಕಮಲಾ ವತಿಯವರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾನಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸುಖವು ಕುಮಾರಿಕೆಯು ಆತ್ಮಸಂತೋಷದಿಂದ ಜರತವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವದರಿಂದ ಇನ್ನು ವೃದ್ಧರ ಉತ್ತಮಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶನಿಗೃಹವು ಬಂದಿತೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಜಗನ್ನಾಥರಾವ—ಸಭಿಕ ಮಹಾಶಯರೇ, ಈ ಆನಂದ ಪರ್ಯವಸಾಯಿ ಮಂಗಳೋತ್ಸವದ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಜರತ ವಿವಾಹವನ್ನು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ತರುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ತರುಣರ ಬಲಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಒಂದು 'ವೃದ್ಧ ವಿವಾಹಸಂಘ'ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಲಂಬೋದರ—ಯಾಲಾ ಮಾರ್ಯು ಬೇಕೂ ಆಹೆ.

ಗೋಸ್ವಾಮಿ—ಹಂಬಿ ತುಮಾರೆ ಹಾತಕು ಹಾತ ಬೋಡತಾಹು.

ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ—(ಎದ್ದು)ಲೇಡೀಜ ಎಂಡ ಜಂಟಲ್ಮೆನ್, 'ಓಲ್ಡ್ ಈಜ ಗೋಲ್ಡ್ ಹೆಳೆಯದ್ದೆಲ್ಲ ಹೊನ್ನು' ಎಂಬ ಸುಧಾರಿಸಿದ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯ ಗಾದೆ ಗನುಸರಿಸಿ ಲಗ್ನದಂಥ ಹೋಲ ಲಾಯಿಫ್ ವಾರ್ಟ್ಸರಶಿಪ್ಪಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಇದರ ನೋಳಾ ಆಣೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಜನರ ತಿರಸ್ಕಾರವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದರಿಂದ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಾರಾಮಾರಿಯಾಗುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ. ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಸಿದಂತೆ ಅದು ರುಚಿಕರ, ಸುವಾಸಿಕ, ಮತ್ತು ತಾಳಿಕೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗುವದು. ಆಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಜನರಿಗೇ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವು ಸಿಗುವದು. ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯಗಡದೆ ಕೆಲಸಸಾಗಿಸುವ

ವರು ನಮ್ಮಂಥವರೇ. ಅದಕ್ಕಂತೇ 'ಹಳೆಯ ಎತ್ತು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೂಡು' ಎಂಬ ಗಾದೆಯು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಮಾತು, ಹಳೆಯಪುರಾಣ ಇವುಗಳಿಗೇ ಮಹತ್ವ ಹೆಚ್ಚು. ವೇದಗಳು ಬಹಳ ಹಳೆಯವೆಂದೇ ಅವುಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಿಸ್ಟರ್ಸ್ ಎಂಡ ಬ್ರದರ್ಸ್, ಲಗ್ನದಂಥ ಮಹತ್ವದ ಮತ್ತು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಸಂತಾನದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಹಳೆತನಕ್ಕೆ ಅದರವು ಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ?

ಲಂಬೋದರ—ಓಹರ, ಹೀಗೆ.

ರಾಮಬಾದ್ದೂರ—ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಚಂಚಲ ಕನ್ನಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲ ಚಂಚಲವೇ ಆಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಕೆ ಈ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ವರ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿ ಇವರ ಪಡುಸ್ಸು ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರವು ಸೌಂಡ ಎಂಡ ಸೇಫ ವಾಯಿಂಟಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಗುವದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ದಿಯರ ಲೇಡಿಯು ನನ್ನ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ೧೫ ವರ್ಷದವಳಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ವಿಶ್ವಾಸ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಎಂದರೆ ಆಕೆಯು ಬರುವದೊಳಗೆ ಇವರು ಸುಡಗಾಡಿನ ದಾಂಟಿ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾ. ಬ.—ಅದರೆ ಆಕೆಯು ಅತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪಬೇಕಾಯಿತು.

ವಿಶ್ವಾಸ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಅದು ದೇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು.

ರಾ. ಬ.—ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ೧೪-೧೫ ವರ್ಷದ ಹುಡುಗೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿತ್ತು.

ವಿಶ್ವಾಸ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಇನ್ನೂ ಹರೇದ ಹುಡಗ, ಮಾಡಿಕೋ.

ಲಂಬೋದರ—ನಾ ವಾರೆ ಬಹಾದ್ದೂರ, ತುಮೊ ತೋ ಆಜ ಲಯಿ ಕವಲು ಕೇಲಿ ಬಾವಾ

ರಮಾ—ರಾಮಬಾದ್ದೂರರ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ನನಗೂ ಮಾತಾಡಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಹು! ಬಿಡಿರಿ ಬಾಯಿ, ನಿಮ್ಮ ಕೈಹಿಡಿಯುವರಾರು? ಸುರಿಯಲಿ ಮುಕ್ತಾ ಫಲಗಳು ಬಾಯಿಂದ.

ರಮಾ—ಆದರೆ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಮಗಳನ್ನು ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆಯುವ ನಿನಗೆ ಹೆದರಿಕೆ ಬೆದರಿಕೆಯೆಲ್ಲಿಯದು? ಹೃದಯವಿದ್ದರೆ ಹೆದರಿಕೆ.

ರಾಮಹದ್ದೂರ—ಈಗ ತಮಿಲ್ಲರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧವಿವಾಹ ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವದಲ್ಲದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪೇಟ್ರನ್ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದಕ ಈ ನಾತೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಎಲ್ಲರು—ಹೀರ (ಚಪ್ಪಾಳೆ)

ಜಗನ್ನಾಥ—ನಾಲ್ಕತ್ತು ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸು ಮೂರಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಇದಕ್ಕೆ ವರ್ಗಣೀಕರಿಸಾಗಿ ಈ ಸಂಘದ ಯಥಾಯೋಗ್ಯ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಯಿದೆ; ಮತ್ತು ನಾನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಅನರ್ಥ-ಅತ್ಯನರ್ಥ. ಇಂಥ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ ದೇಶಹಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೈಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. (ಜನಾಂತಿಕಂ) ಕಿತ್ತೊಗೆಯಲಿಕ್ಕೆ (ಪ್ರಕಾರಂ) ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂಘದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಲ್ಪ ರೂಪರೇಖೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದೆ ಹುಡುಗರು ವರ್ಗಣಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಬಹುದು.

ಅಶ್ವಿನೀ—ಮೊದಲ ತಸಾಸ ಸಾಂಗತೇ.

ರಾಮಹದ್ದೂರ—ಈ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಮೆಂಬರರ ದುಸರೆ ಬೈತಕಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಲಾಗುವದು. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ವೆಂದರೆ, ಜರತ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಬರುವ ಎಲ್ಲ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವದು, ಹುಡುಗೆಯ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲದೊಂದು ಸಂಕಟವನ್ನು ತಂದಾ ದರೂ ಮುಡುಕನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡುವದು....

ವಿಶ್ವಾಸ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಈಗಲೂ ಈ ರಾಮಹದ್ದೂರರೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ರಾಮ—ಮತ್ತು ಜರತ ವಿವಾಹಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಸಾಗಿಸುವದು, ಮತ್ತು ತರುಣ ಕುಮಾರಿಕೆಯರ ಬಾಣೇಸುಮಾರಿ ಮಾಡಿ ಲೆಖ್ಪವನ್ನು ತೆಗೆದಿಡುವದು, ಅದರಂತೆ ಜರತರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸುವದು ಇಷ್ಟೇ, ಇಂಥ

ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ಕೈಹಾಕಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದ ತುಂಬ ಪ್ರಸಾರಗೊಳಿಸಿ ದೇಶದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ನೀತಿಮತ್ತೆಯನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿ ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಮಾಡುವದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ, ಜ್ಞಾತಿಯ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಕರ್ತವ್ಯ ಸಿದ್ಧ ಮತ್ತು ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು ಆಗಿದೆ. (ಚಪ್ಪಾಳೆ)

ವಿಶ್ವಾಸ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ವೃದ್ಧಕಪಿಮಂಡಳ, ಏಳಿರಿ, ಹೇಳಿರಿ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದ ಅಂಕಿಯನ್ನು. ಈ ಕಲ್ಯಾಣಕಪಿಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದೆ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಶಾಬಾಶ್! ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜರಠರ ಧೂರ್ತತನವು ಬಹಳ ಜೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತರುಣಬಂಧುಗಳೇ, ಈಗ ಈ ವೃದ್ಧಮಂಡಲದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರುವ ತೊಂದರೆಯೇ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೂ ಮುಂದೆ ಮುಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ, ತರುಣರೆಲ್ಲರೂ ಮುಂಜಾಗ್ರತ ರಾಗಿ ಈ ಸಂಘಕ್ಕೆ ವರ್ಗದಾರರಾಗುವದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ತರುಣರು ಇದಕ್ಕೆ ಮೆಂಬರರಾಗಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಲ್ಲದೆ, ತರುಣರನ್ನೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಘದ ಮೆಂಬರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ವಿನಂತಿಯಿದೆ. (ಜನಾಂತಿಕಂ) ಎಂದರೆ ಇವರು ಹೊಂಚು ಹಾಕುವ ತರುಣಿಯನ್ನು ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ಉಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಮತ್ತು ನಾನು ಈ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಏನತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರೇ ಈ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಜೇಅರಮನ್ನರಾಗಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ—ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಭಾಕಾರ್ಯವು ಮುಗಿಯಿತು. ಪಾತರದವಳನ್ನು ಬರಹೇಳು. (ನಾಚು ನಡೆಯುವದು.) ನಡುನಡುವೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೋಡಾ, ಚಹಾ, ಸಿಗರೇಟ, ಬ್ರಾಂಡಿ ಇವುಗಳ ವಿಷಯವು ನಡೆಯುವದು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಹೊರಡುವರು. ಕಮಲಾವತಿಯು ದುಃಖಮುದ್ರೆಯಿಂದ ನಡೆದಿರುವಳು.

ವಿಶ್ವಾಸರಾವ—(ಮುಂದೆ ಬಂದು) ನೋಡಿದಿರಾ ಈಗಿನ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು. ನೀತಿಯಿಲ್ಲ-ಜಾತಿಯಿಲ್ಲ ಮಾನವಿಲ್ಲ-ಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲ. ಸುರಾಪಾನ ವ್ಯಭಿಚಾರಗಳೆಂಬ ದುಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಹ ಬೈಲಿಗೆ ಆಗಹತ್ತಿದವು. ಸುರಾ ಪಾನಕ್ಕಂತೂ ಜಾತಿಯ ನಿಯಮವೇ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸೆರೆಗುಡುಕರು ಸುಧಾರಿಸಿದವರೆಂದಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈ ಸೆರೆಯ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಂಸಾರ

ರಗಳು ಮಣ್ಣುಗೂಡುವೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರದವ ರಂತೂ ಈ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತ ಜನರಂತೂ ಸುರಾಭಕ್ತ ರಾಗಿರುವರು. ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದವರಿಗೇ ಗೋಳೀಬಾರು- ಅಯ್ಯೋ ದೇಶದ ದುರ್ಬ್ಯವನೇ.

ಪದಾ:—ರಾಗ ಕೇದಾರ.

ಹೀನ ದೈವಿಯಹುದೆಲೋ ನೀ ಭಾರತ || ಪಲ್ಲ ||
ಬಡಜನಗಳು ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ | ದುಡಿವ ಜನಕೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ |
ಕಿಡುಚಟಗಳ ವಶದಿನಿಲ್ಲಿ | ದೃಢಶರೀರವುಳಿಯಲಿಲ್ಲ || ೧ ||
ದೇಶವೆಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥಮಯವು | ಕಾಸಿಗಾಗಿ ವೈರಭರವು |
ದೇಶದೇಳೈಯಲ್ಲಿ ಮರವು | ಹೇಸಿವೇಷದೊಳಗೆ ಮನವು || ೨ ||

೪ನೆಯ ಪ್ರವೇಶ.

ಸ್ಥಳ—ಮಹಲು, ಕಮಲೆ ಇಂದಿರೆಯರ ಸಂವಾದ.

ಇಂದಿರಾ—ಕಮಲಾವತೀ, ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಗಾಡ ಹುಡುಗೆಯು ತಿಳಿಯದೆ ತನ್ನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳ ದಯಾಪಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಇಂಥ ಅಯೋಗ್ಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನ್ನಂಥ ಪ್ರಾಥ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಸ್ತ್ರೀಯು ಒಂ ವರ್ಷದ ಮುದುಕನಿಗೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಬೇ ಕಾದರೆ ಇದರಲ್ಲೇನೋ ಗೌಪ್ಯಗೋಪನವಿರಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು.

ಕಮ—ಇಂದಿರೇ, ಇದರಲ್ಲೇನು ಗೌಪ್ಯಗೋಪನ! ನಾನು ನನ್ನ ಜನ್ಮದ ಅಧಃಪತನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನೆಂಬದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೆನ್ನ ಬೇಡ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಇಚ್ಛೆಯಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಅಷ್ಟೇಕೆ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಸಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಮಾಡಬಾರದ್ದನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಇಂದಿರಾ—ಗೆಳತೀ, ನಿನ್ನಂಥ ಶಾಂತತಾಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಅಡ್ಡಹಾದಿಗೆ ಒಯ್ಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾದರೂ ಯಾವದು?

ಕಮಲಾ—ಕೆಲಸವು ಮುಗಿದು ಹೋದಮೇಲೆ ಆ ವಿಷಯದ ವಾದ ವಿವಾದ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾದರೂ ಏನು? ಇಂದಿರೇ, ಇದು ಅಕಾರ್ಯ ವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ತೀದೃಢ ತಿಳಿದು ವಿಷದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು

ಬಾಯಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೇನಾದರೂ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಕಾರಣ ಎರಲಿಕ್ಕೇಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲವೇ?

ಇಂದಿರಾ—ಕಮಲಾವತೀ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಹ ನಿನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವು ಹೋದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದಿರುವ ಕಾರಣವೇನು?

ಕಮಲಾ—ಗೆಳತೀ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕಾಂತಕಾಗು. ಹೆಚ್ಚಿ ಗಿನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ?

ಇಂದಿರಾ—ಕಮಲಕ್ಕಾ, ಅನುರೂಪಸತಿಯೊಡನೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಮಾಜ ಸೇವಾಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿತ್ವವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಗೆ ತಿಂದದ್ದೆಲ್ಲ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿದಂತಲ್ಲವೇ? ಇಂಥ ಮುದುಕನೊಡನೆ ಸಂಸಾರಮಾಡುವದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಈ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮುರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದೇನು?

ಕಮ—ಛೇ ಛೇ! ಒಳಿತನ್ನು ಇಂದಿರೇ? ಅದು ಆಡಾಣಿ ಹೆಂಗಸರ ನಡತೆ! ಈ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬೋರು ಜುಲುಮ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಸಣ್ಣ ಕೂಸಲ್ಲ. ಇಂದಿರೇ, ದೈವದ ಯೋಗಾಯೋಗವನ್ನೊಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾನು ದೇವರ ಪೂಜೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಆತನ ಕೃಪೆಯಾದರೂ ಹೇಗೆ ಆದೀತು?

ಇಂದಿರಾ—ಮುದುಕನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಜ್ಜಮ್ಮನ ವೇದಾಂತದ ಮಾತುಗಳೇ ಬೇಕು.

ಕಮಲಾ—ಗೆಳತೀ, ಹುಡುಗಾಟವಲ್ಲ! ಸ್ವವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ವೇದಾಂತದ ಉಪಯೋಗವಾಗದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಸಂಗವಿಶೇಷದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಮತೋಲಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾಯುವದು.

ರಮಾಬಾಯಿ—(ಮುರುಕದಿಂದ ಒಂದು) ಅವ್ವಾ ಇಂದಿರೇ, ನೀನು ಯಾವಾಗ ಬಂದೆಯೇ? ಅಹಹ! ನಿನ್ನೇ ನನ್ನ ಕಮಲಕ್ಕನ ಲಗ್ನವು ಎಷ್ಟು ವೈಭವದಿಂದ ಆಯಿತೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ಆ ಸಾಹೇಬರು, ಆ ಮಡಮ್ಮರು, ಬಂಗಾಲಿ, ಮರಾಠಿ—

ಇಂದಿರಾ—ಆದರೆ ರಮಾಬಾಯಿ, ಇದನ್ನೇನೂ ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ—

ಪದ—ಸದಾ ಪ್ರಣಯಾ ವಿಲಾಸಿನಿ ಎಂಬಂತೆ.

ಸತೀ ಸುಖದಾ ನಿಧಾನವು | ಪತಿಲಾಭವು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಾರವು ತಾ || ಪ ||
ಮಲಿನ ವನಜ ವನಿತಾ ನೋಡಲು | ನಲಿವಳು ನೀರೇಜ ಸಖನ || ೧ ||
ಜಲ ತರುಣಿ ವರ ಸೌದಾಮಿನಿ | ಕುಣಿವಳು ಮೇಘಪತಿ ಬರಲು || ೨ ||

ಜಾಯಾ, ನಮ್ಮಂಥ ಎಳೆ ಹುಡುಗಿಯರು ನಿಮಗೆ ತಿರುಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುವುದು ಉದ್ಭಟನವೇ ಸರಿ! ಇರಲಿ. ಕಮಲಾವತಿಯನ್ನು ನೀವೇ ನವಮಾಸ ಹೊತ್ತು ಹಡೆದು ಬಿಳಿಯಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ಆಕೆಯ ಸುಖವನ್ನು ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿದಿರಿ?

ರಮಾ—ಹೌದ ಜಾಣಿ, ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದೆಯೇನು ಇಲ್ಲಿಗೆ? ಯಾರ ದಾದರೂ ಮನೆಯು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು; ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿರುವ ಮನೆಯನ್ನೇ ಕೆಡವಿ ನೆಲಸಮ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಿಯೇನು? ಅವ್ವವ್ವ! ಈಗಿನ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಗುರು-ಹಿರಿಯರ ಹೆದರಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ; ದಯಾ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ನಾಚಿಕೆಗಳಂತೂ ಇಲ್ಲವೇಇಲ್ಲ. ಹುಚ್ಚುಹುಡುಗೇ, ರಾ. ಬ. ರಂಥ ಗಂಭೀರ, ಶ್ರೀಮಂತ, ಉತ್ಸಾಹಿ, ಸುಧಾರಕ, ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಗಂಡನು ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಗುರು-ಹಿರಿಯರ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ, ನೀನು ನನ್ನ ಮಗಳ ಕಿವಿ ತಿರುವಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಿಯೇನು? ಒಳ್ಳೇ ಚೆನ್ನಾದ ಗೆಳತಿ! ನೋಡೋಣ, ಬೆಳಗಾದರೆ ಬಂತು ಅಕ್ಕನಾಟ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ! ನೀನೇನು ಹರೆಯದ ಗಂಡನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಶಾನೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಿಯೇ ನೋಡೋಣ. ಇಂದಿರೇ, ನಿನ್ನಂಥ ಐವತ್ತಾರು ತರುಣಿಯರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಿನ್ನುಹತ್ತಿದರೂ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರು ಹೊರಳಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ತಿಳಿಯಿತೇನು?

ಇಂದಿರಾ—ಸುಡಗಾಡದ ದೆವ್ವ ಹತ್ತಲಿ ಅವನ ಬಿನ್ನು! ನಿಮ್ಮ ಕಮಲಾ ಪತಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಅವನ ಬಿನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಬಹಳ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಿ. ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು! ಮಾಡಿದ್ದು ಮಾಡಿ ಹೋಯಿತು. ಮಾತಾಡುವಾಗಲಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನರ ಅಂಜಿಕೆಯಿರಲಿ.

ರಮಾ—ಹೆದರಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಾರಪ್ಪನದೇನು ಗಂಟು ತಿಂದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ತಾನೆಟ್ಟಗಿದ್ದರೆ ಸುತ್ತಲೂ ಬರುವವರು ಬಹು ಮಂದಿ. ಜನರ ಹೆದರಿಕೆಯಂತೆ, ಜನರ ಹೆದ

ರಿಕೆ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನರೇಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ?

ಇಂದಿರಾ—ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾವಿರ ಬಿಟ್ಟು ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಜನರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾವತಿ—ಇಂದೂ, ನಿನಗೆ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಇಷ್ಟೇಕೆ ಎಂತ ವಾದವನ್ನು ಬಿಳಿಸುವಿ? ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರಿಗೆ ಮಾಲೆಯನ ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾದಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ದೋಷವಾದರೂ ಏನು?

ರಮಾ—ಕಮಲೇ, ನೀನೇ ಆಕೆಯ ಕಿವಿಯನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿರುನ್ನ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನ ಹೆಂಡತಿಗೆ, ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನ ಅತ್ತೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಲೇ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಜಾಣೆ.

ಇಂದಿರಾ—ರಮಾಬಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮೆಯ ರಲಿ. ಕಮಲಕ್ಕಾ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಈ ದೀನಗೆಳತಿಯನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡ. (ಸತಿ ಸುಖದಾ ನಿಧಾನವು ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ಹೊರಟು ಹೋಗುವಳ ಕಮಲಾವತಿಯು ಅಳಹತ್ತುವಳು.)

ರಮಾ—ಕಮಲೇ, ನಿನಗೂ ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿಯಿತೇನು? ಏಳೇಳು ಜನ ತಿರುಗಿದರೂ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರ ಉಗುರುಕಣ್ಣು ಸಹ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಏನೋ ಗುರು-ಹಿರಿಯರ ಪುಣ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿಗಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರು ನಿನ್ನ ಹಿಡಿದಿರುವರು. ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನ ಮಗಳು ಭಾಗ್ಯವಂತಿ! ನನ್ನ ಮುದ್ದುಕಂಠ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನ ಹೆಂಡತಿ! (ಮುದ್ದುಕೊಡುವಳು) ಮಗಳೇ, ಇನ್ನು ಮೊದ ನಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಕ್ಕಿ ಹೆರಳು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಬಾ, ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರು ಬಂದರೆ ಏನೆಂದಾರು?

ಕಮಲಾ—ಅವ್ವಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲದ್ದೆಂದು ಬಡಬಡಿಸಿ ಸಂತಾಪವನ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಡ. ನನಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ರಮಾ—ಹೌದ ನಮ್ಮವ್ವ, ನೀನೆ ಪುಣ್ಯವಂತಿ! ಅಂತೇ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರ ಕೈಹಿಡಿದೆ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನಂಥ ಒಬ್ಬಳ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕೆಲಸವ ಗುವದು ಹೇಗೆ? ಸಾಕು ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಅಕ್ಕೀಕಾಳು ಬಿದ್ದು ನ್ನು ನೋಡಿದೆನು.

ಕಮ—ಅವ್ವಾ, ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯವು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೆಂಬದೂ ನಾನೆಹ ಪುಣ್ಯವತಿಯೆಂಬದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನೀನೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂ

ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಾಂತವಾಯಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಹೋಗು ಇನ್ನು ಸ್ವಸ್ಥ ಮಲಗು.

ರಮಾ—ಮಗಳೇ, ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಂತಿಬರಲಿ, ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ವರ್ಷ ತುಂಬವದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಪುತ್ಥಳಿಯಂಥ ಗಂಡುಮಗುವಾಯಿ ತೆಂದರೆ ಆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ನೆನಪಾದರೂ ಆಗುವದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಕಾಣೆ. ನೋಡಿದಿಯಾ? ಇನ್ನೂ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಸಹ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ದೇಶಪರ್ಯಟನ ಮಾಡುವ ಭಾಗ್ಯವು ಬಂತು! ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರು ನಾಳೆ ನಿನ್ನನ್ನು ವಿಲಾಯತಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವರಂತೆ! ಈಗ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ನಿರೋಪತಕ್ಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು! ಅಗೋ ನೋಡು ಸ್ವತಃ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರೇ ಸಿಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಬರಬೇಕು, ಬರಬೇಕು! ಎ ರಾಮ್ಯಾ ಖುರ್ಚಿ ತಂದು ಹಾಕು! ಅಯ್ಯೋ ಮರೆತೆ! ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರೇ ಇನ್ನು ಈ ಮನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೇಜು ಖುರ್ಚಿ ವಗೈರೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನು ಕಳಿಸಿ ಕೊಡಿರಿ. ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಆಫೀಸು ಮಾಡಿರಿ.

ರಾ-ಬ—ಇರಲಿ ಇರಲಿ. ಖುರ್ಚಿ ಬೇಡ ಯಾವದೂ ಬೇಡ. ನಮ್ಮದೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮೊದಲು ಈ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬೀಳಿರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ರಮಾ—ಅದೇಕೆ? ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರೇ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯಲ್ಲವೇ?

ಸಿಪಾಯಿ—ಅತ್ತೆಯಾದದ್ದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅತ್ತ ಕಳಿಸುವದು.

ರಮಾ—ಸಿಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿರಿ.

ರಾ-ಬ—ಮೊದಲು ನೀವು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೊರಬೀಳಿರಿ. ಮತ್ತು ಈಗ ನೀವು ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವನ್ನು ಕಮಲಿಯ ವತಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಹರಕ ಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು.

ರಮಾ—ನಾನೇನು ಅಂಥ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿರುವೆನು?

ರಾ-ಬ—ದುಡ್ಡಿಗೂ ನೊಬಗಿಗೂ ಮರುಳಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗಳನ್ನು ವಂಚಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪರಾಧವಾವುದು?

ರಮಾ—ತಮ್ಮ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ನಾನು ಇದನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೇ?

ರಾ-ಬ—ಹೌದು ಶ್ರೀಮಂತರ ಕೆಲಸವೇ ಇದು. ಇಂಥ ಸಾವಿರಾರು ಬಡಜನರನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆಯೇ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರಾಗುವದು.

ಅದಿರಲಿ. ನೀನು ವೊಡಲು ಹೊರಬೀಳು.

ರಮಾ—(ಅಳುತ್ತ)ರಾಯರೇ, ನಾನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ?

ರಾ-ಬ—ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಕಡೆಗೆ! ಬೇಕಾದರೆ ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ಹೋಗು! ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲೇನು?

ರಮಾ—ಹೊಟ್ಟೆಗೇನು ತಿನ್ನಲಿ?

ರಾ-ಬ—ಮಣ್ಣು! ಬೇಕಾದರೆ ಸೆಗೆಣೆ!

ರಮಾ—ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?

ರಾ-ಬ—ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡು! ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದರೆ ಜಾರಕರ್ಮ ಮಾಡು!

ರಮಾ—ಮಗಳೇ, ನೀನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಜೇಳು.

ಕಮಲಾ—ಈ ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಈ ಕೈಯಿಂದ ಉಣ್ಣಬೇಕು.

ರಮಾ—ನಿನ್ನ ಸುಖದ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲವೇ?

ಕಮಲಾ—ಅದು ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನಿಗೇ ಗೊತ್ತು.

ರಮಾ—ಅಯ್ಯೋ! ಮಗಳೂ ಅಳಿಯನೂ ಕೂಡಿಯೇ ನನಗೆ ಎತ್ತಾದ ಕಲ್ಯಾಣ (ಎಂದು ಅಳುವಳು.)

ಸಿಪಾಯಿ—ವೊಡಲೇ ಇದು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋತಲ್ಯಾ (ಎಂದು ಅಣಕಿಸುವನು.)

ರಮಾ—ರಾವಬಹಾದ್ದರರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ದಾಸಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ರಾ-ಬ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದಾಸೀಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನಂಥ ಘಾತಕಿಣು ನೆರಳು ಸಹ ಬೇಡ ಹೊರಡು.

ರಮಾ—ನಿಮ್ಮ ದನಕರುಗಳ ಸೆಗೆಣೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ರಾ-ಬ—ಅದಕ್ಕೂ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನೇ ಬಳಿದುಬಿಟ್ಟೇ ಹೊರಡು!

ರಮಾ—ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಅಗಸಗಿತ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ರಾ-ಬ—ಬೇಡ ಬೇಡ. ಉರಲ್ಲಿರುವ ಅಗಸರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲುಕೊಟ್ಟೇ ಹೊರಡು.

ರಮಾ—ಅಯ್ಯೋ ದೈವವೇ.....

ಸಿಪಾಯಿ—ಯಾಕೆಬಾಯಿನಾಹೇಬರೇ? (ಎಂದು)

ರಮಾ—ಛೇ, ಸುಡುಗಾಡ್ಯಾ ಸುಮ್ಮನಿಳು.

ರಾ. ಬಾ.—ಹಾ! ಬಾಯಿಬಿಗಿಹಿಡಿ, ಹೊರಡು ವೊದಲು ಇಲ್ಲಿಂಹ.

ರಮಾ—ವೊದಲು ಇದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಸಿಪಾಯಿ—ಅದಕ್ಕಂತೇ ಹೆಂಗಸರ ಬುದ್ಧಿ ವೊಳಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ಎಂದು ಹೇಳುವದು ಬಾಯಿ.

ರಮಾ—ಬಹಾದ್ದೂರರೇ, ಅಂತೂ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ದೂಡುವದು ನಿಶ್ಚಯ!

ಸಿಪಾಯಿ—ಇನ್ನೂ ಸಂಶಯವೇನು ಮುದಿಬಾಯಿಯವರೇ?

ರಮಾ—ಛೂ! ಪುರುಷರ ಜಾತಿಯು ಬಹು ನೀಚವಾದದ್ದು.

ರಾ. ಬ.—ಅಂತೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನೀಗ ಹೊರದೂಡುವದು. ಹೂ ಹೊರಡು!

ರಮಾ—ನಾನು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ.

ರಾ. ಬ.—ಯಾಕೆ? ಪ್ರಾಮಿ ಸರಿನೋಟಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮರೆತೆಯೇನು?

ಕಮಲಾ—(ಆತ್ಮ) ಇದೇನಿದು ಪುತ್ತಿ ಹೊಸದು?

ರಮಾ—ಅಯ್ಯೋ ನೀಚಾ, ಎನಾಯಕಾ.....

ರಾ. ಬ.—ಹಾ! ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹರಿಬಿಟ್ಟರೆ ತುರಂಗಕ್ಕೆ ಕಳೆ ನೇನು ತಿಳಿಯಿತೇನು?

ರಮಾ—ಹು ಹು! ಪದ—ಝಂಪಾ.

ಕಡು ಪಾಪಿ ತವಜಾಲಕೊಳಗಾದೆ ನಾನಯ್ಯೋ | ಕೊಡದಿಹನೆ ಕಡು ತಾಪ ನಿನಗೆ ಯಮರಾಯ || ನಿನ್ನ ಆ ಸವಿ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳುತಲೆನ್ನ | ಜೆನ್ನ ತನುಜೆಯ ಸುಖವ | ಮಣ್ಣು ಗೈದಿಹೆನಯ್ಯೋ || ೧ ||

ರಾ. ಬ.—ಎಲೋ ಸಿಪಾಯಿಗಳೇ, ಈಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೆ ಜಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮೈಮೇಲಿನ ಅರಿವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಹೊರದೂಡಿ ಬಿಡಿರಿ.

ರಮಾ—ಛೂ ಮೂರ್ಖ ನಿನ್ನ ಬಾಸಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಲಿ! ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗು! (ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಎಳೆಯುವರು)

ರಾ. ಬ.—ಹೋಗು ಹೋಗು ನಾಯಿ, ಕಾಗೆಯ ತಾಪದಿಂದ ಡೊಂಬ ನೇನು ಸಾಯುವದಿಲ್ಲ. ಕಮಲಾವತೀ, ಬಾ ಹೀಗೆ.

ಕಮ—ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳೇನು ವಯಸ್ಸಾಗಿ ಕಿವುಡಾಗಿಲ್ಲ. ಎನಿದ್ದರೂ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹೇಳಿರಿ.

ರಾ. ಬ.—ಕಮಲೇ, ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಕಲಕತ್ತೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀನೆ.

ಕಮಲಾ—ಹೋಗಬಹುದು. ತಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಯೂ ಅದೆ.

ರಾ. ಬ.—ಸಂಗಡ ನೀನೂ ಬರಬೇಕು. ನಿನಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರಾಮ ವೆನಿಸುವದು.

ಕಮಲಾ—ನನಗೆ ವಿರಾಮವು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೆಂದೂ ಸಿಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಪತ್ನೀ ಧರ್ಮಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕಾಗುವದು.

ರಾ. ಬ.—ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಹೇಬ-ಮಠಮ ಜನರು ಬಹಳವಾಗಿರುವರು.

ಕಮಲಾ—ಇಡೀ ಹಿಂದುಸ್ತಾನವೇ ಅವರದಾಗಿರುವಾಗ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡೀ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು?

ರಾ. ಬ.—ಹಾಗೆಲ್ಲ ಕಮಲೇ, ಅವರು ಬಂದರೆಂದೇ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳು ನೆಲೆಗೊಂಡಿವೆ. ವೊದಲು ನಿನ್ನಂಥ ರೂಪವತಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಜಾಳೈ ಮಾಡುವದು ಬಹು ಕಠಿಣವಾಗಿತ್ತು.

ಕಮಲಾ—ಈ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೇ ಮುದುಕರಿಗೆ ಹರೆಯದ ಹೆಂಡಿರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾಯಿತು.

ರಾ. ಬ.—ನಮ್ಮ ಜನರು ವೊದಲು ಬಹು ಕಾಡುಸ್ಕತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಕಮಲಾ—ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹೇಬರು ವನಚರರಂತೆ ಬತ್ತಲೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾ. ಬ.—ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಂಘಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈಗಲೂ ಇರಬಾರದೆಂದು ಭೇದತಂತ್ರವನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ರಾ. ಬ.—ನಮ್ಮ ರಾಜರು ತಮ್ಮ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಬಹು ಪೀಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಮಲಾ—ಹೌದು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಾರನ್‌ಹೇಸ್ಟಿಂಗ್‌ನು ಕಾಶಿಯ ಜೈತಸಿಂಗನನ್ನೂ, ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಬೇಗಮನನ್ನೂ ಸುಲಿದನು. ಡಾಲ ಹೌಸಿಯು ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣುಗೊಡಿಸಿದನು. ಡಾಯರ ಸಾಹೇಬರು ಮನುಷ್ಯರ ಬೇಟೆಯಾಡಿದರು. ಈಗಲೂ ಸಹ ಪ್ರಜಾಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕರನ್ನು ಪದಚ್ಯುತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು.

ರಾವ ಬಹಾ—ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನವಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಹೌದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ರಾಣಾ ಪ್ರತಾಪಸಿಂಹನು ಕಡೆಯ ವರೆಗೂ ಬಂಗಾರದ ತಾಟಿನಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಜೋಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಜಪೂತರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವೆಲ್ಲಿತ್ತು?

ರಾ. ಬ.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಾರ್ಙ್ಗ ದೈರ್ಯಗಳಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಹೌದು. ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಗೆದ್ದು ಇಂಗ್ಲಂಡ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿದ ತಿಕಂದರಬಾದಶಹನು ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪೋರಸನೆಂಬ ಅರಸನು ಅವನನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಗಾಯ ನೀರುಗಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಕೊನೆಯ ಹುಲಿಯಾದ ಬೀಳುಸುಲ್ತಾನನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹೇಬ ಜನರು ಅಬ್ಬರಿಸಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾ-ಬ—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕವಿಗಳಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಹೌದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಾಳಿದಾಸಕವಿಯ ಶಾಕುಂತಲವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಕುಣಿಯುತ್ತಿರುವರು.

ರಾ-ಬ—ಈಗಿನಂತೆ ವಿಮಾನ, ಉಗಿಬಂಡಿ ಮೊದಲಾದ ಯಂತ್ರಸಾಧನಗಳಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಅದು ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪುತಿಳುವಳಿಕೆ. ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಹ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ದ್ರೌಪದೀವಸ್ತ್ರಾಹರಣದ ಕಾಲಕ್ಕೆ 'ಅಣ್ಣಾ' ಎಂಬ ಕೂಡಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನು ಬಂದು ನಿಲ್ಲಿಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ವಾಯರಲೆಘ್ ಟಿಲಿಗ್ರಾಫ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರೇನು? ಅದು ತಂತಿಯಿಲ್ಲದ ತಾರಾಯಂತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? ಅಮೇರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚಿದವೆಂದು ಜಂಭ ಬಡಿಯುವ ಸಾಹೇಬಜನರ, ಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಪಾಂಡವಾದಿಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯರೊಡನೆ ವಿವಾಹವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ? ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹೇಬ ಜನರನ್ನು ಮಾರಿ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಕುಶಾಗ್ರಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜಾಶ್ರಯವಿಲ್ಲ.

ರಾ-ಬ—ಹೋಗಲಿಬಿಡು. ಆ ಹಾಳುರಗಳೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಸತ್ತರೇನು ಯಾರು ಇದ್ದರೇನು? ನಾವಷ್ಟು ಸುಖದಿಂದಿದ್ದರಾಯಿತು.

ಕಮಲಾ—ಅಹುದಡು. ಜೀನಹುಟ್ಟನ್ನೇ ಬೇಡನು ಕತ್ತರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ನಮ್ಮೆಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಡಿದಾದರೂ ಅಷ್ಟೇ, ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇ. ಬೇಡನು ಹುಟ್ಟು ಕೊಯ್ದೇ ಕೊಯ್ಯುವನು. ಅದೇ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸುಖಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದು. ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೇ ಪರಹಿತಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಪಾಪ ಬಡವರೇನು ಮಾಡಬೇಕು?

ರಾ-ಬ—ಇರಲಿ ನಡೆ. ಆ ಜರೀಸೀರೆಯನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧಳಾಗು. ಗಾಡಿಗೆ ವೇಳೆಯಾಗುವದು.

ಕಮಲಾ—ನನಗೆ ಅದು ಬೇಡ. ಈ ದೇಶೀಯ ಸೀರೆಯೇ ಸಾಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೇಯುವ ಕಲೆಯು ಹೋದದ್ದಲ್ಲದೆ ನೇಕಾರರು ಅನ್ನನ್ನೆಂದು ಕುಳಿತಿರುವರು. ಮನುಷ್ಯನಾದ ಮೇಲೆ ತನ್ನಂತೆ ಪರರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಜರತಾರೀ ವಸ್ತ್ರಗಳಿಂದೇನೂ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಪರವುರುಪರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಾಚಾರ ಬಸವಿಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಭರಣ ಅರಿವೆಗಳ ಪರಿವೆ. ಆಹಾರವಿಹಾರಗಳು ಸಾದಾ ಇರಬೇಕು, ಆಚಾರಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಚ್ಚವಾಗಿರಬೇಕು. ಈಗ ಕಲಕತ್ತೆಗೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇನು?

ಎನಾಯಕ—ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ.

ಸಿಪಾಯಿ—ಧನಿಯರೇ ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ರಮಾ ಬಾಯಿಯನ್ನು ದೂಡಿ ಬಂದೆವು.

ಕಮಲಾ—ಪದ—ತಾನುಗೈದ ಕರ್ಮವೆ ತಾನು ಎಂಬಂತೆ.

ಬೇವುಬಿತ್ತಿ ಮಾವಿನಫಲವನಾವನವನಿಯೊಳು | ತಾನುಪಡೆದ ಪೇಳು || ಪಲ್ಲ ||

ಪರರಮುಖಕೆ ಕಂಕವ ಬಳವ | ಕರವೆಮೊದಲು ಕರಿದಾಗುವದು |

ಅಂತು ತತ್ಪದಿಕೇ ಮನುಜ ತೊರೆಯೊ ಕುಮತಿಯೊಗ || ೧ ||

ಮುನ್ನಕುನ್ನ ಕುರು ರಾವಣರು | ಜೆನ್ನ ವಾಂಡು ರಾಘವರನ್ನು |

ಬನ್ನ ಗೊಳಿಸಲೆಕಸುತೆ ತಾವೇ | ಬನ್ನ ಬಟ್ಟರಲ್ಲಿ || ೨ ||

ಜನೆಯ ಪ್ರವೇಶ.

ಸ್ಥಳ—ರಸ್ತೆ. ರಮಾಬಾಯಿಯು ಜೋಗಿನಿಯಾಗಿ ಬರುವಳು.

ರಮಾ--ಪದ(ದುಗ್ಗಾಣಿ ಬಲುಕೆಟ್ಟದಣ್ಣಾ ಎಂಬ ದಾಸರಪದವನ್ನು ಹಾಡುವಳು)

ಜಯ! ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೀನಮಃ! ಜಗದೀಶಾ, ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ, ನಿನ್ನ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೆಂದು ನೆನೆಸಲಿ? ಒಳ್ಳೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾನದಾನ ಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ನನ್ನಂಥ ನರಾಧಮಳಿಗೆ ನರಕವಾಸವೇ ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು! ಅಯ್ಯೋ ಧನವೇ? ನಿನ್ನಿಂದ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅನರ್ಥಗಳಾಗಿವೆಯೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಎಂಥ ಪಾತಕವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲಾ! ಸಂಸಾರರಥವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೆಂಬ ಎರಡು ಗಾಲಿಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿ ರಾಗದಿಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಭುವು, ಪ್ರೇಮಮಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಂಸಾರಕ್ಕಂತೂ ಪ್ರೇಮವೇ ಮೂಲಾಧಾರ. ಈ ಸಂಸಾರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರೇ ಸ್ತಂಭಗಳು. ಅವು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಮವಾದ ಪಾರತ್ರಿಕಪ್ರೇಮವು ಐಹಿಕ ವಿಷಯವಾಸನಾ ಮೂಲಕವಾದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಿಂತ ಶತಪಟ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ, ಮೋಕ್ಷದಾಯಕವೂ ಆಗಿರುವದು. ಆ ವೇಣುಗೋಪಾಲನಲ್ಲಿರುವ ನಿರ್ಮಲಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿಯೇ ೧೭೦೦೦ ಗೋಪಿಕಾ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಾದರು. ಆದರೆ ಈಗ ವಿಷಯಪ್ರೇಮವೇ ಇಂದ್ರಿಯ ತೃಪ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮುದುಕರು, ಹರಿ ಹರಿಯೆಂದು ಕಾಲಕಳೆದು ಸ್ಮರಾನಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೊರಡಬೇಕಾದ ಮುದಿಹದ್ದುಗಳು ಹರೆಯದ ಹುಡುಗೆಯರನ್ನು ಬಯಸುವದೆಂದರೇನು? ಹಳೆಯದಕ್ಕೂ ಎಳೆಯದಕ್ಕೂ ಹೇಗೆ ಕೂಡುವದು? ಆದರೆ ಧನಪಿತಾಚಿಯು ಮಧ್ಯಸ್ಥಳಾಗಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವದು. ಆದರೆ ಅದು ಪಿತಾಚಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ! ಸೈತಾನನ ಸೆಳೆದಾಟ! ಅಯ್ಯೋ ಈ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ನನ್ನ ವೋಹದ ಮಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕರಕರನೆ ಕೊಯ್ದು ನನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ! ಆಹಾ! ಯೌವನವತಿಯಾದ ನನ್ನ ಮಗಳು ಆ ಮುದಿಹದ್ದಿನೊಡನೆ ಹೇಗೆ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವಳು! ನಾನೇ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಸಿದೆನಲ್ಲ! ಕಡೆಗಾದರೂ ಆ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲೊಳಿಯಿತು? ಶ್ರೀಮಂತರು ಬಡವರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಪಾತಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಿಷ್ಟ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವ

ದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಗಳು ಇನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವಳೋ! ಪರಮಾತ್ಮಾ, ನನ್ನ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಪಡಬೇಕಾದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನನಗೇ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಕಂದ ಮ್ಮನಿಗೆ ಸರ್ವ ಸುಖಗಳನ್ನು ಕೊಡು. ಇಷ್ಟೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಇಲ್ಲಿ ಯೇ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವೆನು. (ಏಕದಿನಜಾನಾರಂಭಾಯಿ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹೇಳುವಳು.)

ವಿಶ್ವಾಸರಾವ—(ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೋಡಿ) ಇವರು ಯಾರು ಜೋಗತಿ! ಓಹೋ! ಇವರು ಅಂದು ಸೋಗುವಾಡುತ್ತ ಮೂಗು ಮುರಿಯುತ್ತ ಮೆರೆದ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನ-ಆ ಮುದಿ ಅಳಿಯನ-ಅತ್ತೆಯವರು. ಇವರಿಗೆ ಇಂಥ ದಶೆಯು ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು? ಸ್ವಲ್ಪ ಇವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸೋಣ. (ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ) ಏನು ಬಾಯಿಯವರೇ?

ರಮಾ—ಜಯ! ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ!!

ವಿಶ್ವಾಸ—ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ನಿಮ್ಮ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ ಅಳಿಯಂದಿರಲ್ಲಿ?

ರಮಾ—ಶ್ರೀಹರಿ!

ವಿಶ್ವಾಸ—ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಲ್ಲಿ?

ರಮಾ—ಶ್ರೀಹರಿ!

ವಿಶ್ವಾಸ—ಯಾಕೆ? ಮಾಡಿದಪಾಪವನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ನಾಚುವಿರಿ? ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೀವೇ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಹೇಗೆ? ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳಿರಿ. ತಿಳಿಗೇಡಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬುದ್ಧಿ ಗಲಿಯುವರು.

ರಮಾ—ಶ್ರೀಹರಿ! ಏನು ಹೇಳಲಿ? ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೂ ವಾಯುವು ಸುಳ್ಳನೆ ಸುಳಿದು ನನ್ನ ಪಾಪವನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದು. ಹಕ್ಕಿಪಕ್ಕಿ ಗಳ ಕಿಲಿಬಿಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಪಾಪದ ಕಥೆಯೇ ಕೇಳುವದು. ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ದಕೂಡಲೆ ಯಮದೂತರು ಸಾವಿರಾರು ಬರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವದು. ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಪಾತಾಳಲೋಕದಿಂದ ಸರ್ಪಗಳು ಘೂತ್ಕರಿಸುತ್ತ ಬರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನ್ನವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದರೆ ನರಕವೆಂದು ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಹೇಸಿ, ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಈ ಚಾಂಚಾಲಿನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮರಣವು ಬರಲಿಲ್ಲದು! ಏನು ಹೇಳಲಿ ಜಯ! ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ!!

ವಿಶ್ವಾಸ—ಜಾಯಿಯವರೇ, ಮುದುಕನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಅಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೇನು!

ರಮಾ—ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ತ್ರೀಹುಲಿ! ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮರೆಯುವದು ಹೇಗೆ? ಆ ನನ್ನ ಕೋಮಲ ಸುಶೀಲ ಬಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಅನುರೂಪವರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ದುಷ್ಟರ ಗಂಟಲಗಾಣವಾಗುವ ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತು ಪೇಶೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಗ ನನ್ನ ಮಗಳು ಕಂಡೂ ಕಂಡೂ ಅವುತ್ರವತಿಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು, ಸಂತಾನೇಷ್ಟೆಯಿದ್ದರೆ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನಂಥಹ ಅಜ್ಜ ಹೆಂಗಸು ಜಾರಿಬಿದ್ದದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗಂಡಸೆಂದು ಎನಿಸಿ ಹೊತ್ತ ಆ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನು ಜಾರಿಬಿದ್ದದ್ದು ಆತ್ಮಯವಲ್ಲವೇ! ನಿಜ ನಿಜ! ದುಡ್ಡಿಗೂ ದಡ್ಡತನಕ್ಕೂ ಗಂಟು! ಬರೇ ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಜಾಣತನವಿಲ್ಲದ ಒರಬೇಕು, ಅದನ್ನು ತಾನು ದೊರಕಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಶ್ರೀಮಂತರೇ ಇಲ್ಲದೊಂದು ಜಾಲಹಾಕಿ ಬಡವರನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವರು.

ವಿಶ್ವಾಸ—ಜಾಯಿಯವರೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಡಬಡಿಸಿದರೆ ಆಗುವದೇನು? ನೀವು ಇದೇ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ತಿರುಗುತ್ತ, ನಿಮ್ಮ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ತೆರವನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳದಂತೆಯೂ, ಮುದುಕನಿಗೆ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಕೊಡದಂತೆಯೂ ಉಪದೇಶಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಿರಿ.

ರಮಾ—ಜಯ! ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ. ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ!

ವಿಶ್ವಾಸ—ನೋಡಿದಿರಾ, ದುಡ್ಡಿನ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು! ಈ ತೆರದಂತೆಯೇ ವರದಕ್ಷಿಣೆಯೆಂಬದೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನಂತೆಯೇ ಹಾವಳಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳು ನೆಲಸಮವಾಗಿವೆ. ಎಷ್ಟೋಜನ ತರುಣಿಯರು ತಮ್ಮ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಮದಾಂಧರಾದ ಜನರ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಬ್ಬನ್ನು ಹರಿಸಿರುವರು. ಅದರಂತೆ ದುಡ್ಡಿನ ಮುಬ್ಬಿನಿಂದ ಕೊನ್ನಿದ ಈ ಶ್ರೀಮಂತರು ಯುವತಿಯರನ್ನು ಜೀವಂತ ಸುಡುತ್ತಿರುವರು. ಈ ಬಗೆಯ ದುರಾಚಾರಗಳಿಂದಲೂ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಶಾಪದಿಂದಲೂ ಹಿಂಗುತ್ತಾನೆವು ರಸಾತಲಕ್ಕಿಳಿಯ ಹತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮಾಜಧುರೀಣರೆಲ್ಲರೂ ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯಗಳಾಗದಂತೆ ಶಕ್ಯವಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ದೇಶೋದ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. (ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಇಂದಿರೆಯು ಬರುವಳು)

ಇಂದಿರೆ—ಇವರು ಯಾರು? ರಮಾಬಾಯಿ? ಯಾಕೆ ಕಕ್ಕೀ ಹೀಗೇಕೆ ಜೋಗತಿಯರಾದಿರಿ?

ರಮಾ—ಜಯಸಂಜ್ಞೆ ದಾನಂದ!

ಇಂದಿರೆ—ಧನಾನಂದವು ಹೋಗಿ ಚಿದಾನಂದವೇಕೆ ಬಂತು? ಯಾಕೆ ಅಳಿಯನೂ ಮಗಳೂ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರೇನು?

ರಮಾ—ಬಿತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಬಿಳಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಗಳೇ ಯೋಗ್ಯಪತಿಯನ್ನು ವರಿಸಿ ಚಿರಕಾಲ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಬಾಳು.

ಇಂದಿರೆ—ನಡೆಯಿರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ.

ರಮಾ—ಬೇಡ ಬೇಡ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಪಾಪವನ್ನು ತೊಳೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ತೀರ್ಥಾಟನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಪದ—ಬಹುಮೌಲ್ಯವಾದ ನರದೇಹವಿದು || ಪಲ್ಲ || ಭವಸಾಗರದೊಳೀ ನೌಕೆಯು ತಾನೊಡೆ | ಯುವ ಮುನ್ನ ಜವದಿಂದ ದಾಟಿಲೊ ಮನುಜನೆ || ೧ || ಸತೀಸುತರೆಂದು ನೀನತಿ ಭ್ರಮೆಗೊಳದಿರು | ಗತಿಯೀವ ಜಗದೀಶ ಗತಿಲೀನ ನಾಗಿರು || ೨ ||

ದ್ವಿತೀಯಾಂಕ ಮುಗಿದುದು.

೨ನೆಯ ಅಂಕ.

ಸ್ಥಳ—ಶಯ್ಯಾಗಾರ—ಕಮಲಾವತಿಯು ಕುಳಿತಿರುವಳು.

ಪದ—ರಾಗ—ಅಸಾವರಿ

ತಾಪವಪಡುತಿಹುದೀ ದೇಹ | ಶ್ರೀಪತಿ ಹಂಸೈ ಭವಬಂಧನವ ||

ಪತಿಪ್ರೇಮವು ಸತೀಜನಕತೀ ಭಾಗ್ಯದ | ಗತಿಯೇನಿಲ್ಲದು ಸದಾಸುಖದ ನಿಧಾನವು | ಶೀತಕರನ ತಾದಾತ್ಮದ ಜ್ಯೋತ್ಸೈಯು | ಅತಿಹರುಷದ ಜಗವನು ನಲಿಸುವಳು || ೧ ||

ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನರಕವಾಸವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮುದುಕರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದುರ್ಬುದ್ಧಿವಿಗಳಾದ ಯುವತಿಯರೇ ಸರಿ! ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೈದಿಜನರಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾದ ನಾನೇ ನರಕವಾಸವನ್ನನುಭವಿಸುವಳು. ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಪಂಚಾಮೃತವೆಂಬಂತೆ, ಮುಡುಕ ಗಂಡನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತಿ

ಯಿಟ್ಟು ನಡೆಯಬೇಕಾದದ್ದು ಹೆಂಡತಿಯ ಕರ್ತವ್ಯವೇ! ಆದರೆ ಘಸಿವೆಯಿಂದ ಕಳವಳಿಸಿ ಸಾಯುತ್ತಿರುವ ತಿರುಕನು ಸಹ ಹಳಸಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ತಿನ್ನಲಾರನು. ಅದರಂತೆ ಯುವತಿಯರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಪತಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೂ ಮುಪ್ಪಿನವನೊಡನೆ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವದು ಕಷ್ಟ. ಹೊರಗೆ ಹೋದರೆ ಸಂಶಯ, ಬಂದರೆ ಸಂಶಯ, ಯಾರ ಕೂಡಾದರೂ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಸಂಶಯ, ನೋಡಿದರೆ ಸಂಶಯ, ಕೂತರೆ ಸಂಶಯ, ನಿಂತರೆ ಸಂಶಯ! ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಒಳಗಿಟ್ಟು ಕೀಲಿಹಾಕಿ ಹೋಗುವ ಎಷ್ಟೋ ಗಂಡಸರುಂಟು. ಹೆಂಗಸರೆಂದರೆ ಇವರ ಕೇವಲ ತಮ್ಮ ಉಪಭೋಗ್ಯ ವಸ್ತುವೆಂದು ತಿಳಿದು ಪಶುಗಳಂತೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವರು ಇದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವೈಮನಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಅನನುರೂಪ ಜೊತೆ! ಪ್ರೇಮದೆದುರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ಒಂದು ಕವಡೆಯ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸತೀ ಸೀತಾದೇವಿಯು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅನುರೂಪನಾದ ಪತಿಯೊಡನೆ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯು ಕುಬೇರನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಹ ಬಯಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನು ತಂದೆಯೋ ಅಜ್ಜನೋ ಮುತ್ತಜ್ಜನೋ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥವನಿಗೆ ಪತಿಯನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆಯು ಬರುತ್ತದೆ. ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ ದೈವದಲ್ಲಿದ್ದದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವರಾರು? ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಮೊದಲೇ ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು.

ವಿನಾಯಕರಾವ—(ಬಂದು) ಪದ—ಪಾನಿಭರೇಲಿ

ಕಾಮಜಾಣದಿಂ ಹತನಾದೆ | ವಿಲಾಸಿನಿ || ಪಲ್ಲ ||

ಭೂಕಮಲವೋ ನೀರಾಕರಸುತನೋ |

ಭಾಸುರ ಮುಖವೋ ಮಮ ಮನೋಹರಿಯ | ಪ್ರಮೋದವೇ || ೧ ||

ಏನಿದು? ನನ್ನ ಪ್ರಿಯೆಯ ಮುಖವು ಇಂದೇಕೆ ಕಂದಿರುವದು? ದಿನಾಲು ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಎಷ್ಟು ಆನಂದದಿಂದ ಎದುರುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು! ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ನೌಕರರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ನೌಕರರನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದೆಂದರೆ ಒಳ್ಳೇ ಅನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತುಟಿ ಮಿಸುಕಿದರೆ ಆಗಲೇ ಹೊರಟರೇ ಮನೆಬಿಟ್ಟು. ನಮಗಂತೂ ಶ್ರೀಮಂತಿಯ ಮಜ್ಜಿನಿಂದ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಪರಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ ಸ್ವಂತ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಮೈಗೆ ಮುಳ್ಳು ಹಚ್ಚಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲೇ ಗೋಪ್ಯಾ ಗೋಪ್ಯಾ!

ಅಯ್ಯೋ ಕತ್ತೇಮಗನೇ ನನ್ನ ಬೂಟನ್ನು ನಾನೇ ತೆಗೆಯ ಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲ. ಯಾಕೆ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಹುಗೆಮೇ ಯೋಗಿಬಿಟ್ಟಿರಾಯಿತು. ಈಕೆಯು ಇಷ್ಟು ಚಿಂತಾತುರಳಾಗಿರುವ ಕಾರಣವೇನು? ಕದಾಚಿತ್ ಅವರ ತಾಯಿಯು ನೆನಪಾಗಿರಬಹುದು, ಅಹುದು ಇದೇ ನಿಜವು. (ಮುಂದೆ ಬಂದು) ಕಮಲಾವತಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯು ನೆಟ್ಟಿಗಿರುವದಲ್ಲವೆ?

ಕಮಲೆ—ಹೌದು. ಕೆಟ್ಟರೂ ಕೇಳುವವರಾರು?

ಎನಾಯಕ—ಯಾಕೆ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಗಡ ತರಬಲ್ಲೆವೆಂದು ಹೀಗೆ ಖಿನ್ನಳಾಗಿರುವೆಯೇನು? ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮಂಥ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಪ್ರೇಮದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮುದಿಹದ್ದುಗಳಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲ ಹಸಗೆಡುವದು.

ಕಮಲೆ—ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಮುದಿಹದ್ದೆಂದು ಹೆಸರಿಡುವಾಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಎನಾಯಕ—ಆದರೆ ನಾನು ಗಂಡಸಿದ್ದೇನೆ. ಕಮಲಾವತೀ ಪುರುಷರ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಆದಿ ಅಂತಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಾಗಲ್ಲ. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು ನಿಮ್ಮ ತಾರುಣ್ಯ! ಮೂವತ್ತು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಳಿಗಾಲವು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಗಂಡಸರಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಬೆಳೆಬೆಳೆದಂತೆ ತಾರುಣ್ಯವೂ ಒಳ್ಳೇ ಭರಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವದು.

ಕಮಲೆ—ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ವಾದವಿವಾದ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಎನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ.

ಎನಾಯಕ—ಕಮಲೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ವಾದವಿವಾದ ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗಾಗಿ ನೀರಿನಂತೆ ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಈ ಮ್ಯಾನ್‌ಶನ್ (Mansion) ಝರ್ವ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಕೇವಲ ವಿಲಾಸಕ್ಕಾಗಿ. ಜೀವಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನಂಟು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ನಾಹೇ ಬಜನರು ಹಸಿಮಣಿಗಾಗಿ ಹೊರಡುವದಿಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಆಗ್ರಹ ಪಡಿಸಿದರೂ ನೀನು ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ, ಸದಸದ್ವಿವೇಕ ಬುದ್ಧಿಗೂ ನಿಮಗೂ ಎಂದಾದರೂ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತೇನು?

ಎನಾಯಕ—ಈ ರಾವಬಹಾದ್ದೂರನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ನಿನ್ನಂಥ ತರುಣ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರ ಭಿಟ್ಟಿಯೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕಮಲೆ ಎಲ್ಲಿಯ ಸದ್ವಿ

ವೇಕ, ಎಲ್ಲಿಯ ದೇವರು? ಎಲ್ಲಿಯ ದಿಂಡರು? ಇಂಥ ಹುಚ್ಚು ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಗಿಲ್ಲ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತ ಹೋದರೆ ಸುಖದ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಎಳ್ಳು-ನೀರು ಬಿಡಬೇಕಾ ದೀತು. ಊಟ ಉಡಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಲಾಸ ಇವೇ ಯಾವನ ಜೀವನಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿ ರುವವೋ ಅವನ ಸೇವೆಗಾಗಿ, ಸ್ವತಃ ದೇವರೇಕೆ ಅವರವನು ಸಹ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುವದು.

ಕಮಲಾ—ಈ ಮಾತು ಸ್ವತಃ ನಿಮಗೇ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ತೋರು ತ್ತದೆ.

ವಿನಾಯಕ—ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನು ಕಮಲೇ? ಈ ರಾವಬಹಾದೂರ ನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೈಹಾಕಿದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ವರೆಗೆ ಕೈ ಹಿಂದೆಗಡದ್ದು ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಬಿ. ಎ. ಎಮ್. ಎ. ಪಾಸಾದರೂ ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರೇ? ಮೂರ್ಖ ತನದ ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಪುತ್ಥಳಿಗಳು. ಮಾತುಬಂದಾಗ ಮಾತಾಡುವದಿಷ್ಟೇ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು ಮುಂದೆ ಅದರ ಗಂಧವೂ ನಿಮಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಪದ ಜಾತಿಯ ನಮ್ಮೀ ಪುರುಷರ ಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ! ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ನಾವು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿನ ಸಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ! ಇಂಥ ಶೂರರು!

ಕಮಲೆ—ದಯಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿ ಹೇಳು ವಿರೇನು?

ವಿನಾಯಕ—ಕಮಲೇ, ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಪುನಃ ಅದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೇ?

ಕಮಲೆ—ಮೂಲತಃ ತಪ್ಪೇ ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದುವದು ಹೇಗೆ?

ವಿನಾಯಕ—ಕಮಲೇ, ಹೆಚ್ಚುಗಳ ನಡುವೆ ನಾಲಿಗೆಯು ಸಿಕ್ಕು ಗಾಯ ವಾದರೆ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಯಸ್ಸಿನ ಚಂಚಲ ತನದಿಂದಾಗಲಿ ಆ ದಿವಸ ನನ್ನ ವಿನಂತಿಗೆ ಅಪಮಾನಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಯಥೇಷ್ಟ ವಾಗಿ ಜಾಯನ್ನು ಹರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಆ ದಿವಸ ನಾನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಶಬ್ದಗಳು ನೆನ ಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆಯೇನು?

ಕಮಲೆ—ಹೌದು! ಈಗ ಅದರ ಸಂಬಂಧವೇನು?

ವಿನಾಯಕ—ಅದರ ಸಂಬಂಧವೀಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಕಮಲೇ, ಕನಕ ಮತ್ತು ಕಾಂತಾ ಇವೆರಡೂ ಶಬ್ದಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಮಧುರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತವೆ; ಮತ್ತು ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈಗ ನೀನು ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯೆಯಾಗಿರುವೆ. ಶ್ರೀಮಂತರೊಡನೆ ದರಿದ್ರರು ಎಂದೂ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಜಗಳವಾಡಬಾರದೆಂಬ ಈ ಅಮೌಲ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಪತ್ನಿಗೆ ಪ್ರೇಮಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೃದಯ ಕಪಾಟದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಜೋಪಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿನ್ನ ಈ ಪತಿಯು ಕೈಮುಗಿದು ಬೀಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಕಮಲಾ—ಪದ ರಜನಿನಾಥ ಎಂಬಂತೆ

ಜಗವು ತಾಪದಾ ನಿವಾಸವಹುದು | ಬಗೆಗನುರೂಪವಿಯೋಗದೆ ಸತತ || ಪ ||
ನೀರೇಜತಾ ಹಿರುಕರನಿಂದ | ಸೂರನ ತೇಜದೆ ಕುಮುದಿನ ನಗವು || ೧ ||

ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ, ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನಾನು ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಲಗ್ನಮಾಡಿ ಕೊಂಡೆನೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ವಿನಾಯಕ—ಆಪ್ತೋಪನ! ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂತಯವೇನು?

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾಯಿಯ ಮಾನವನ್ನುಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಿದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದೆನಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮಂಥ ಮುದುಕರೊಡನೆ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಅಗ್ನಿನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾಗುವದು ಹಿತಕರ!

ವಿನಾಯಕ—ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಎಷ್ಟು ಚಾಣಾಳಿದ್ದರೂ, ಜಗತ್ತಿನ ವಂಚಕತನವು ತಿಳಿಯುವಷ್ಟು ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನವು ನಿನಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಇಲ್ಲದೊಂದು ಆಶೆ ಅಂಜಿಕೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿಸಿದೆನು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಲಿಬಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯು ನೆನಪಿದೆಯೇನು?

ಕಮಲಾ—ರಾವಬಹಾದ್ದೂರ, ಎಂಥ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಗುಲಾಮನೇ ಸರಿ. ಧನಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ಮೋಹಿಸಿದಳೆಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕಿಂತ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ದೋಷವನ್ನು ನಮ್ಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವದು.

ವಿನಾ—ಹುಚ್ಚು ಹುಡುಗೀ ಎಲ್ಲಿಯ ದೋಷ, ಎಲ್ಲಿಯ ವೋಷ? ರಮಾ ಬಾಯಿಯ ವಿಲಾಸವಿಷಯ, ನನ್ನ ಧನಸಂಚಯ ಇವೇ ಈ ಜೊತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿದವು. ಕಮಲೇ, ನಿನ್ನ ಉದ್ಧ ದುಡ್ಡಿನ ರಾಶಿಯನ್ನು ಸುರುವಿದರೂ ನೀನು ಸರಳ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನನ್ನೊಡನೆ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಾರೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದದ್ದರಿಂದ ಧನಲೋಭಿಯಾದ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡ್ಡಿನ ಆಶೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಒಂದು ಖೊಟ್ಟಿ ಪತ್ರದ ಜಾಲವನ್ನು ಹಾಕಿದೆನು. ಅದರಲ್ಲಿ ನೀನು ಸಹಜವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದಿ.

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಾದರೆ ಚಂದ್ರಹಾರ....

ವಿನಾಯ—ಈ ಲಗ್ನಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಡುವೇ ಕಲ್ಪಿತವಾಯಿತು.

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತಾಯಿಯು ಹೇಳಿದ ಚಂದ್ರಹಾರದ ಸಂಗತಿಯು ಸುಳ್ಳೇ.

ವಿನಾಯ—ಅಕ್ಷ ರಶಃ ಸುಳ್ಳು! ನನಗೆ ಬರಕೊಟ್ಟ ಖೊಟ್ಟಿ ಪತ್ರದಿಂದಾಗುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬಗೆಯ ಜಾಲವನ್ನು ರಚಿಸಿದಳು.

ಕಮಲಾ—ನನ್ನ ತಾಯಿಯು ಅಂಥವಳಲ್ಲ.

ವಿನಾ—ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಆರನೆಯ ಮಹಾಪಾತಕವೆಂಬದನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಸರ್ವದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಈ ಬಡತನವೇ ಕಲಿಸುವುದು. ದೂರವೇಕೆ? ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯು ಸಹ ಈ ಬಡತನದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಬಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಳು.

ಕಮಲಾ—ರಾವಬಹದ್ದೂರ, ನೀವು ಇಷ್ಟು ನೀಚಸ್ಥಿತಿಯವರಿರುವರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸಹ ನನಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ದುರಾಶೆಹೆಚ್ಚಿ ಕಡೆಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟ ಅರಿವೆಯಿಂದ ಹೊರದೂಡಿದಿರಲ್ಲವೇ?

ವಿನಾ—ಇದು ನಮ್ಮ ಸಾಹೇಬಜನರ ರಾಜ್ಯದಾಳಿಕೆಯ ತಂತ್ರ. ಮುಳ್ಳು ನಿಂದಲೇ ಮುಳ್ಳು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಅದು ಹೊರಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಮುಳ್ಳಿನ ಉಪಯೋಗವೇನು? ಬೀದಿ ಕಡೆಗೆ ಜಿಲ್ಲುವದೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಕಮಲಾ—ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರೆಂದು ಮೆರೆಯುವ ನಿಮ್ಮಂಥ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪಗಳು ನಮ್ಮಂಥ ಬಡವರ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ತಮ್ಮ ವಿಷಘೂರ್ತಾರ ದಿಂದ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ.

ವಿನಾಯ—ಕಮಲೇ, ಮೊದಲು ನಿನಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ

ನಾಗಿಣಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೋ! ಆ ಮೇಲೆ ಬೇರೆಯ ವರಿಗೆ ಹೆಸರಿಡು.

ಕಮಲಾ—ಅಯ್ಯೋ ಕಲಿಕಾಲವೇ, ಹಡೆದ ತಾಯಿಯೇ ಮಗಳ ಕುತ್ತಿ ಗೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವಳಲ್ಲಾ—

ಏನಾಯಕ—ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಆಕೆಗೆ ನೀನು ಮಗಳಲ್ಲವೇ? ತಾಯಿಯ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಗಳು ತೋರಿಸಿದ ಬೆದಾರ್ಯವ ನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾವ ಅಜಿಯನಿಗೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಮಾನವೆನಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ?

ಕಮಲಾ—ದೇವಾ, ನಿನಗೆ ಯಾವ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆನೆಂದು ಇಂಥ ದುರ್ದಶೆ ಮಾಡಿದೆ?(ಎಂದು ಅಳುವಳು.)

ಏನಾಯಕ—ಕಮಲೇ ಅಳುವೆಯೇಕೆ? ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯು ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿದ್ದರೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಾಣಿಯಂತೆ ಇಡುವೆನು.

ಕಮಲಾ—ನನ್ನ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ ದಯಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಿರಿ. (ನಡುಗಿದಂತೆ ಮಾಡುವಳು.)

ಏನಾಯಕ—ಏನಿದು ಜ್ವರಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಕಮಲೇ. ಔಷಧ ವನ್ನು ತರಲೇನು?

ಕಮಲಾ—(ಸ್ವಗತಂ)ಅರಸಿಕತನವೆನ್ನುವದು ಇದಕ್ಕೇ. ಯುವತಿಯ ರಿಗೆ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಜ್ವರಬರುವ ಕಾರಣವೇನು?(ಪ್ರಕಾಶಂ)ಬೇಡ ಬೇಡ. ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಮಿಸಬೇಕು.

ಏನಾ—ಛೇ ಛೇ, ತಡೆ. ಕರ್ಣಿಕ ಎಗ್ಗುಮಿಕ'ಶ್ಚರ ತರುತ್ತೇನೆ. (ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)

ಕಮಲಾ—ರೋಗವೊಂದು, ಉಪಾಯವು ಮತ್ತೊಂದು. ಇಂಥ ಮುದುಕರಿಗೆ ಯುವತಿಯರ ಜ್ವರದ ಕಲ್ಪನೆಯಾದರೂ ಹೇಗೆ ಒರಬೇಕು? ಏನೋ ಹೆಚ್ಚು ವರಂತೆ.

ಏನಾ—ಔಷಧವನ್ನು ಕುಡಿಸುವನು. (ಕುಡಿಯುವಳು.)ಯಾಕೆ ಜ್ವರವು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೇ!

ಕಮಲಾ—ಛೇ ಛೇ! ನೀವು ಔಷಧವನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಲೇ ಜ್ವರವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಏನಾ—ಸ್ವಲ್ಪ ಏನಾದರೂ ಊಟಕ್ಕೆ? ಖಾನಾವಳಿಯಿಂದ ತರಿಸಲೇನು?

ಕಮಲಾ—ದೇಡ ದೇಡ, ನಾನೇ ಎದ್ದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ವಿನಾ—ಛೇ ಛೇ. ನಿನಗೆ ಶ್ರಮವು ದೇಡ. ಖಾನಾವಳಿಯಿಂದ ತರಿಸುತ್ತೇನೆ. (ಮೈಮುಟ್ಟಿ ಜ್ವರವು ಒಂದೇಸವನೇ ಏರುತ್ತಿರುವದನ್ನು ನೋಡುವನು.) ಓಹೋ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರೆಸಬೇಕು. ಎಲೇ ಗೋವ್ಯಾ ಎಲೇ ಗೋವ್ಯಾ, ಸತ್ತೇನಲೇ ಸೂಳೀಮಗನೇ?

ಗೋವಿಂದ—ಇಲ್ಲ ದೇವರು, ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವೆನಲ್ಲ! ಯಾಕೆ ಧನಿಯರೇ, —

ವಿನಾ—ಎಲೇ ಬೇಗ ಹೋಗಿ, ಆ ವಸಂತ ಡಾಕ್ಟರರನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬಾರೋ.

ಗೋವಿಂದ—ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವದೋ ಏನೋ?

ವಿನಾ—ಆ ಮಂಗಳವಾರ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮನೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕೇಳು!

ಗೋವಿಂದ—ಆ ಮನೆಯು ಸಿಗುವದೋ ಇಲ್ಲವೋ;

ವಿನಾ—ಇದೇ ದಾರಿಯಿಂದ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಚೌಕಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗು. ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲೇ ಆ ಮನೆಯು ಬರುವದು.

ಗೋವಿಂದ—ಅವರು ಊರಲ್ಲಿರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ವಿನಾ—ಇದ್ದಾರೆ ಹೋಗು!

ಗೋವಿಂದ—ಕರೆದರೆ ರಾತ್ರಿ ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆಯುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ವಿನಾ—ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳು.

ಗೋ—ಅವರಲ್ಲಿ ಔಷಧವಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ವಿನಾ—ಇದೆ ಹೋಗು.

ಗೋ—ಅದರಿಂದ ಗುಣವಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಏನೋ!

ವಿನಾ—ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ ಹೋಗು.

ಗೋ—ಅವರನ್ನು ನಾನು ಕರಕೊಂಡು ಬರುವದರೊಳಗೆ ಇವರು ಬೇವದಿಂದಿರುತ್ತಾರೋ.....

ವಿನಾ—ಛೂ ಬದ್ಯಾಷ ಸುಳೀಮಗನೇ. ನಾನೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ನಡೆ. ನೀನು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗು. (ಎಂದು ವಿನಾಯಕರಾಯನು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)

ಗೋ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ ಸರದಾರ ಮನೆ ಹೆಂಡತಿ

ಪಿಂಜಾರ. ನೋಡಿದಿರಾ, ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರು ಹೇಗೆ ಓಡಿದರು?

ಕಮಲಾ—ಅಯ್ಯೋ ಹಾಳಾದ ಮುದಿತನವೇ! ಇವರ ಮುದಿತನದ ಅವಿವೇಕವನ್ನು ಕಂಡು ಕೈಯೊಳಗಿನ ಆಳು ಹೋಳುಗಳು ಸಹ ಹೆದರದಾದರು! ಪತ್ತಿಯ ಅಂತರ್ಗತವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿಯಂತೂ ಈ ಮುದುಕರಲ್ಲಿ ಅದೂ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತದೆ.

ಪದ—ಗಜಲ.

ರಸಿಕನಾದ ಪುರುಷನವನೇ! ಪ್ರಮದೆಯ ಪ್ರೇಮದಾಸ್ವಾದವ ಗ್ರಿಯುವ ನಲುವಿನಿಂದ ನಗುತೆ ನಿಂದು ಜಲಜನನಿತೆ ಮಧುಹೃದಯವ | ಜೆಲುವ ಭ್ರಮರ ನೋವ್ ತಿಳವ || ೧ ||

ದುರುಳ ಮದನ, ನಿನ್ನ ದುಷ್ಟತನವನ್ನು ಏನೆಂದು ಹೇಳಲಿ? ನಿನ್ನ ಬಾಣಗಳು ಹೂವಿನವು! ಆದರೆ ವಜ್ರಕೃಂತಲೂ ಕಠಿಣವಾಗಿರುವವು. ನಿನಗೆ ಪಂಚ ಬಾಣಗಳೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಆದಿಯಿಂದ ಎರಹಿಮೃಗಳ ಬೇಟೆಯಾಡುವ ನಿನ್ನ ಬಾಣಗಳು ಹೇಗೆ ಸವೆಯುವದಿಲ್ಲ? ನನ್ನಂಥ ಅಬಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡುವ ನಿನ್ನ ಗಂಡಸತನವನ್ನು ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೊಗಳಲಿ? ಪರಮೇಶ್ವರನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬೂದಿಯಾಗುವಂತೆ ಸುಟ್ಟರೂ ನಿನ್ನ ಹಾವಳಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಛೇ ಛೇ, ಇದರಲ್ಲಿ ನೀನೇನು ಮಾಡೀ? ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ನಾವಾಗಿ ಹಾಳುಬಾವಿ ಬಿದ್ದರೆ ದೈವವೇನು ಮಾಡುವದು? ಆ! ಹಾಳಾದ ಯೌವನವೇ!

ವಿನಾಯಕರಾವ—(ಡಾ. ವಸಂತರೊಡನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಇಗೋ ಡಾಕ್ಟರರೇ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಪತ್ತಿಯು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ರೋಗ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರಿ. ತಾವು ತಮ್ಮ ಫೀ ದೆಸೆಯಿಂದ ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—(ಸ್ವಗತಂ) ಅಯ್ಯೋ ದೈವವೇ! ಪುನಃ ಇವರನ್ನೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದೆ? ಅಂತೂ ನನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿದೆ! ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬಿಗಿಹಿಡಿಯಲೇ ಬೇಕು.

ಡಾ. ವಸಂತ—(ಎದ್ದು ಸ್ವಗತಂ) ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಯಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಕೃತ್ಯೇಸಿನ ಭರಭರಾಟದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಡತಡೊಳಗೆ ತಂದಿರುವೆನು. ಇಲ್ಲೇನಾಗುವದೋ ನೋಡಬೇಕು. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಬಾಯಿಯವರೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈಕೊಡಿರಿ (ಸ್ಪರ್ಶಸುಖವನ್ನು

ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುವನು)

ಕಮಲಾ—(ಸ್ವಗತಂ) ಆ! ಎಂಥ ಸುಖಸ್ವರ್ತವಿದು! ಮನಸ್ಸು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ವಿಕಾರವಶವಾಗುತ್ತಿರುವದಲ್ಲ!

ಡಾ. ವಸಂತ—(ಸ್ವಗತಂ) (ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ) ರೋಗವಾಪನು, ಈತನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಉಪಾಯವಾವದು? ಇವು ಪ್ರೇಮಜ್ವರಗಳು. ತೀತಜ್ವರಗಳಲ್ಲ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ಕರ್ಣೀಕರ ಔಷಧದ ಉಪಯೋಗವೇನು? ಪ್ರೇಮಜ್ವರದ ಮೇಲೆ ರಾಮದಾಣ ಔಷಧವೆಂದರೆ, ತನ್ನೊಡನೆ ತನ್ಮಯನಾಗುವ ಪತಿ! ಆತನ ಸುಖಸಹವಾಸದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ರತಿ!! ತರುಣಿಯರ ರೋಗಕ್ಕೆ ಅದೇ ಗತಿ! ಆದರೆ ಈ ತರುಣಿಯರ ಕಳವಳವು ಮುದುಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದೆಂತು? ತಿಳಿದರೂ ಮಾಡುವದೇನು? ಈ ರೋಗವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪತಿಯ ಹೊರತು ಇತರರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈಕೆಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವಿಕಾರಕ್ಕೆ ವಶವಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ರಾಮಬಹಾದ್ದೂರ ರೋಗವೇನೂ ಅಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾದದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕರೆಸಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಆಳನ್ನು ಕರೆಯಿರಿಲ್ಲಿ, ಪ್ರಿನ್ಸ್‌ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟು ದವಾ ಖಾನೆಗೆ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿನಾಯಕರಾವ—ಏ ಗೋವ್ಯಾ ಗೋವ್ಯಾ,

ಗೋವ್ಯಾ—ತಮ್ಮ ಆಜ್ಞಾಧಾರಕ ನಮ್ರಸೇವಕನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವನು.

ವಿನಾಯಕ—ಹೋಗು ಇವರ ದವಾಖಾನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಔಷಧ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ.

ಗೋವ್ಯಾ—ದವಾಖಾನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಾವು ಬಂದರೆ.....

ವಿನಾಯಕ— ಛೂ ಮೂರ್ಖ.....

ಡಾ.—ನಾನು ನನ್ನ ಮನೆಯ ನಂಬರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗು. (ಗೋವ್ಯಾ ಹೋಗುವನು.)

ಕಮಲಾವತಿ (ಸ್ವಗತಂ)—ಈ ತರುಣನು ಕೈಹಿಡಿದಕೂಡಲೆ ಅರ್ಧ ಜ್ವರವು ಕಡಿಮೆಯಾದಂತಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಇವನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಬರುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತ ಇದ್ದರೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ತಾಪವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವದು. ಈಗ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಡಾಕ್ಟರರು ಬರುವದು ನಿಂತು ಹೋಗುವದು. ಗುಣವಾಗಲಿಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಆಗಲೂ ಡಾಕ್ಟರರು ಬರು

ವದು ನಿಲ್ಲುವದಲ್ಲದೆ, ಅವರ ಹೆಸರಿಗೂ ಕಲಂಕ ಹತ್ತುವದು. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ತರುವ ಔಷಧವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡಕೂಡಲೆ ಗುಣಮುಖವು ತೋರುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದೂ, ಇನ್ನೆಂಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇದೇ ಉಪಚಾರವೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದೂ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿದರಾಯಿತು! ಆದರೆ ಛೇ! ಇದು ಅಕಾರ್ಯವಾಗುವದಿಲ್ಲವೇ? ಮದನ, ನಿನ್ನ ಅಟ್ಟುಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾನೇನಾಗುವೆನೋ ತಿಳಿಯೆನು.

ಡಾ. ವಸಂತ:—(ಆಳಿನಿಂದ ಔಷಧ ತಕ್ಕೊಂಡು) ಈ ಔಷಧವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡ ಗಾ ಮಿನಿಟುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಜ್ವರವಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು. ಔಷಧವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ. (ಕಮಲಾವತಿಯು ಔಷಧ ಕುಡಿಯುವಳು)

ವಿನಾಯಕ:—ಡಾಕ್ಟರರೇ, ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವು ಹೇಗೆ ನಡೆದದೆ?

ಡಾ. ವಸಂತ:—ನಡೆದದೆ. ಜೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆದದೆ; ಯಾವುದಕ್ಕೇನೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ:—ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವೆಲ್ಲಿದೆ?

ಡಾ. ವಸಂತ:—ನಾನು ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ:—ನಿಜ, ನಿಜ! ಇನ್ನೂ ತಾರುಣ್ಯದ ಚಂಚಲ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ೧೫-೨೦ ವರ್ಷಗಳನಂತರ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಾದಿರೆಂದರೆ ಮದುವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರಾಗುವಿರಿ; ಮತ್ತು ಸುಖದಿಂದ ಬಾಳುವಿರಿ.

ಡಾ. ವಸಂತ:—(ಸ್ವಗತಂ) ಇವರ ಸಂಸಾರಸುಖವೇ ನಮಗೂ ಗಂಟು ಬೀಳುವದಾದರೆ ನಾವೂ ಕೈಗಡದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಮುದ್ದಾಡಬೇಕಾದೀತು. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಹೌದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. (ಕಮಲಾವತಿಗೆ) ತಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆನಿಸುತ್ತಿದೆ?

ಕಮಲಾ:—ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಜ್ವರವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ವಿನಾ:—ವಾ! ಡಾಕ್ಟರ, ನಿಮ್ಮ ಔಷಧದ ಪರಿಣಾಮವು ಇಷ್ಟು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಡಾ. ವಸಂತ:—ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ೮-೧೦ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವದು.

ಕಮಲಾ:—(ಸ್ವಗತಂ) ದೇವರೇ ಕೈಗೂಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನು!

ವಿನಾ:—ದಾಕ್ಷರ, ನಾವು ಪರಕೀಯರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡಿರಿ. ನಾವು ಬಹುಶಃ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ತಾವು ದಿನಾಲು ಬಂದು ಔಷಧೋಪಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕು.

ದಾ. ವಸಂತ:—ಆಗಲಿ.

ಪ್ರವೇಶ—೨

(ವೃಳ—ರಸ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಸೇವಕನು ಬರುವನು.)

ಗೋವ್ವಾ:—ಅಂತೂ ಕಲಿಯುಗ ಕೆಟ್ಟಿತು ಕಾಣಪ್ಪ. ಯಾರಮ್ಮಾಲ ನಂಬಿಗಿ ಇಡುದು ಯಾರ ಮ್ಯಾಲ ಇಡಬಾರದು ಅನ್ನುದು ತಿಳಿದಂಗ ಆಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಯಾರ ದಾಕ್ಷರನೋ ಏನೋ ನಮ್ಮ ಅವನರ ಹತ್ತರ ಬಂದು ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆೋ ಗೊತ್ತಾಗವಲ್ಲದು. ದಣೇರ ನೋಡಿದರ ಮನಿ ಯಾಗ ಇರುದಿಲ್ಲ. ಅವ ಬಂದಕೂಡ್ಲೆ ಏನಾರ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಹೊರಗ ಕಳಿಸಿ ಬಿಡ್ತಾರ. ಆ ಬೆರ್ಕಿದಾಸಿ ಚಂಪಿ ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಹತ್ತರಾನ ಇರ ತಾಳ; ಕೇಳಬೇಕಂದರ ಹೊತ್ತ ಸಿಗಲೊಲ್ಲದು. ಒಟ್ಟಿನಮ್ಮಾಲೆ ಕೆಲಸ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣುದಿಲ್ಲ. (ನೋಡಿ) ಅಹಾ! ಚಂಪಿ ಇಲ್ಲೇ ಬರ್ತಾಳ, ಇಲ್ಲೇನರ ನೀರು ಬಿಡತೆನೆ ನೋಡತೇನಿ.

ಚಂಪಿ:—(ಸ್ವಗತಂ) ಈ ಬೆದೆಗಡಕ ಹೆಂಗಸು ಗಂಡಸರ್ಗೆ ಹೊತ್ತ ಗೊತ್ತು ಗಳಿರೋದೇ ಇಲ್ಲ ನೋಡ್ತಿ. ಹೊಟ್ಟಿದಸಿಂದ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕೇನಿ. ಈ ಕಮ ಲವನವರು ಮುದುಕ ಗಂಡನಮ್ಮಾಲ ಮನಸತಗದು ಆ ಡಾಗದಾರನ ಸಂಗಡ ಹೋಗಬೇಕಂತ ಮಾಡಿದಾರ. ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಗಂಡನ ದೇವರಂತೆ! ಈ ಕಲತರ ಹಿಂಗಮಾಡಿದಮ್ಮಾಲ ತಿಳಿಯದವರು ಎಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕಾತು. ಈಗ ಹೋಗಿ ದಾಕ್ಷರನ್ನ ಕರಕಂಡು ಬರಬೇಕಂತ. ಆ ಸುಡಗಾಡ ಮನಿ ಎಲ್ಲೈತೋ ಏನೋ (ನೋಡಿ) ಹಾ! ಈ ಗೋವ್ವಾನ್ನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಡಬೇಕು. ಛೇ, ಬೇಡ, ಎಲ್ಲ ಹೂರಣ ಹೊರಗ ಬಿದ್ದಿಬಿಟ್ಟಿತ. ದಾರಿ ಅಷ್ಟ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಹೋಗತನಿ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಏ ಗೋವಣ್ಣ.

ಗೋ:—ಹಾ! ಹಾ! ಯಾರವರು? ಚಗರ ಚಂಪಿಯೇನು? ಯಾಕೆ ಚಂಪಾ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿನ್ಯಾಗ ಹೊಂಟಿ?

ಚಂಪಾ:—ನಿನಗೆ ಆ ದಾ (ಎಂದು ನಿಲ್ಲುವಳು)

ಗೋ:—ಹಾ! ಮುಂದೇನು! ನಡುವೇ ನಿಂತಾಳೆ?

ಚಂಪಾ:—ವೊನ್ನೇ ದಾಳಿಂಬ್ರಹಣ್ಣು ತಿಂದಿದ್ದಿಲ್ಲೇ, ಅದು.

ಗೋ:—ಇರಲಿ ಇದೆಲ್ಲ, ಆ ದಾ....ಅಂದದ್ದು ಹೇಳು. ನನಗೆಲ್ಲಗೊತ್ತೈತಿ. ಇವತ್ತೆ ಹೇಳಿಬಿಡ್ತನಿ ರಾವಬಾದ್ದೂರ ಮುಂದ.

ಚಂಪಾ—ಏನ ಹೇಳ್ತೀ ಹೇಳು. (ಸ್ವಗತಂ) ಇವನೇನೋ ಬಾಯ್ಬಿಡಕ. ಹೇಳಿದ್ರೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಾನು. ಸುಮ್ಮನೆ ಇವನಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ ನನಗೂ ತುಸ ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆ ಆಗತತಿ. ಹೇಳಿ ಈಗ ಇವನ್ನ ದಾಕ್ತರರ ಹತ್ತರ ಕಳಿಸ್ತೇನಿ. (ಪ್ರ) ಬಿಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾಕ ಪೀಡಿಸ್ತೀ?

ಗೋ—ಆ ದಾ....ಅಂದದ್ದು ಹೇಳು. ನಾ ಯಾಕ ಪೀಡಿಸಲಿ.

ಚಂಪಿ—ಆ ದಾಕ್ತರರು ದಿನಾ ಬರತಾರಲ್ಲ.

ಗೋ—ಹಾ! ಅದನ್ನ ಹೇಳು. ಅವ ಬಂದ ಕೂಡ್ಲೆ ನನ್ಯಾಕ ಹೊರಗೆ ಕಳಿಸತಾರ!

ಚಂಪಿ—ಮುದುಕರು ಹರೇದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರ ಅವರು ಹಿಂಗ ಯಾವನ ಕೂಡರ ಇರತಿರತಾರ.

ಗೋ—ಹಂಗಾರ, ನಾ ಹರೇದವ ಅದೇನಿ ನನ್ನ ಮದಿವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡು.

ಚಂಪಿ—ಹಂಗಾರ ಹೋಗಿ ಆ ದಾಕ್ತರನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಬಾ.

ಗೋ—(ಸ್ವ) ಅಯ್ಯಯ್ಯಪ್ಪ! ಏನು ಬಿರಿ ಇದು ಲಗ್ನದ್ದು. ಮದಿವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೀಕು ಅನ್ನದರಾಗ ಹತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ ಕೆಲಸ. ಅದಕ್ಕಂತ ಮದಿವಿಆದವ್ಯಾಲ ಬಾಯಿಗ್ಗಾಲ ಕಟ್ಟಿದ ಕುದುರೆ ಹಂಗ ಮನಹಿಡಿದು ಕುಂಡರತಾರ. (ಪ್ರ) ಛೇ ಛೇ ಮುದುಕರಿಗೆ ಹೆಂಡರ ಮ್ಯಾಲ ಸಂಶಯ. ನಮಗೇನು ಹರೇದರಿಗೆ ನೀನ ಹೋಗಿ ಬಾ.

ಚಂಪಿ—ಅಪ್ರ ಮನಿ ಎಲ್ಲಿಯೈತಿ.

ಗೋ—ಇಗೋ ಹಿಂಗ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತಿರಗಿ ಆ ಮುಡ್ಡಾಕ್ಕಿಗ ಬಿದ್ದಕ್ಕಾರ ಮುಂದ ಹೋಗು(ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೇಳುತ್ತ ಚುಂಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ಚಂಪಿಯು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಳು.) ಆ! ಏನ ಜಾಲಪ ಹೆಂಗಸರದು. ಪಾಪ! ನಮ್ಮ ದಣೇರು ಹೆಣ್ಣಿಮ್ಯಾಲ ನಂಬಿಗಿ ಇಟ್ಟು ದಾಕ್ತರಿಗೆ ಬರಾಕ ಹೇಳ್ತಾರ. ಇವರ ನೋಡಿದ್ರ ಇಂತ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಾರ. ಕಲತರೆಲ್ಲ ಹಿಂಗನ ಏನೋ. ದಣೇರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಂದ್ರ ಹೆದರಿಕೆ. ಇವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡರ

ನ್ನದು ಅಷ್ಟ ಸ್ವ. ಬರೇ ಹೇಳಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿರತಾನ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ
ಮ್ಯಾಲ ಕಾಲು ಬಂದು ಬಂತ.

ಕಮಲಾ—(ಬಂದು) ಎ ಗೋವ್ಯಾ.

ಗೋ—ಯಾಕೆ ಅವನರ!

ಕಮಲಾ—ಲೈನಬರೂರದಲ್ಲಿ ಸುತೀಲಾಬಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ
ನನ್ನ ಕೇಸರಿ ತಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ.

ಗೋ—ಅಪ್ಪಣೆ. (ಕಮಲಾವತಿ ಹೋಗುವಳು) ಡಾಕ್ಟರು ಬರುಹೊತ್ತು
ಆತ ಕಾಣತತಿ. ಬಂತ ಆಗಲಿ ಆಡರು, ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲರ ಕಳಾಕ. ಸಾಕಷ್ಟ ಈ
ಸಾವಕಾರ ಮನಿ ಹೆಂಗಸರ ಕಾಟ. ನಾ ಹೊರಗ ಹೋದರ ಸಾಕು. ಎಲ್ಲರ
ಹೋಗಿ ಕುಂತು ಬಂದರಾತು. (ಹೋಗುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜಂಪಿಯು ಬಂದು
ತಡಹಾಯುವಳು.) ಹಾದಲೇ ಹೆಣ್ಣೇ.

ಲಾವಣಿ—ಹೆಂಗ ಮಾಡಬೇಕು ಇವಳ ಸೋಗು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ
ಹೋಗುವಂಗ ಆಗುವಲ್ಲದಯ್ಯ ಸಾಂಬ | ಯೋಗಿ ಜನಳಿಗೆ ಬಾಯಬೀಗ ಹಾಕಿ
ದಳು ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮ ತುಂಬಾ. (ಎಂಬ ಲಾವಣಿ ಹೇಳುತ್ತ
ಹೋಗುವನು.)

ಡಾ. ವಸಂತ (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ)—“ಬಲವಾಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಫೋ ವಿದ್ವಾಂಸ
ಮಹಿಷಕರ್ಷಿತ” ಎಂಬ ವ್ಯಾಸಮಹರ್ಷಿಗಳ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಜಿತ್ತೇಂದ್ರಿಯರಾದ
ಜೈಮಿನಿಗಳು ಸಹ ತಿದ್ದಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೈಯೂರಿದರು. ಎಂದಮೇಲೆ ತಾಮ
ಸಾಹಾರಿಗಳಾದ ನಮ್ಮಂಥವರ ಪಾಡೇನು? ಈಗ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವದು
ಅಕಾರ್ಯವೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸೇ ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳ
ವಿಲಕ್ಷಣ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅವು ಘಟಿಸುವದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಒಂದು ತರಹದ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪತಿಯು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ
ಏಕಾಕಿಯಾದ ಪತ್ನಿಯ ಭಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡತಪ್ಪು; ಆದರೆ
ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು ತರುಣಿಯೂ ಸುಂದರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಳೆಂದರೆ, ಸಾವಿರಸಾರೆ ನಿಶ್ಚಯ
ಮಾಡಿದರೂ ಈ ತಪ್ಪು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಆಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಾತು
ಹಾಗಿರಲಿ, ನನಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿದ ಕಮಲೆಯ ಸದಸದ್ವಿ
ವೇಕ ಬುದ್ಧಿಯು ಈ ಜಾರಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ತೊಡಗಿಸಿತು? ಇದಿಲ್ಲ ಆ ಯಾವ
ನದ ಹುಟ್ಟುಗುಣ. ತಪಸ್ವೀ ಜನರೊಡನೆ ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವದಿಂದ ಬೆಳೆದ ಆ ತಕ್ಕು

ತಲೆಯು ದುಷ್ಯಂತನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ಕಾಮಬಾಣಾಹತಳಾದ ಯೌವನ ಮದದಿಂದಲ್ಲವೇ? ಶಕುಂತಲೆಯ ಸಾತ್ವಿಕಭಾವದ ಎದುರಿಗೆ ಕಮ ವತಿಯೆಂದರೆ ಕೇವಲದಾರ್ಥ! ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಿಜ, ಈ ಕಮಲೆಗೆ ರೂಪ ತರುಣ ಪತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಅಡ್ಡಹಾದಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಇಂಥ ತರುಣಿಯರು ವ್ಯಭಿ ಮಾದಿದರೆ ಅದರ ದೋಷವೆಲ್ಲ, ಧನಲೋಲುಪರಾಗಿ ಮುದುಕನಿಗೆ ಮಗಳ ಕೊಟ್ಟ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ತನಗೆ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವ ಯಿಲ್ಲದೆ ಅಂಥವಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮುದುಕರಿಗೆ! ನಾನಿಷ್ಟೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಯಿಸುವದು ಅಶಕ್ಯವಾಗಿದೆ. ಯಾಕಂದರೆ—

ಸದ —‘ಏರಿಮಮೇರಾ ಮನೋಹರಲೀಲಾ’ ಎಂಬಂತೆ.

ಹಾರುವುದೀಗ ವಾನರ ಮನವು|ಘೋರಭವಾಟವಿ ವಿಷಯತರುಗಳೊ ತರುಣೀ ಜನದಿಂ ಎರತಿಯೊಳ್ಳೊಮ್ಮೆ | ನರಪಾಲನ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಸದಾ ||

ಆದರೆ ಈ ಪಾಪದ ಫಲವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಉಣ್ಣು ಹತ್ತಿರುವೆನು. ಯಾದರೆ, ಹಗಲಿರುಳು ಒಂದೇಸವನೆ ಕಮಲೆಯ ವಿಚಾರಗಳೇ ನಡೆದಿರುವದೇ ರೋಗಿಗಳ ಉಪಚಾರದ ಕೆಲಸವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದೆ, ಗಿರಾಕಿಗಳು ಬರುವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಅಭಾವವಾಗಹತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂದಿ ಲೊಲ್ಲದು. ಆಗುವದೆಲ್ಲವೂ ಆಗಲಿ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಈ ವ್ಯಭಿಚಾರದಿಂದ ಕಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ; ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತ್ರ ಮುದುಕರು ಮೇ ಯಾಗುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ನನ್ನ ಭಗಿನಿಯರ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕಾಯ್ದ ಪುಣ ಬಂದರೂ ಬರಬಹುದು. ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸವೇನೋ ಕೇಳಿಕೊಂ ಬರುವೆನು. (ಎಂದು ಹೋಗುವನು.)

ಪ್ರವೇಶ—೩

(ಸ್ಥಳ—ಮಹಾಲ; ಕಮಲಾವತಿಯು ಕುಳಿತಿರುವಳು.)

ಕಮಲಾವತಿ—ಇನ್ನೂ ವರೆಗೆ ಡಾಕ್ಟರರು ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ಅಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇನಾದರೂ ತಿಳಿಕೊಂಡರೋ ಏನೋ? ಈ ಮುದುಕನನ್ನು ಎ ಕೊಂಡಮೇಲೆ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಹೊರಗಿನ ಜಗತ್ತಿನ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಬಗೆಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಆತಂಕದಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರೇ

ದೊಂದು ಇವನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿದೆ. ರಾಜಪ್ರಾಸಾದವೂ ಕೋಟಿಕೊತ್ತಳಗಳೂ ಸಹ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಮುದುಕ ನೆಷ್ಟು ಕಾಯುವನು? ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಎಷ್ಟೋ ಗಂಡಸರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಹೆಂಡಿರನ್ನು ಒಳಗೆ ಹಾಕಿ ಬೀಗಮುದ್ರೆಮಾಡಿ ಹೋಗುವರು. ಇಂಥವರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಅಡ್ಡಹಾದಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದಂತಾಗುವದು. ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಗುಣ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮಬಲದಿಂದ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಒಲಾತ್ಕಾರವು ಸ್ತ್ರೀ ವಶೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಲ್ಲ. (ವರ್ತಮಾನಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವಳು.) ಪಟವರ್ಧನ ಸರ್ಕಸ್ಸು. ಆ! ಎಂಥ ಮನೋಹರ ಕಸರತ್ತುಗಳು? ಎಷ್ಟು ಚಮತ್ಕಾರದ ಕೈಕೆಲಸಗಳು! ಪಶುಗಳ ನೋಟವಂತೂ ಬಹು ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ಮುದುಕನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತುರಂಗವಾಸವನ್ನನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನನಗೆ ಇವುಗಳ ಯೋಗವೆಲ್ಲಿ? (ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರರು ಬರುವರು) ಬರಬೇಕು.

ಡಾ. ವಸಂತ—ತಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಹೇಗಿದೆ?

ಕಮಲಾ—ಸುಧಾರಿಸಹತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೇನೂ ಅಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲ; ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನದು?

ಡಾ. ವಸಂತ—ಚಿತ್ತರಂಜನ ನಾಟಕದ ಜಾಹೀರಾತು. ಓಹೋ ಮರೆತಿದ್ದೆ. ಬಾಯಿ, ಎಂದಾದರೂ ನೀವು ಚಿತ್ತರಂಜನ ನಾಟಕಸಭೆಯನ್ನು ನೋಡಿರುವಿರೇನು?

ಕಮಲಾ—ಎಲ್ಲಿಯ ಅಟ, ಎಲ್ಲಿಯನೋಟ ಡಾಕ್ಟರ! ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಇದು ಯಾವದೂ ಬೇಡ. ಎಂದೆಂದೂ ನಾಟಕವಿಲ್ಲ. ಸಿನೇಮಾ ಇಲ್ಲ, ಸರ್ಕಸ್ಸು ಇಲ್ಲ; ಬಹಳವೇನು? ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಕಳಾಟ. ಏನೋ ಕರ್ನಾಟಕ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಡಾ. ವಸಂತ—ನೀವು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿದ್ದು ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪದಮಾಶ್ಚರ್ಯ.

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರ, ಈ ಜಗತ್ತಿಲ್ಲ ನಾಟಕವೇ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನೇನು ಪಾತ್ರಗಳು, ಎಂದಮೇಲೆ ಹೊಸದಾಗಿ ನೋಡುವದೇನು? ಈ ಸಂಸಾರದ ಚಿತ್ರವನ್ನೇ ನಾಟಕರೂಪದಲ್ಲಿ ರೇಖಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ, ಇಷ್ಟೇ.

ಡಾ. ವಸಂತ—ಹಾಗಾದರೆ ನಾಳೆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಂಕಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮನವೋಹನನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವು ಬೆರಳು ಕಚ್ಚಿರಿ. ಕೆಲಕೆಲವರಿಗಂತೂ ಹುಚ್ಚೇ ಹಿಡಿಯುವದು.

ಕಮಲಾ—ಆದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ದೈವದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆದುರಿಗೆ ನಾಟಕದ ಹೆಸರನ್ನೆತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ಹೆದರಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ದುಡಿದು ದಣಿದು ಬಂದಮೇಲೆ ಇದರ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆಯುವದೇ ಕಷ್ಟ.

ಡಾ. ವಸಂತ—ನಾಳೆ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ನಾಟಕಗಳೂ ಹಗಲು ನಡೆಯುವವು.

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ತೊಂದರೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲ ತೆಯಿದ್ದಾಗಲೇ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗದವರು ಮುದ್ದಾಂ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆಫೀಸು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವದಂತೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಆಗದ ಮಾತು.

ಡಾ. ವಸಂತ—ಆದರೆ ನಾನು ರಜತಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಸುದ್ದಿಯನ್ನೇ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ:—ನೌಕರ-ಚಾಕರರು ಇವರು ಇಲ್ಲದಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ರಜೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಾ. ವಸಂತ:—ಆದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ.

ಕಮಲಾ:—ಎಂದರೆ?

ಡಾ. ವಸಂತ:—ನಾವು ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ರಾವ ಬಹಾದ್ದೂರರು ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬರುವದೊಳಗೇ ನಾವು ತಿರುಗಿ ಬರಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಮೃಚ್ಛಕಟಿಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಂಕದವರೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಸಾಕು.

ಕಮಲಾ:—(ಸ್ವಗತಂ) ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ! ಇದೇನು ಪಾಪದ ವಿಚಾರವೋ ಪುಣ್ಯದ ವಿಚಾರವೋ? ಇದೇನು ಸುಖವೋ ದುಃಖವೋ? ಛೇ, ಇದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ಇವು ನೆಟ್ಟಗೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಒಲ್ಲೆನೆಂದು ಹೇಳಬಿಡುವದೇ ನೆಟ್ಟಗೆ; ಛೇ ಛೇ, ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಡಾಕ್ಟರರೊಡನೆ ಹೋದಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವವರಾ ದರೂ ಯಾರು? ಗುರ್ತುಹಿಡಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಪವೇನು? ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದು ಒಂದು ಪಾಪವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಬರುವ ಜನರೆಲ್ಲ ಪಾಪಿಗಳೇ ಏನು? ನಾಳೆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಬೇಡ ಬೇಡ, ನನ್ನ ದುರ್ವ್ಯವದಿಂದ

ಇಷ್ಟಾದದ್ದೇ ಸಾಕು. ನಾನು ಬರುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡಬೇಕು.
(ಪ್ರಕಾಶಂ) ಡಾಕ್ಟರ?

ಡಾ. ವಸಂತ:—ಯಾಕೆ ಏನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದಿರಿ?

ಕಮಲಾ:—ಆದರೆ ಡಾಕ್ಟರ.....

ಡಾ. ವಸಂತ:—ಅಗೋ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವದನ್ನು ಮರೆತೆನು,
ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು.

ಕಮಲಾ:—ಅದೇನದೇನು?

ಡಾ. ವಸಂತ:—ಈ ನಾಟಕವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೊರಬಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ
ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪರೀಕ್ಷೆ ಯಾದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೇ ನಟರಾಗಿರುವರು.

ಕಮಲಾ:—ಹಾಗಾದರೆ ನಾಟಕದಿಂದ ಇವರ ಸುಶಿಕ್ಷಿತತನಕ್ಕೆ ಭಂಗ
ಬರಬಹುದು!

ಡಾ. ವಸಂತ:—ಈಗ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮಾತ್ರ ಹಾಗಾಗಿರುವದು ನಿಜ.
ಯಾಕೆಂದರೆ ಕಾಲಚಕ್ರದ ಗತಿಗನುಸರಿಸಿ ನಾಟಕಲೇಗೂ ಅವನತಕಾಲವು ಬಂದಿ
ರುತ್ತದೆ. ನೊದಲು ಈ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ರಾಜಾಶ್ರಯವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ
ಕವಿಗಳೇ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಆಸ್ಥಾನಗಾಯಕರೂ
ನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದವರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ನಟರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತೆ
ಯೇ ನಾಟಕಗಳು ಒಳ್ಳೆಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈಗ ನಾಟಕವು ಹೊಟ್ಟೆ
ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅದರ ತತ್ವವೆಲ್ಲ ಅಳಿದುಹೋಗಿ
ಅವಿವೇಕವು ತುಂಬಿಹೋಗಿದೆ. ಮಾಲಕರಿಗೆ ನಾಟಕದ ವಿಷಯವು ಗೊತ್ತಿರು
ವದಿಲ್ಲ. ನಟವರ್ಗವಂತೂ ಕೇವಲ ಉಡಾಳ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಕಲಗುಣಸಂಪನ್ನ
ರಾಗಿ ಛೇಮಾರಿಯಾದಮೇಲೆ ನಾಟಕದಲ್ಲಿಸೇರುವ ನಟವರ್ಗವೇ ಬಹಳ. ನಾಟಕ
ಕಾರರಂತೂ ಅತಿ ವಿಲಕ್ಷಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನಸಿಗೆ ಬಂದ ಎರಡು ಅಬದ್ಧ
ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಕಾದಿಯ ತ್ಯಾಪಿಯಂತೆ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಕಥೆಯನ್ನು
ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ತೀರಿತು. ಇದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗೂ ಮಾನವು
ಸಿಗದಂತಾಗಿದೆ.

ಕಮಲಾ:—ಹೌದು. ನಾಟಕವು ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ನೀತಿಯನ್ನು
ಬೋಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ. ಅದಕ್ಕಿಂದೇ 'ಕಾವ್ಯೇಷು ನಾಟಕಂ' ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಪ್ರ
ವೃತ್ತಿ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾಟಕವು ಅತಿ ಸಹಾಯಕವಾಗುವದು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಕಂಪನಿಗಳು ಯಾವವೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನಾಟ್ಯ ಕಲೆಯು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ನಾಟಕಕಾರರೂ, ನಟರೂ, ಪ್ರೊಫ್ರಾಯ್ಡರೂ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರರಬೇಕಾಗುವದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ವೆಲ್ಲಿದೆ?

ನವಂತ:—ಅದೆಲ್ಲ ನಿಜ. ಈ ಚಿತ್ತರಂಜನ ನಾಟಕಕಂಪನಿಯವರು ಎಲ್ಲರೂ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರವರಲ್ಲದೆ, ಅವರು ಮಾತೃಸೇವೆಯನ್ನೇ ಧೈಯವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಉಳಿದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಇದರಲ್ಲಿಯು ಎಷ್ಟೋ ಹಣವು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಗಾಗಿ ವೆಚ್ಚವಾಗತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಸಮಾಜಸೇವಕ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಉದಾರಾಶ್ರಯ ಕೊಡುವದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸುಹೃದಯನ ಮತ್ತು ದೇಶ ಭಕ್ತನ ಕೆಲಸವು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹ ವಿಘ್ನವನ್ನು ತರುವ ಎಷ್ಟೋ ಪುಣ್ಯವಂತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮನ ತಪ್ಪಲ್ಲದೆ ಪಾಪ ಆ ಜಡಮತಿಗಳ ತಪ್ಪಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ:—ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆಲವು ಸಂಯುಕ್ತ ನಾಟಕಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿರುವವಲ್ಲವೇ?

ನವಂತ:—ಅಲ್ಲಿ ಈ ಗಾಯನ ನಾಟ್ಯವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದವರೂ, ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೂ ಬಹಳ. ಅವರಿಗೆ ದೇಶಸೇವೆಯ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಬಹಳ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ನಟರು ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವದೊಂದು ಫಂಡು ಮುಂತಾದದ್ದನ್ನು ಕೂಡಿಸುವಾಗ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧಕಂಪನಿಯ ಮುಖ್ಯ ನಟರು ಕೂಡಿ ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಯಾವದೊಂದು ಸಮಾಜಹಿತ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅವರಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೇ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವೂ ಅಸೂಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅಂಥ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೈಲಾಸಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿರಿದು ಇಗ್ಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಸೂಯೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಯುಕ್ತನಾಟಕಗಳಾಗುವ ಯೋಗವು ಬದಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ಬಗೆಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಕೆಲವಾದರೂ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಸಂಯುಕ್ತನಾಟಕ ಮಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗವು ತೀವ್ರವೇ ಬರುವದು.

ಕಮಲಾ:—ಹಾಗಾದರೆ ನಾಳಿನ ನಾಟಕವು ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿ

ಆಗುತ್ತಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ವಸಂತ:—ಅದನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ತೀರದು. ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ಷಣೋದಿಯೇ ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಾದರೆ ಇಂಥ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡುವ ಯೋಗವು ಪುನಃ ಒದಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ?

ವಸಂತ—ನಿಜ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮಗೆ ಸಿಗುವ ಬೇಸಿಗೆ ಚಳಿಗಾಲಗಳ ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕವರೆಂದ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದಾಗ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗಲಾರದು.

ಕಮಲಾ—ಆದರೆ....

ವಸಂತ—ಆದರೆ ಗೀದರೆ ಏನೂ ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ತಿಳಿಯಿತು. ಇಗೋ ರಿಫರ್ವುಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನು ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ನಾಳೆ ನಾನು ಬರುವ ದೊಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು.

ಕಮಲಾ—(ಸ್ವಗತಂ)ಎಷ್ಟು ಉದಾರಮನಸ್ಸಿದು! (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಆಗಲಿ. ತಾವು ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪದೆ ಬರಬೇಕು.

ವಸಂತ—ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಮುರಿಯುವದೆಂದರೇನು? ತಪ್ಪದೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. (ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)

ಕಮಲಾವತಿ—ಆ! ಎಂಥ ರಸಿಕತನವಿದು! ಇಂಥ ಪತಿಯೊಡನೆ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯು ಎಷ್ಟು ಸುಖದಿಂದಿರಬಹುದು? ಪತಿ-ಪತ್ನೀ ಪ್ರೇಮವು ಸಂಯಾಗಿದ್ದರೆ ಕದನ್ನವನ್ನು ಸಹ ತಿಂದು ಬೀದಿಸಬಹುದು. ಹರಕು ಮುರುಕು ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿದ್ದು ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡಬಹುದು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸಹ ಮಲಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬಹುದು; ಆದರೆ ನನ್ನಂತೆ ಮುದುಕ ಗಂಡನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯಿದ್ದರೇನು! ಒಂದು ವೇಳೆ ಗಂಡನು ಸತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯಬಹುದು; ಆದರೆ ಇಂಥ ಅಸಮರ್ಥ ಅರಸಿಕ ಪತಿಯೊಡನೆ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವದು ಬಹುಕಷ್ಟ! ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಯಾವ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಿಗೂ ತರಬೇಡ. ಯಾಕೆಂದರೆ—

ಪದ—“ಇವನೇ ಗಿರಿಜಾರಮಣನೇ” ಎಂಬಂತೆ.

ಪತಿಯೇ ಪ್ರಮದಾ ಸುಖಗಳ ನೆಲೆಯು | ಪ್ರೇಮಾದ್ರವ್ಯಸಲೆಯು||

ಪತಿಯೇ ವನಿತೆಯರ ಜೀವ | ಪ್ರೇಮಾತ್ಮ ಪತಿದೇವನೆ || ೧ ||

ವಿನಾಯಕ—(ಬಂದು) ಕಮಲಾವತಿಯು ಪ್ರಕೃತಿಯಂತೂ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೂ ಪರವುರುಷರನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬರ ಗೊಡುವದು ನೆಟ್ಟಗಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡರೂ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿನೋಡಬೇಕು. ಒಮ್ಮೆಲೆ ಹೀಗೆ ಸಂಶಯಪಡುವದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಅವರನ್ನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವದು ಏಕಿತವಾಗಲಾರದು. ಈಕೆಯನ್ನು ಮದು ವೆಯಾದಾಗಿನಿಂದ ಯಾವ ನಾಟಕಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಚಿತ್ತರಂಜನ ನಾಟಕಸಭೆಯ ನಾಟಕವಿದೆಯಂತೆ. ಜನರೇನೋ ಬಹಳ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಹೋಗುವೆನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯು ತಿಳಿದರೆ ಕಮಲೆಯೂ ಬರಬಹುದು; ಆದರೆ ಆಕೆಯೆದುರಿಗೆ ನಾನೂ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕು. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಯಾಕೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಹೇಗಿದೆ?

ಕಮಲಾ—ಪ್ರಕೃತಿಯು ಗುಣವಾಗುತ್ತ ನಡೆದಿದೆ.

ವಿನಾಯಕ—ಡಾಕ್ಟರರು ಬಂದಿದ್ದರೇನು?

ಕಮ—ಇಲ್ಲ, ನಿನ್ನಿನಿಂದ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—(ಸ್ವಗತಂ) ಡಾಕ್ಟರರು ಈಗ ನನಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದಾಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದೆನೆಂದು ಹೇಳಿದರು; ಈಕೆಯು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಕಾರಣ ವೇನು? [ಪ್ರಕಾಶಂ] ವಂಸತರಾಯರು ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ!

ಕಮಲಾ—[ಸ್ವಗತಂ] ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಭುಕ್ತ ಮುಚ್ಚಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಇವರಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರರು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದರೊ ಏನೋ[ಪ್ರ] ವಂಸತರಾಯರಲ್ಲವೇ? ಬಂದಿದ್ದರು. ತಾವು ಬರುವದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾದದ್ದ ರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಅಧೀರವಾಗಿತ್ತಾದ ಕಾರಣ ತಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿ ಯಲಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—[ಸ್ವಗತಂ] ಅಂತೂ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಚಾಂಚಲ್ಯವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರಹತ್ತಿದೆ.

ಕಮಲಾ—ಈ ವಾರದ ಕರ್ಮವೀರ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಿರೇನು?

ವಿನಾಯಕ—ಯಾಕೆ? ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ?

ಕಮಲಾ—ಈ ಊರಿಗೆ ಯಾವದೋ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ನಾಟಕ ಕಂಪ ನಿಯು ಬಂದಿದೆಯಂತೆ. ಈ ಸಿಕ್‌ಬಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೇ

ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ನಾಳೆ ಹೋಗಿ ಬರೋಣವೇನು?

ವಿನಾಯಕ—ಛೇ ಛೇ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಿದ್ದೆ ಗೆಟ್ಟರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುವದು.

ಕಮಲಾ—ನಾಳೆ ಹಗಲು ಇದೆಯಂತೆ.

ವಿನಾಯಕ—ಆದರೂ ಆ ಜನದಟ್ಟಣೆಯಲ್ಲಿಯ ಕೆಟ್ಟ ಹಸೆಯ ದುಸ್ವರಣ ಮುಂದೀತು?

ಕಮಲಾ—[ಸ್ವಗತಂ] ತರುಣನಾದ ರಸಿಕ ಪತಿಯಿದ್ದರೆ ಪತ್ನಿಯ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವನೇ? ಅಷ್ಟೇಕೆ, ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಡನೆ ಇಂಥ ಮನೋಹರ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ತರುಣಿಗೆ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಷಯ! ಬಹಳ ದೂರವೇಕೆ? ನನ್ನಂಥ ತರುಣಿಯು ನಾಟಕ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಯಾವ ಸಂಭವವೂ ಇಲ್ಲದೆ ವಸಂತರಾಯರು ನನಗೆ ಟಿಕೀಟು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನಾಳೆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಇವನನ್ನು ಬರದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೇ ವಿಲಾಸದಿಂದ ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ದೊಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಈತನು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. [ಪ್ರ.] ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿ ಬರೋಣ.

ವಿನಾಯಕ—ಛೇ ಛೇ, ಆ ವಿಷವಾಯುವಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಪರ್ಕವಾದರೂ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕೆಡುವದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಸಹ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಈ ಪಾಪಿನಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ತಮ್ಮಂಥ ರಸಿಕರು ಇಂಥ ಅಮೌಲ್ಯ ವೇಳೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ನೀವು ಹೋಗಿ ಬ್ರ.

ವಿನಾಯಕ—ಛೇ ಛೇ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸುಧಾಬಸಿದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿಯೇ ಹೋಗೋಣ.

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರರಾದರೂ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿವಸ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿಟ್ಟರೆ ತಾವೂ ನಾಟಕ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು ನೋಡಿರಿ; ಆದರೆ ತಾವಿಲ್ಲದೆ ವೇಳೆ ಕಳೆಯುವದು ದುಸ್ವರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ನಾಳೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಿರೇನು?

ವಿನಾಯಕ—(ಸ್ವಗತಂ) ನಾಳೆ ತಪ್ಪದೆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವದು ಹೇಗೆ? (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಛೇ ಛೇ, ನಾಳೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ

ಜನರಲ್‌ಕವಿಟಿಯಿದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇಗನೆ ಮನೆಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಹ ಆಗಲಾರದು.

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಾದರೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀನಿಬರ್ಹಾರದಲ್ಲಿ ಸುತೀಲಾಜಾಯಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ.

ವಿನಾಯಕ—ಆಗಲಿ. (ಸ್ವಗತಂ) ಇವಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೋಗಿ ನಾಟಕ ನೋಡಿ ಬಂದರಾಯಿತು.

ಕಮಲಾ—(ಸ್ವಗತಂ) ಹೇಗೂ ನಾಳೆ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಲಸವಿದೆಯಂತೆ; ಸುಳ್ಳೇ ಶ್ರೀನಿಬಾಜಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವೆನೆಂದು ನೆವ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಬಂದರಾಯಿತು. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಆದರೆ ಪ್ರಿಯನೇ, ನಾನು ರೋಗಿಯಾದ್ದರಿಂದ, ನನ್ನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆನಂದದಿಂದ ಕಾಲಕಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿನಾಯಕ—ಹಾಗೆನ್ನಬೇಡ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವು ಅಷ್ಟು ದೃಢವಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಖವು ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಸಿಕ್ಕೇಸಿಗುವದು.

ಕೇಳು—ಪದ—ರಾಗ—ಮಾಂಡ.

ಸದಾ ಸುಖವ ಜೀವಿಗಳಾರಿಲ್ಲವು || ಪ್ರಿಯೇ || ಜಗನೇಮವು || ಪ ||
ಸೂರನು ಸಾರೆ ದಹಿಪ ಕೋಕಿಗಳು | ಮೀರಿದ ಮೋದವ ಪಡುತಿಹವು |
ಪ್ರಿಯೇ || ನೀರೇಜಾಪ್ತ ಬರೆ || ೧ ||

ಆ ರಾಘವ ನಲ ಪಾಂಡವಾದಿಗಳು | ಘೋರತಪವ ತಾವ್ ಪೊಂದಿದರು |
ಪ್ರಿಯೇ | ಮಹಾಸುಖವಂತರು || ೨ ||

(ಆಲಿಂಗಿಸುವನು, ಅಂಕಪಡೆದ ಬೀಳುವದು)

೨ನೆಯ ಅಂಕ ಮುಗಿದುದು.

೪ನೆಯ ಅಂಕ.

—[:೦:]—

ಪ್ರ—೧.

ಸ್ಥಳ—ರಸ್ತೆ. ಡಾ. ವಸಂತನು ಕಮಲಾವತಿಯ ಕೈಹಿಡಕೊಂಡು ಬರುವನು.

ವಸಂತ—ಪದ ತುಮಹಮ ಎಂಬಂತೆ.

ಧರೆಯೊಳ್ ಧನ್ಯನು ಈ ಮೋಹಿನಿಯ | ಕರವ ಪಿಡಿದ ನಾನೇ || ಪ ||
ಯುವತಿ ಸುಂದರಿಗಾ ಚಂದ್ರನು | ನವನವ ವೇಷವ ಧರಿಸುತ ನಿರುತ | ಭುವ
ನವ ಮೋಹಪನು || ೧ ||

ನೀರೇ ಜನಿಗಾ ಸೂರನುದಿಪನು | ನಾರೀಜನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಧಾರುಣ್ಯೋಳ್ |
ಮಾರಿಯತಿಪರು || ೨ ||

ಕಮಲಾವತಿ—ಡಾಕ್ಟರ ಇನ್ನೂ ಥಿಯೇಟರ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಇರುವದು?

ವಸಂತ—ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವದೇ ಥಿಯೇಟರು. ನಿಮಗೆ ತೀವ್ರ
ನಡೆಯುವ ರೂಢಿಯಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ದೂರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿ ಬ್ರಿ
ಬೇಗನೆ. (ಎಂದು ಕೈ ಹಿಡಿಯುವನು.)

ಕಮಲಾ—ನಡೆಯಿರಿ ಬರುತ್ತೀನೆ. [ಸ್ವ] ಆ! ಎಷ್ಟು ಸುಖಪೂರ್ವ
ವಿದು? ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಪತಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರ
ಟಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಈತನೇ ನನ್ನ ಪತಿಯಾಗಿದ್ದರೆ.....[ಪ್ರಕಾಶಂ] ಡಾಕ್ಟರ
ಇದೇನು ಈ ಸರಳ ಹಾದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಡ್ಡ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವಿರಿ?

ವಸಂತ—[ಸ್ವ] ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ, ಇಬ್ಬರೂ ಈಗ ಅಡ್ಡಹಾದಿಯಲ್ಲಿ
ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ. [ಪ್ರಕಾಶಂ] ನಾಟಕವು ಸುರುವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಮುಕ್ಯಾಲು
ಗಂಟಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈಗ ಬಿಸಲಿನ ತಾಪವು ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ
ಸರದಾರ ಸೋಡಾ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಲ್ಡ್‌ಡ್ರಿಂಕ್ ತಕ್ಕೊಂಡು
ಹೋಗೋಣ. ನಾನು ಹೇಗೂ ಎರಡಾಣೆ ಕೊಟ್ಟು ಸೀಟ ರಿಫರ್ವ ಮಾಡಿ
ಸಿದ್ದೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ನನಗೆ ಆ ಕೊಲ್ಡ್‌ಡ್ರಿಂಕಿನ ರೂಢಿಯಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು
ಹೀಗೆ ತಿರುಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವದು ನೆಟ್ಟಗೆ.

ವಸಂತ—ಛೇ ಛೇ, ಅಷ್ಟೇನು ಹೆದರಿಕೆ? ನಡೆಯಿರಿ ಹಾಗಾದರೆ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಸರದಾರಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಛೇಟರ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗೋಣ. [ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗುವರು] [ಬಳಿಕ ವಿಶ್ವಾಸರಾಯರು ಬರುವರು.]

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೂ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವದೆಂದರೆ ಬಡತನ, ಬಡತನ! ಯಾರಿಗೆ ನೋಡಿದರೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಖರ್ಚುಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ನಾಟಕದ ಛೇಟರುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ; ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೆ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಕೂಡುತ್ತಾರೆ; ದೇಶವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಹತ್ತಿರ ಬಿತ್ತುವ ಸೆರೆದ ಅಂಗಡಿಗಳ ಗುತ್ತಿ ಏರುತ್ತ ನಡೆದದೆ; ಮದುವೆ ಮುಂಜಿಗಳಲ್ಲಿ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯು ಮಿತಿಮೀರುತ್ತಲಿದೆ; ಪರದೇಶೀಯ ಅರಿವೆಗಳ ಅಂಗಡಿಗಳು ಬೆಳಗಾದರೊಂದು ಹೊರಗೆ ಬರಹತ್ತಿವೆ; ಕೋರ್ಟು ಕಛೇರಿಗೆ ಬರಹೋಗುವ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಇಮ್ಮಡಿ ಮುಮ್ಮಡಿಯಾಗಿದೆ; ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿಯು ೯೨ ಕೋಟಿ ರೂ. ಗಳವರೆಗೆ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದಮೇಲೆ ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಬಡತನವೆಂದರೇನು? ಆದರೆ ಈ ನಿರಿಕೆಯ ಸಂಗಡ ಬಡವರ ಸಂಖ್ಯೆ ದೂರವಿರುತ್ತ ನಡೆದಿರೆಯಲ್ಲವೆನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕಾಗುವದು. ಇವರಿಂದ ಬಡವರ ಧನವನ್ನಪಹರಿಸಿ ಏಲಾಸವನ್ನು ಹೊಡೆಯುವ ಗಂಟುಗಳ್ಳರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಊಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆ, ಎಲ್ಲಿ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾತನ್ನು, ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಲ್ಲಿ ಆಡಂಬರ! ಆಚಾರ ಉಚ್ಚಾರ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವೆಂಬದು ಕಂಡುಬರುವದೇಇಲ್ಲ. ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಈ ಜಾತಿಭೇದದ ಗೊಂದಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದರೇನು? ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇತರನಾದರೇನು? ಹಿಂದುವೇನು? ಮುಸಲ್ಮಾನನೇನು? ಎಲ್ಲರ ಗುರಿಯೂ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿದ್ದಾರವೆಂಬದು ಒಂದೇ ಇರುವಾಗ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಡಿದಾಡಿ ಅತ್ತೀಯ ಅವನತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೇಕೆ? ಈಗ ನೀತಿಮತ್ತೆಯ ಅಭಾವವೇ ಇಂಥ ಅನೈಕ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ ಇರುವ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕವು ಪ್ರಥಮಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಾಟಕಕಂಪನಿಗಳು ಕೇವಲ ಉದರಂಭರಣದ ಧೈಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ನೀತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಶೃಂಗಾರಪರವಾದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ, ಇನ್ನೂ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿರುತ್ತವರು. ಆದರೆ ಈ ಚಿತ್ತರಂಜನ ನಾಟಕ ಮಂಡಳಿಯವರು ಕೇವಲ ಸಮಾಜಸೇವೆಯನ್ನೇ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವರಲ್ಲದೆ,

సామాజిక నాటకమును మాది బంద టుత్తన్నవన్ను సహ సమాజుడ సలు వాగి వ్యయమాడలు కృతనిశ్చయరాగిద్దారే. సంకల్పదమేలే ఫలకేందు వవను భగవంతనాగిద్దరని, అవర సదుద్దేశవన్ను స్మరిసి నావేల్లరని సహాయమాదిదరే, ఒందు రీతియింద స్వ-పర హస్తగళింద దేశసేవే యన్ను మాదిదంతాగుత్తదే. వేళియాగుత్త బంతు డోలగోలని. (ఒందు డోలగువను.)

ప్రవేశ—౨

స్థళ—నాటకగృహ. ఒందు కడగి కమలావతి డాక్టర ఇన్నొ కేలవు జనరు కుళితిరువరు. పిశ్వాపరాయను మత్తోందు కడగి కుళితిరువను. ఆతన బదియల్లి ఒందు ఖుర్చిఖాలి ఇరువదు.

రతిమదనర ప్రవేశ.

మదన, పద — సరసరియ తనుమన భనగళ సేళియుత తోలరిపే నేన్నయ శక్తియను || పల్ల || యతింద్రనాగిప తొలియ | వ్రతవను భం గిసి గిరిజియ వోలెసి కాయవ సాధిసిదే || ౧ ||

ప్రియే, నన్న ప్రభావేదించ బీకాద స్మిగి బీరే పురుషన మేలే సహ మనస్సు మాడలిక్కే హజ్జ బల్లెను.

రతి—హాగేందిగని ఆగలారదు. మదనను తానెప్పు తొరని ద్దరని రతియ దాసనే సరి. యావ పురుషునికి స్మియు తన్న హృదయ సర్వస్వవన్నొప్పిసిరువళోల అవన మేలేయే ప్రేమమాడువళల్లదే, పరపురుషను ఎప్పు త్రిమంతనిద్దరని మత్తు మదనను బీకాదప్పు బాణప్రహారమాదిదరని ఆ పరపురుషన కడగి కణ్ణెత్తి సహ నోడలిక్కిల్ల.

మదన—హాగాదరే నోడోలని.

రతి—నోడువదక్కే బహళ దురహోలగువ అవత్తునిల్ల. లుజ్జ యినియ వేల్కావాటదల్లిరువ ఈ వసంతసేనేయెంబ వేల్కేయు చారుద త్తనేంబ వణిజనన్ను మనసా ప్రితిగుత్తిరువళు. ఆగలి, ఇవళ మేలే బాణప్రహారవు. నోడోలని!

ಮದನ—ಇಗೋ ನೋಡು, ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. (ಎಂದು ಹೋಗುವನು.)

* * * *

ರಾ. ಬ. ವಿನಾಯಕ—ಎಷ್ಟು ತಡವಾಯಿತು? ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾವ ನೆಯು ಮುಗಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. (ಎಂದು ಖುರ್ಚಿಯಮೇಲೆ ಕೂಡುವನು.)

ವಿಶ್ವಾಸ:—ಏನು ರಾವಬಹಾದ್ದೂರರು ಬರುವದು ತಡವಾಯಿತು. ಪಾಪ! ಮುದುಕರ ಕೆಲಸ! ತರುಣರಿಗಾದರೆ ಇಂಥ ರಸಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಬಹಳ.

ವಿನಾಯಕ:—ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸವಿತ್ತು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ! (ಸ್ವ) ಗಂಟುಬಿದ್ದರಲ್ಲ ಬಿಳೇ ಟೊಪ್ಪಿಗಿಯವರು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ!

+ + + + +

ಚಾರುದತ್ತನು—ಪ್ರನೇಶಿಸಿ (ಬಡತನ ವರ್ಣನೆ) ಪದ—

ಹಣವೇ ನಿನ್ನಯ ಗುಣವೆಷ್ಟೆಂದು ಬಣ್ಣಿವೆ || ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹಾಡುವನು.

ವಿದೂಷಕ—ಮಿತ್ರಾ, ಇದೇನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುನೆ?

ಚಾರುದತ್ತ—ಮೈತ್ರೇಯಾ, ಘನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿರುವವನಿಗೆ ದೀಪವು ದೊರಕಿದಂತೆ, ಜನ್ಮದ್ರವ್ಯನಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯು ಬಂದರೆ ಬಹಳ ಹಿತವಾಗುವದು. ಆದರೆ ಗರ್ಭಶ್ರೀಮಂತನಿಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಬಂದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಜೀವನ್ಮೃತನೇ ಸರಿ.

ವಿದೂಷಕ—ಚಾರುದತ್ತ, ಮರಣ ಮತ್ತು ಬಡತನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಯಾವದು?

ಚಾರು—ನನಗೆ ಮರಣವೇ ಪ್ರಿಯಕರವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮರಣವು ಅಲ್ಪಕಾಲ ಕ್ಲೇಶವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದು; ಆದರೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಜೀವವಿರುವವರೆಗೂ ದುಃಖವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದು. ಗೆಳೆಯಾ ನನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಹೋಯಿತೆಂದು ನಾನು ದುಃಖಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅತಿಥಿಗಳು ಪೂರ್ವ ವಿಭವವನ್ನು ನೆನೆಸಿ ನನ್ನ ಮನೆಯ ಜಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿರಾಶರಾಗಿ ಹೋಗುವದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಿತ್ರಾ, ಭಾಗ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಧನವು ಬರುವದೂ ಉಂಟು-ಹೋಗುವದೂ ಉಂಟು; ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನು ದರಿದ್ರನಾದ ಕೂಡಲೆ ಅವನ ಜೀವನ್ಮಿತ್ರರು ಸಹ ತೊಲಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವರೆಂಬ ಸಂಗ

ತಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಬಂದೇ ಸವನೆ ಸುಡುತ್ತಿದೆ. ಬಡತನವು ಚಿಂತಾನಿವಾಸವು, ಅಸಜಯದ ಆವಾಸವು, ಮಿತ್ರ ಅವಹೇಲನದ ಆಗರವು, ಸ್ವಜನದ್ವೇಷದ ಸದ್ಯವು. ಬಹಳವೇನು? ಸರ್ವಾಪದಗಳಿಗೂ ಈ ಬಡತನವೇ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಮಿತ್ರನೇ ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಚಾರಿಗಳು ತಿರುಗಾಡುವದು ಬಹಳ. ಬಡವರಾದ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದೊಂದು ಆರೋಪವು ಬರಬಹುದು. ನಡೆ ಹೋಗೋಣ. (ಹೋಗುವರು) (ಶಕಾರ ವಿಟರು ಬರುವರು)

ಶಕಾರ—ಭಾವಾ ಭಾವಾ, ರಥವು ಬಂದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ವಿಟ—ಅದು ಹೇಗೆ?

ಶಕಾರ—ಮುದಿನಾಯಿಯಂತೆ ಗುರುಗುಡುವ ರಥದ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳ ಬರುವದಿಲ್ಲವೇ! (ಜೇಟನ್ನು ಬರುವನು) ಜಾ ಪುತ್ರಕ ಜೇಟಾ, ಬಂದೆಯಾ?

ಜೇಟ—ಅಹುದು.

ಶಕಾರ—ರಥವನ್ನೂ ತಂದೆಯಾ? ಜೇಟ—ಅಹುದು.

ಶಕಾರ—ಎತ್ತುಗಳೂ ಬಂದವೇ? ಜೇಟ—ಅಹುದು.

ಶಕಾರ—ನೀನೂ ಬಂದಿರುವೆಯಾ? ಜೇಟ—ಅಹುದು.

ಶಕಾರ—ಎಲ್ಲಿ ರಥವೆಲ್ಲಿ? (ಎಂದು ಹೋಗಿ ನೋಡಿ) ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಭಾವಾ, ರಾಕ್ಷಸಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಳು; ಕಳ್ಳಿಯು ನನ್ನನ್ನು ತನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವಳು.

ವಸಂತಸೇನಾ—(ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸ್ವಗತಂ) ಅಯ್ಯೋ! ಏನಿದು? ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆಯಾಸವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ರಾಜಶ್ಯಾಲಕನಿಲ್ಲೇಕೆ ಬಂದಿರುವನು? ಏನೋ ಮೋಸವಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ವಿಟ—(ವಸಂತಸೇನಗೆ) ಭದ್ರೇ, ವಸಂತಸೇನೆ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬಂದೆ?

ವಸಂತಸೇನಾ—ವಾಹನ ವಿಪರ್ಯಾಸದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು. ಶರಣಾಗತಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು.

ವಿಟ—ಬೆದರಬೇಡ. ವೇಶ್ಯೆಯಾದ ನೀನು ಶಕಾರನನ್ನು ವರಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ? ವಸಂತಸೇನೇ, ಜಾವಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜವರನೂ ಮೂರ್ಖನೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಪುಷ್ಪಸಮೃದ್ಧವಾದ ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ನಮಲು ಬಗ್ಗಿಸಿದಂತೆ ಕಾಗೆಯೂ ಬಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವೈಶ್ಯರಾದರೂ ಕುಳಿತು ದಾಟಬಹುದು. ಅದರಂತೆ ವೇಶ್ಯೆಯನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರವುಂಟು.

ವಸಂತಸೇನೆ—ಅದೆಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅನುರಾಗಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದವು ಗುಣಗಳಲ್ಲವೇ? ಬಲತ್ಯಾಕ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುವದು?

ಎಟ—(ಸ್ವಗತಂ) ಇವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವದ್ದು ಅತಿ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. [ಶಕಾರನಿಗೆ]ಶ್ಯಾಲಕ, ಈ ವಸಂತಸೇನೆಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಭಿಸಾರಿಕೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವಳು.

ವಸಂತಸೇನೆ—ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ-ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ!!

ಶಕಾರ—ಹಾಗಾದರೆ-ಅಂಜಿಕೇ, ತಾಯೇ, ಇಗೋ ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಬೀಳು ತ್ರೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸು.

ವಸಂತ—ಮೂರ್ಖಾ ಸರಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ. ಗಾಡಿಯು ಬದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅಭಿಸರಣಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶಕಾರ—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಎಲೇ ಗರ್ಭದರಿದ್ರ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ವಳೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ನಡೆ. (ವಸಂತಸೇನೆಯು ಹೋಗುತ್ತವಳು.) ವಸಂತಸೇನೇ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಧನಕನಕಾದಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನು; ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುವೆನು. ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತೇನೆ; ನನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವದಿಲ್ಲವೇಕೆ?

ವಸಂತ—ಸ್ತ್ರೀಯು ಯಾವಾಗಲೂ ರೂಪ ಗುಣ ವಯಗಳಿಂದ ಸದೃಶನಾದ ಪುರುಷನನ್ನು ವರಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಅಯೋಗ್ಯನ ಕೈಹಿಡಿಯಬಾರದು. ಸಹಕಾರ ಪಾದಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಶವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವದೆಂತು?

ಶಕಾರ—ಎಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಪಲಾಶವೃಕ್ಷವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆಯಾ? ನನ್ನನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಲೇ ಆ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವೆಯಲ್ಲವೇ? ಇರಲಿ, ಈಗಲಾದರೂ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮಮಾಡುವಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?

ವಸಂತಸೇನೆ—ಇಲ್ಲ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲ.

ಶಕಾರ—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನೀನು ಪ್ರೇಮಮಾಡುವದು ಯಾರ ಮೇಲೆ?

ವಸಂತಸೇನೆ—ಚಾರುದತ್ತನ ಮೇಲೆ.

ಶಕಾರ—ನಾನು ರಾಜಶ್ಯಾಲಕನಿದ್ದೇನೆ.

ವಸಂತಸೇನೆ—ಆದರೂ ಚಾರುದತ್ತನ ಮೇಲೆ.

ಶಕಾರ—ನಾನು ಶ್ರೀಮಂತನಿದ್ದೇನೆ.

ವಸಂತಸೇನೆ—ಆದರೂ ಚಾರುದತ್ತನ ಮೇಲೆ.

ಶಕಾರ—ಅವನು ನನಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ತರಗತಿಯವನು.

ವಸಂತಸೇನೆ—ಆದರೂ ಚಾರುದತ್ತನ ಮೇಲೆ.

ಶಕಾರ—ಅವನು ಜನ್ಮದ್ರಿದ್ರನು.

ವಸಂತಸೇನೆ—ಆದರೂ ಚಾರುದತ್ತನ ಮೇಲೆ.

ಶಕಾರ—ಹಾಗಾದರೆ ಎಲೇ, ಆ ದ್ರಿದ್ರನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಯಲಿ. ಈಗಲೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ.

ವಸಂತಸೇನೆ—ಆತನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಲಪ್ರೇಮವಿದ್ದರೆ ಆತನೇ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಯುವನು. ಚಾರುದತ್ತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವು.

ಶಕಾರ—ಎಲೇ, ಇನ್ನೂ ಅವನನ್ನೇ ನೆನೆಸುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ರಕ್ಷಿಸಲಿ ಹಾಗಾದರೆ. (ಎಂದು ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಚುಕುವನು. ಪರದೆ ಬೀಳುವದು.)

(ಡಾಕ್ಟರನು ಒಂದೇಸವನೆ ಕಮಲೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವನು. ಎನಾ ಯಕರಾಯನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿ ಕೋಪದ ಆವಿರ್ಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವನು.)

ಪ್ರವೇಶ—೩

ರಸ್ತೆ—ಡಾಕ್ಟರ ಮತ್ತು ಕಮಲಾವತಿಯರು ಸಿಂಗಾರಾಗಿ ಬರುವರು.

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರ, ಇಂದೇ ರಾತ್ರಿ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ನೀವು ದವಾಖಾನೆಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಬರಬೇಕು.

ವಸಂತ—ಅವಶ್ಯ. ಬರುವದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾದರೆ ನೀನು ಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದೀತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತೆಗೆದುಕೋ ಈ ಕೇಲೀಕೈಸರವನ್ನು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದಿದೆ. ಮೊದಲು ಒಂದವರು ಬಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಾರಿ ನೋಡಬೇಕು. (ಎಂದು ಸರವನ್ನು ಕೊಡುವನು.)

ವಸಂತ—ಆ ಪದ—ಬಾಂಕೆಚಿತವನಕೆ ಎಂಬ ಗಜಲು.

ಧನ್ಯ ಪತಿಯಾದೆ ಸಾರಸಾಕ್ಷಿಗೀಗಲೀಗ ನಾ | ಮನಹಾರೀ ವಿವೋಹಾಕರೀ || ಪಲ್ಲ || ಶೃಂಗಾರ ತೋರಿ | ಪ್ರಮೋದವ ಬೀರಿ | ನಾನೀಗ ಕೃತಕಾಯನಾದೆ ||೧||

ಇನ್ನು ಕಮಲಾವತಿಯು ನನ್ನ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವದಿಲ್ಲವೇ? ಹೋಗುವಳಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹೆಂಗಸರು ಎಲ್ಲಿಯೂ ವರಗೆ ಎರವಾಗುವದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯೂ ವರಗೇ ಅವರು ದುರ್ಲಭರು. ಒಂದುಸಾರೆ ವಶರಾದರೆ, ಒಂದುಸಾರೆ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ

ಭ್ರಷ್ಟರಾದರೆ, ಒಮ್ಮೆ ಅಡ್ಡದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು; ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅವರು ನಮ್ಮವರೇ. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಜರಿಯಲಿ, ಹೊಡೆಯಲಿ, ಬಡಿಯಲಿ, ಹೊರಗೆ ದೂಡಲಿ, ಅವರ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡಲಿ, ಹೀಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ! ಎಂಥ ಸೌಂದರ್ಯಶಾಲಿಯು! ನಾನೇನೋ ನಾಟಕ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು; ಆದರೆ ಅದರೊಡನೆ ಕಮಲಾ ವತಿಯು ಮುಖವನ್ನು ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕದೊಂದು ಹೊಸ ಲಾಭವು. ಪ್ರಸಂಗ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗಲೇ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಿಬಿಡಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ ಪುನಃ ಪುನಃ ಅವರು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಓಹೋ! ವೇಳೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂತು, ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೆ ಮೋಹಕ ವೇಷಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಬರುವೆನು. ಇನ್ನು ಕಮಲಾವತಿಯು ನನ್ನ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. (ಎಂದು ಪದವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.)

ವಿಶ್ವಾಸರಾವ:-ಇಂದಿನ ಮೃಚ್ಛಕಟಿಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಶರ್ವಲಕನಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕಳ್ಳನಲ್ಲ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕನು; ಪಾಲಕರಾಜನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಕ್ಷೇಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವನು. ಗುಪ್ತರೀತಿಯಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ದರೋಡೆಮಾಡಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನು. ಆದರೂ ನೀತಿಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿರಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹಿತಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಕೇವಲ ರಾಜಕರಣವನ್ನು ಸಾಗಿ ಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು, ದರೋಡೆ, ಗೋಳಿಬಾರು ಮೊದಲಾದ ಅಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕ್ಷಮ್ಯಗಳೇ. ಯಾಕಂದರೆ ರಾಜಕರಣವನ್ನು ಎಂದೂ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ದ್ರವ್ಯವು ಸರಳವಾರ್ಗದಿಂದ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಜೀವಿತ-ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಯಾದರೂ ಧನಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಇದೇ ತತ್ವದಿಂದಲೇ ವಾರನ್ ಹೇಸ್ಟಿಂಗ್ಸ್, ಲಾರ್ಡ್ ಕ್ಲೈವ್, ಜ. ಡಾಯರ್ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ 'ನಿರಪರಾಧಿ'ಯೆಂದು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟು ಸಿಕ್ಕಿತು; ಆದರೆ ಶರ್ವಲಕನು ಎಂದೂ ನರಾಧರ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ರಾಜಕರಣವು ಸಹ ನೀತಿಯ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ನಿಲ್ಲತಕ್ಕದು. ಸೈತಾನೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಸುರುವಾದಾಗ ಇಂಥ ದರೋಡೆಬೋರರು ಬೇಕೇಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ ರಾಜನು ಪ್ರಜಾದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದಾಗ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಾಜದ್ರೋಹ ಮಾಡುವದು ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು. (ಹೋಗುವನು)

ವಿನಾಯಕರಾವ:—(ಉನ್ನತನಂತೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಕಮಲಾವತಿ, ವಸಂತ! ಛೇ-ಛೇ! ವಿನಾಯಕರಾವ ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯು ಮಂದವಾಗಿರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯು ಇಲ್ಲಿಕೆ ಬರುವಳು? ಪರವುರುಷನೊಡನೆ ಬಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ-ಇಲ್ಲ! ಅವಳೇ ಅಹುದು. ಅವನೇ ಆ ಚಾಂಡಾಲ ವಸಂತ! ಶಿವಶಿವ! ಎಂಥ ಅಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯವಿದು? ಎಲೇ ನಿಮ್ಮ ಈ ಪಾಪಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ದೇವಕಾಡಷ್ಟು ಗುಪ್ತಗೃಹಗಳೂ, ಅನುಕೂಲತೆಗಳೂ ಇದ್ದರೂ ಇಂಥ ಪ್ರಚಂಡ ಜನಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಹೇಸು ಕೆಲಸವೇ? ಥೂ-ಥೂ! ನಿಮ್ಮ ಮೋರೆಯು ಮೇಲೆ ಆ ವೇಶ್ಯಾ ವಸಂತನೇನೆಯು ಸಹ ಉಗುಳಬಹುದು. ಅವಳು ದುರಾಚಾರಿಣಿ; ಆದರೆ ಕಮಲೇ ನಿನ್ನಂತೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೊಯ್ಯುವವಳಲ್ಲ. ನೀನು ಸಂಭಾವಿತ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ, ಮನೆಮುರುಕ ಸೂಳೆ! ಆ ಶರ್ಮಲಕನು ಕಳ್ಳ; ಆದರೆ ವಸಂತ ನೀನು ಸಂಭಾವಿತ ಜೋರ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ದರೋಡೆಬೋರ! ಎಲೇ, ನಾನು ದುರ್ಬಲನೆಂದು ತಿಳಿದು ಈ ದುಷ್ಟಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ! ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ನೀನು ನಿಂತನಿಂತಲ್ಲೇ ನಿನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಚಕಿ, ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿ ಬಿಟ್ಟೀನು. ಘಾತಕೀ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿ ದೇಡ; ಕಠಾರಿ ಬೇಡ; ಪಿಸ್ತೂಲು ಬೇಡ; ಯಾವದೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಭಿಮಾನವಿದ್ದ ಮೇಲೆ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದರೂ ಏನು! ದೈವೀತೇಜದವರಿಗೆ ಆಸುರೀ ಅಂಧಕಾರವು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ತಡೆಯುವದು? ಸ್ವಾಭಿಮಾನವೇ ನಮ್ಮ ಶತ್ರುವು! ವಿಶ್ವಾಸ ಘಾತಕೀ, ಸಭ್ಯತೆಯ ನೋಗಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಇಂತಹ ನೀಚ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿರುವೆಯಲ್ಲವೆ? ಸಾಕು, ಇಲ್ಲಿಗೇ ಈ ನಾಟಕವು! ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಂತಹ ಭಯಂಕರ ನಾಟಕವು ನಡೆದಿರಲು, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೇ, ಈ ಸ್ವಕ ಪೋಲ ಕಲ್ಪಿತ ನಾಟಕವನ್ನೇನು ನೋಡುವಿರಿ? ಇಗೋ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ದುರ್ದೈವಿಯಾದ ನಾನೇ ನಾಯಕನು! ಆ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಕಮಲಾವತಿಯೇ ನಾಯಕಿಯು! ಆ ಪಾಪಿ ವಸಂತನೇ ಪ್ರತಿ ನಾಯಕನು! ಈ ದುರ್ದೈವಿ ನಾಯಕನೆದುರಿಗೇ ನಾಯಕಿ-ಪ್ರತಿನಾಯಕರು ವಿಲಾಸಮಗ್ನರಾಗಿರುವರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಂತೆ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧಾರಾಗೂ ನೆರೆ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ; ಪರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧವಿಲ್ಲ; ಜೂಜಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಿರೋಧವಿಲ್ಲ. ಎಂದ ಮೇಲೆ

నన్ను జండతియు సరకియు డాక్టరన కృపిడిదుకొండు నాటకం
 జేయదళిందు బట్టి మాదిదరే కేళువవరారు? అవళు స్వసంతోషదింద
 జేయదళిందు పోలెలెసరు జేళువరు! నాను జేయదదొక్కాగి మనే
 బిట్టు జేయదళిందు వకిలరు జేళికొడువరు! అవళు ఆ కాలకృ
 జేయదళిందు జేయదళిందు జేయదళిందు డాక్టరరు సర్టిఫికేట్
 కొడువరు! ఇదెల్లదర మేలింద మ్యాజిస్ట్రేటరు జేళువరు: “కేస
 దిస్మిస్!” ఎంద మేలి సత్యద సంరక్షణయాగువదంతు? ఈగ నాను
 ఇవళన్ను కొందరి ఐనాగువదు? నేట్టిగే తలకృరబేకాగువదు!
 డాయ! డాయ! శ్రీమంతికియ సొక్కినింద వ్యధవాగి పునః లగ్న
 మాదికొండెను. వేయదలిన జండతియు సత్తాగలే ఈ మదువేయ
 జవ్యాసవన్ను బిట్టుబిట్టిదరే ఈ దుర్భట ప్రసంగవే బరుత్తిరలిల్ల.
 పత్తియు సాయుత్తలే, అవళ జితీయ మేలియే యారు అవళ సంబంధ
 వాద ప్రేమకృ అగ్నిసంస్కార మాడుత్తరేయే అంతక ప్రేమవంజక
 రిగే నన్నంతక కలెయర శాసనవాగదే ఎందల బిడువదిల్ల. (స్వగద కడగే
 నేలెడి) ఆ! స్వగదేవతే, నన్న అపమాన మాడదేడ. ఈ జగత్తినల్లి
 బాళువదు బేడవాగి నిన్న కడగే వేయదయేత్తిరువేను. వాధకృదల్లి
 ఈ కమలావతియన్ను మాదికొండుదు సంపూర్ణ తప్పు! బేగనే ఈ
 స్వేతాని సామ్రాజ్యవన్ను బిడిసి నిన్నల్లి ఒరువంతే మాదికొలె. నిజవా
 గియు ఈ పురుషజాతియు అసత్యసంధవాదద్దు! పత్తియు సత్త మేలి
 పత్తియు జేయదలినవరేగల ఆతనన్ను నేనేదు నేనేదు కొలరిగి సాయు
 త్తలే; ఆదరే ఈ నిలె పురుష జాతియు జండతియు ప్రేతదొడనేయే
 ఆకేయ ప్రేమకృ అగ్నిసంస్కారమాడి, యావ తరుణియు నవ్వు అవి
 జార ప్రేమ దావాలనదల్లి తన్న సుకుమార దేవవన్ను నగేముబింద
 ఆకుతి కొడుత్తలేయే అవళ నేనపన్ను ఐదారు తింగళు సక ఇడువ
 దిల్ల. ధికారవిరలి ఈ పురుషజాతిగే! ఆదరే కమలావతే, ఇన్ను
 ఎజ్జరవాగిరు! ఈ పితాజ విషాయకాయను బిన్నుత్తిరువను! పితాజ!
 పితాజ!! (ఎందు జేయగువను.)

ಪ್ರವೇಶ—೪

ಸ್ಥಳ—ಮಹಲು—ಕಮಲಾವತಿಯು ಬರುವಳು

ಪದ— ರಾಗ—ಭೀಮಪಲಾಸ ತಾಳ—ತ್ರಿವಳಿ

ಜಗದೀಶಾ ಪೊರೆಯೈ ದಹಿವೆ | ಪ್ರೇಮ ನಿರಾಶೆಯ ತಾವಾನಲಿದೆ ||೨||

ಪ್ರೇಮಭೂಮಿಕಾ, ಜಗದೇ ಮಾನವರದೇವಾ ಸಂಸೃತಿ ಮಂದಿರ ವೈಭವಕೆ ||೧||

ನಮ್ಮ ವರಂತೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಆಯಿತು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತೊಂದರೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಾಟಕವು ತಡವಾದರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಕಳವಳವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಾಂತವಾಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲ ನಿಜ; ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಹೊತ್ತು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ಪತಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಹೋದಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಪರಪುರುಷನ ಸಂಗಡ ನಡೆದಿದ್ದೆನು. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವೇ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರವು ನಾನು ಪರಪುರುಷನ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವೆಲ್ಲ ಹಾಳಾಯಿತೆನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪರಮೇಶ್ವರಾ, ನಾನು ಎಷ್ಟು ಸುಶೀಲ ರೀತಿಯಿಂದ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನೋ ಅದೆಲ್ಲ ಈಗ ಹಾಳಾಗಿಹೋಯಿತು! ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರು ಯಾರು? ನಾನಲ್ಲ, ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ನಾನಲ್ಲ! ದುಡ್ಡಿನ ಆಶೆಗಾಗಿ ಆ ಮುದುಕನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಆ ನರರಾಕ್ಷಸಿಯೂ, ಕೇವಲ ವಿಷಯ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದುಮುಂದಿನ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದ ಈ ಮುದುಕರೂ ಇವರೇ ಈ ದೋಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರು. (ರಾವಬಹದ್ದೂರ ಬಂದು ಕೂಡುವನು) ಈ ಹೊತ್ತು ಮನೆಯವರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಆತಿಶಾಂತವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು? ಬಿರುಗಾಳಿಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವು ಅತಿಶಾಂತವಾಗಿರುವದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಇದರಿಂದ ಮುಂದೇನಾದರೂ ಅನಿಷ್ಟವು ಬರಲಿಕ್ಕಿರಬಹುದೇ? ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ! ಪರಮೇಶ್ವರಾ! ಹಾಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಡ; ಆದರೂ ನಿಜಸಂಗತಿಯು ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ; ಎಂದಬಳಿಕ ಯಾವ ಸಂಶಯವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ (ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ) ಊಟಕ್ಕೆ ವೇಳೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಯಾಕೋ ನನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇಗನೆ ಮಲಗಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತವಾಗಬಹುದು.

ವಿನಾಯಕ:—(ಸ್ವಗತಂ) ನಾನು ನಾಟಕ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಇವಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವಳು. ಪಾಪಿಷ್ಠರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ಮಿಥ್ಯಾಭ್ರಮೆಯಾಗುವದು ಬಹಳ, ಬೆಕ್ಕು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾಲು ಕುಡ

ದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡುವದೇ ಇಲ್ಲವೆ? ಸಂಕಟಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸಿಧ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ, ಯಾವಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಗಳು ಅತಿ ಸಂಖ್ಯಾಪದಲಿರುತ್ತವೆಯೋ ಆಗ ಅವು ಅತಿ ದೂರವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಾಪಿಷ್ಠನಂಥ ಅತ್ಯವಂಶಕನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಮಾಡೋಣವಂತೆ ಊಟವನ್ನು; ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟು ಅವಸರವಿದ್ದರೆ ಊಟಮಾಡಿ ಹೋಗಬಹುದು.

ಕಮಲಾವತಿ:—(ಸ್ವ) ಏನಿದು? ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಶಯವು ಬರುತ್ತದೆ. ಪರಮೇಶ್ವರಾ, ನಡುವೆ ಇದನ್ನೇನು ಉಪಸ್ಥಮಾಡಿದೆ? (ಪ್ರಕಾಶಂ) ವೇಳೆಯು ಬಹಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯು ಹಸಿದಿರಬಹುದೆಂದು ಹಾಗೆ ಕೇಳಿದೆನಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಅವಸರವೇತರದು? ತಮ್ಮ ಸುಖಕ್ಕಿಂತ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನದೇನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ:—ಅಹುದಹುದು! ನೀನು ಬಹು ಪತಿವ್ರತೆಯೇ ಇರುವಿ! ಹಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾನಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನೆಲ್ಲ! (ಜನಾಂತಿಕಂ) ಜೀವಕ್ಕೆ ಮೂಲವನ್ನು.

ಕಮಲಾ:—(ಸ್ವಗತಂ) ನಾನೆಷ್ಟು ಶಾಂತರೀತಿಯಿಂದಿರಬೇಕೆಂದರೂ ಕ್ಷುಬ್ಧವಾದ ಮಹಾಸಾಗರದ ತೆರೆಗಳಂತೆ ವಿಚಾರತರಂಗಗಳು ಒಂದೇಸವನೆ ಬಂದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಧೀರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಥಮ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಧಗಧಗಿಸುವ ಅಗ್ನಿಯಿದ್ದಂತೆಯೇ. ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅದು ಉತ್ತೇಜಿತವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಸುಡುತ್ತದೆ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ತಾವೇನು ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಅವು ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ವಚನಗಳೇ. ಏಳಿರಿ, ಊಟಕ್ಕೆ ತಡವಾಗುವದು.

ವಿನಾಯಕ:—ಕಮಲಾವತಿಜಾಯಿಸುವರೇ,

ಕಮಲಾ:—(ಸ್ವಗತಂ) ಏನಿದು ಎಲಕ್ಷಣ ಸಂಜೋಧನವು! (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಯಾಕೆ ಪ್ರಿಯನೇ?

ವಿನಾಯಕ:—ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಹು! ಹಾದು! ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ! ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ! ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ.

ಕಮಲಾ:—ಇದೇನಿದು ಅವ್ಯಯ ಮಾಲಿಕೆ?

ವಿನಾಯಕ:—ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯಯವಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ಅವ್ಯಯ! ವಿವೇಕವಂತೂ ಮೊದಲೇ ವ್ಯಯವಾಗಿದೆ.

ಕಮಲಾ:-ಆದರೆ ಈಗ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾಡುವದೇನು?

ವಿನಾಯಕ:-ಮಾಡುವದೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡುವ ಧೈರ್ಯವಾಯಿತು. ನೀನು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಬಲ್ಲೆಯಲ್ಲವೇ?

ಕಮಲಾ:-ಹೌದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಲ್ಲೆನು. ತಾವೇ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಸಿದಿರಲ್ಲವೇ?

ವಿನಾಯಕ:-ನಿಜ. ಆಗಲೇ ಅಭಿಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಳಿದಾಸನ ಶ್ಲೋಕವ ನೊಂದು ಓದಿದಾಗಿನಿಂದ ನುನಸ್ಸು ಬಹು ವಿಚಾರಗರ್ತದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಆ ಶ್ಲೋಕದ ಅರ್ಥವು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಅನುಭವವಿದ್ದರೆ ಹೇಳು.

ಕಮಲಾ:-ಆ ಶ್ಲೋಕವನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಿರಿ.

ವಿನಾ:-ಸೃದ್ಧೋ ಯುವಾ ಸಹ ಪರಿಚಯಾತ್ ತೃಷ್ಯತೆ ಕಾಮಿನೀಭಿಃ|

ಕಮಲಾ-(ಸ್ವಗತಂ) ಎನಿದು, ನನ್ನನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಉಟವಾಗಲಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿನಾಯಕ-ಯಾಕೆ, ಈಗಲೇ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೇನಾಗಿದೆ? ಹೇಳು-ಹೇಳು. ನಿನಗೆ ತಬ್ಬಶಃ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಅನುಭವವಿದ್ದಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾವವನ್ನಾ ದರೂ ತಿಳಿಸು.

ಕಮಲಾ-(ಸ್ವಗತಂ) ಇವನಂತೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಶಯದಿಂದಲೇ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವನು. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಈ ವಾಕ್ಯದ ಅನುಭವವು ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 'ಕಾಮಿನಿಯರಿಗೆ ಯುವಕರ ಸಹ ಪರಿಚಯವಾದರೆ ಅವರು ಮುದುಕರನ್ನು ಬಿಡುವರು' ಎಂಬದೇ ಅರ್ಥವು.

ವಿನಾಯಕ-ಇಷ್ಟೇ. ಅದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. (ಸ್ವ) ಆಃ! ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ತಪ್ಪಲೋಹರಸದಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿಸಿ ಎದ್ದಿ ಎದ್ದಿ ತೆಗೆದಂತಾಗು ತ್ತಿರುವದು. ನರಕವಾಸವೆಂದರೆ ಇದೇ; ಅಥವಾ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ನರಕ ವಾಸವಿನ್ನಾವದು? ಪದ- ಹಮಸೇ ತುಮರಾ.

ಘನತಾಪವಸು ತಾಳಲಾರೆ ನಾ | ವನಜನಾಭನೆ ತೋರು ಸುಗತಿಯ || ಪ||
ನೀರೊಳು ತೋರುವ | ಪರಿಯಾದೀ ಪದ | ತೆರದ ನಾರಿಯ | ಪ್ರಣಯ
ದೇಡುವಗೆ | ಮಾರಣವೆ ಗತಿ || ೧||

ಪ್ರವೇಶ—೫

ಸ್ಥಳ—ರಸ್ತೆ, —ಕಮಲಾವತಿಯು ಬರುವಳು.

ಕಮಲಾ:—ಸುಮಾರು ಮೂರುಗಂಟಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಪತಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಬರಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡುವದೊತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬಿಡುವದಕ್ಕೆ ಸಹ ಧೈರ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ! ದುರ್ದೈವವೇ, ಕಡೆಗೆ ಎಂಥ ದುರ್ದಶೆಗೆ ಈಡುಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲ! ಮೊದಲು ವಸಂತರಾಯರೇ ನನ್ನ ಹೃದಯ ರಮಣನಾಗುವನೆಂದು ತಿಳಿದು ನನ್ನ ಪ್ರೇಮಭಂಡಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದೆನು; ಆದರೆ ವಿಧಾತನ ಇಚ್ಛೆಯು ವಿರುದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುದುಕ ವಿನಾಯಕರಾಯರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕಾಯಿತು; ಪುನಃ ವಸಂತರಾಯರ ದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಲೇ ವಿನಾಯಕರಾಯರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮವು ಪರಿವರ್ತನಹೊಂದಿ ಮತ್ತೆ ವಸಂತರಾಯರನ್ನಾ ವರಿಸಿತು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಾತಿವ್ರತ್ಯವೇ ದೇಶದ ಸುಖ-ಶಾಂತಿಗಳ ಮೂಲವು; ಆದರೆ ಮುದುಕರು ವಿಲಾಸವಶರಾಗಿ ನಮ್ಮಂಥ ತರುಣಿಯರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ದೂಡಿಬಿಡುವರು. ವೃದ್ಧ, ಅನುಭವಿಕ, ವಿಚಾರಿ, ಯತಿ, ಋಷಿ ಮತ್ತು ತಪಸ್ವಿಗಳು ಜಯಿಸದ ಕಾಮನನ್ನು ಚಂಚಲ ತರುಣಿಯರು ಗೆಲ್ಲುವದೆಂತು? ಸಿಂಹ-ಶಾರ್ದೂಲಾದಿಗಳು ದಾಟಿ ಬರಲಾರದ ಬಲೆಯನ್ನು ಹರಿಣಾಂಗನೆಗಳು ಪಾರಾಗಿ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಕಾಲತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಪಾಪಕಾರ್ಯದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾದ ಈ ಭೀಷಣ ರಾತ್ರಿಯು ಭೀಕರತೆಯಾದರೂ ಎಷ್ಟಿದು! ದೇವಾ, ನಾಳೆ ನನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಲೆಯೂ ಇದೇ ಕಪ್ಪು ಛಾಯೆಯೇ ಪಸರಿಸುವದಲ್ಲವೇ? ಏನಿದು? ನನ್ನ ಸುತ್ತಲು ಭಯಂಕರ ಶ್ವಾಸದಗಳು ಜಾಯಿತ್ತೆರೆದು ಬರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ; ಮೇಲೆ ಯಮ ದೂತರು ಕರಾಲ ಬಡ್ಗವನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿರುವರು! ಅಬ್ಬ ಸಾಕು, ಇಷ್ಟೇ ನರಕ ಯಾತನೆಯು ಸಾಕು! ಅಗ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಗುರು-ಹಿರಿಯರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಆದಿತ್ಯಾದಿ ಗ್ರಹಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕೈಹಿಡಿದ ಗಂಡನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ, ಪರಪುರುಷನನ್ನು ಮೋಹಿಸುವ ದುರುಳ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಈ ನರಕವಾಸವು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ ಈ ದುಷ್ಟ ಸಮಾಜದ ಪಾಪಿ ರೂಢಿಗಳಿಂದ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಜನ ತರುಣಿಯರು ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುವರೋ ಕಾಣೆ. ಇರಲಿ! ಈಗ ವಸಂತರಾಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಒಪ್ಪದೆ ಬಲಾತ್ಕರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಹಾ! ನೆನಸಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ

ಬದುಕುವದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕೀಲಿಕ್ಕೈಸರವಿದೆ. ಕಪಾಟದೊಳಗಿಂದ ವಿಷದ ಬಾಟಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತರಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟರಾಯಿತು.

ಪದ ರಾಗ—ಜೀವನವುರಿ. ತಾಳ—ತ್ರಿವಳಿ.

ತನುಹಿತಾ ಪ್ರೇಮಾಂಬು ಎರಹಿತಾ ತಾ ಬಾಳ್ವುದೇ? ||ಪಲ್ಲ||

ಹೀನ ವಿಷಯ ವಾ|ಸನೆಯು ತೋರದ|ವಿವಿಧತನ ದೇವನ ಕಾಂಬೆನಾ ||೧||

(ಹೋಗುವಳು)

ಏನಾಯಕ—(ಬಂದು) ಕಮಲಾವತೀ, ವಸಂತಾ, ಇಂದಿಗೆ ನೀಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯವು ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಎಲೇ ನೀಮ್ಮ ಅನುರಾಗದ ರಾಗವು ರಕ್ತರೂಪವಿಂದ ಈ ಸುರಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಳಿದು ಬರುವಂತೆ ಇದು ನೀಮ್ಮ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟು ಪಾರಾದ ಹೊರತು ಇನ್ನು ಈ ಏನಾಯಕರಾಯನಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲ? ವಸಂತಾ, ನೀನು ಸುಶಿಕ್ಷಿತನೆಂದೂ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸುಧಾರಿಸಿರಬಹುದೆಂದೂ ತಿಳಿದು ನಿನ್ನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಗೊಟ್ಟಿರು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಫಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ. ಎಲೇ ಪತಿಘಾತಿನೀ ಕಮಲೇ, ಇದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದೋಷವು ಬಹಳವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಮಾನವನ್ನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ ಬಾಲವಿಧವೆಯರು ಚಿಂತಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮುಪ್ಪಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ಮರುಳು ಹಿಡಿಸಿದ್ದು ಈ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? ವಿಧವಾವಿವಾಹ ಘಂಡಿಗೆ ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೇರಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ವಿಶ್ವಾಸರಾಯರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಉಯಿಲು ಬರೆದು ಟಪಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಂದೆನು. (ಕೈಯಲ್ಲಿಯ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ) ಎಲೈ ಜೀವನ್ಮಿತ್ರ ಖಡ್ಗವೇ, ಮಿತ್ರಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡು. ಒಂದೇ ಸಾರೆಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣಗಳೂ ಹಾರಬೇಕು ಕಂಡೆಯಾ! ಬಾಹುಗಳೇ, ಶೀಪಾಯುಷ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಇಂದೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಒಹೋ! ಕಮಲಾವತಿಯು ದೂರ ಹೋದಳು. ಬೇಗನೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. (ಹೋಗುವನು)

ಡಾ. ವಸಂತ:—(ಬಂದು) ಮದನ, ಇಷ್ಟೇಕೆ ಕಾಡಿಸುವೆ? ಈ ಗಡಿಯಾರದ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಗೆ ಏನು ಜಡವಾಗಿದೆಯೋ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸರಿಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರಿಬ್ಬರೂ ಮರೆಯಾದಂತೆ ಈ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ ಏಕೆ ಅಡಗಬಾರದು? ಅಥವಾ ಈ ರಾತ್ರಿಯೇ ಮನೋವೇಗದಿಂದ ಏಕೆ ಸರಿಯಬಾರದು? ಆ! ಈ ವರ್ತಮಾನ ಸಂಕ್ರಮಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂತ-ಭವ

ಷ್ಯತ್ ಕಾಲಗಳ ಚಿತ್ರವು ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ಕಟ್ಟಲು ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ ಅಧೀರವಾಗುವದು. ಇಂದು ಆ ಕಮಲಾವತಿಯು ವಿನಾಯಕರಾಯನ ಧರ್ಮ ಪತ್ನಿ; ಆದರೆ ನಾಳೆ ಸರ್ವಸ್ವೀ ನನ್ನವಳೇ! ಇಂದಿನ ಈ ಸಾಹಸವು ಉತ್ತರ ಧ್ರುವದ ಶೋಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕತರವಾದದ್ದು. ಈ ದವಾಖಾನೆಯನ್ನಾರಂಭಿಸುವಾಗ ಇದು ಒಬ್ಬ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯೊಡನೆ ನನ್ನ ವಿಲಾಸ ಮಂದಿರವಾಗುವದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಅದು ಸತ್ಯವಾಗುವದು. ನಾನು ಯಾವ ಶುದ್ಧ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಈ ದವಾಖಾನೆಯನ್ನು ತೆಗೆದಿರಬಹುದು! ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಕವೀಶ್ವರ-ಕಪೀಶ್ವರರೇ, ಜ್ಞಾತವಾಸಿ-ಅಜ್ಞಾತವಾಸಿಗಳೇ, ಶಾರದಾ ಶ್ರಮವಾಸಿ-ಇಂದಿರಾಶ್ರಮವಾಸಿಗಳೇ, ಅರವಿಂದ-ಮಕರಂದರೇ, ಕಾವ್ಯಾನಂದ-ದ್ರವ್ಯಾನಂದರೇ. ಅತಿಮಂದ-ಮತಿಮಂದರೇ ಮತ್ತು ಆನಂದರಾವ-ವಿಷಾದರಾಯರೇ ಬನ್ನಿ, ಮುಂದೆ ಬನ್ನಿ! ಉಗಿಬಂಡಿ, ಜಾಯ್ಸಿಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಪದ್ಯಮಾಡುವ ಶ್ರಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ತರುಣ-ತರುಣಿಯರ ವಿಲಾಸ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಣ್ಣುಟ್ಟಿ ನೋಡಿರಿ. ಪ್ರಿಯಾ-ಪ್ರಿಯಕರರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಆ ರಾಧಾಮಾಧವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಭಗವಾನ್ ಅನಂಗರಂಗನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಇಂದು ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ....

ಪದ— ರಾಗ—ಬಮಾಳ ತಾಳ—ತ್ರಿವಟ

ಯೋಷಿತಾ ಒಹು ವಿಲಾಸ ರತಾ | ವಸುಧೆಯೊಳೀ ಸುಧಾತಿರೇಕ ಸತತ
ವಾಸತಾ || ಪಲ್ಲ || ವಿಮಲವದನ ಚಂದಿರ ನಮಮ | ಅಮೃತಧಾಮ | ಸುಮಧುರ
ಬಿಂಬಧರ ಸುಧೆಯಧಾರ | ಅಮಿತ ಸುಖಸಾರ || ೧ ||

ಪ್ರವೇಶ:—೪

ದವಾಖಾನೆ:— ಕಮಲಾವತಿ ಕುಳಿತಿರುವಳು.

ಕಮಲಾ—ರಾಗ—ಕಾಲಂಗಡಾ. ತಾಳ—ದೀಪಚಂದೀ.

ವಿಧಿಯು ತಾ ವಿಷಮತಾ ತಾಪಪ್ರದಾತ | ನೋಡುವಿಘಾತ || ಪಲ್ಲ ||

ನಾನೀಗ ಫಲಿಸುವಲತೆಯ | ಆ ಸಮಯದೆ ಬಂದೆ ಘಾತಿವೆ ಸಮೂಲ || ೧ ||

ಪ್ರೇಮಾಮೃತವನ್ನು ಪಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ನಾನು ಕೊನೆಗೆ ಈ ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿಯಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲವೇ? (ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿಡುವಳು.)

ವಿನಾಯಕ—(ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬಂದು) ಆ ಅಧಮಾಧಮನು ಬರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆಯಾಗುವೆನು.

ಡಾ. ವಸಂತ—ಆ ದಿವ್ಯಸುಂದರೀ.

(ಪದ—ಹಂಸಧ್ವನಿ—ತಾಳ—ದಾದರಾ.

ಸುರರಮಣಿ ಮನೋಜಗಿಣಿ ಜಾಣಿ ರಾಗಿಣಿ | ತರುಣೀ || ಪಲ್ಲ ||
ಕಲವಾಣಿ ಸುದತೀಮಣೀ | ವರಗುಣಬನಿ ಸೊಬಗಿನಿ ಹೇ || ಅ. ಪ. ||
ಮನಸಿಜ ತಾಪವನೇ ತರಿ | ಬೀರು ಸೌಖ್ಯವ || ಮನವೋಹಾಕರೆ ಬಾರೆ |
ಘನಕಾಂತಿಯ ಕೊಡು ನೀರೆ || ೧ ||

(ಕಮಲಾವತಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿಯ ಹೋಗಲು ದೂರ ನಿಲ್ಲಲು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡುವಳು.)

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರ, ಒಳ್ಳೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿರಿ. ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ತಡಮಾಡುವಿರೋ ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಬಂದೇಸವನೆ ಕಳವಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ವಸಂತ—ನನಗೂ ಸಹ ೩ ಗಂಟೆ ಯಾವಾಗ ಆದೀತೋ ಎಂದು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಕಳವಳಹತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥ ಗೋಲ್ಡನ್ ಅಪರ್ಚುನಿಟಿ ಕಳಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನೇನು ಅರಸಿಕ ವೃದ್ಧ ವಿನಾಯಕರಾಯನಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ತಾರುಣ್ಯ-ವಾರ್ಧಕ್ಯಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯು ಈಗಲೇ ಆಗಿಹೋಗುವದು.

ಕಮಲಾ—ವಸಂತರಾವ ನಿಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಸಂತ—ಅದಕ್ಕೆ ತಡವೇಕೆ? ಬೇಗನೆ ಹೇಳು.

ಕಮಲಾ—ನಿಮ್ಮಲ್ಲೊಂದು ಬೇಡಿಕೆಯಿದೆ.

ವಸಂತ—ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಬೇಡು. ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲಕಳೆಯಬೇಡ.

ಕಮಲಾ—ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವಿರುವದಲ್ಲವೇ?

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಂಥ ಅಪರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಗ್ಗುತ್ತ-ಮುಗ್ಗುತ್ತ ಬಂದಿರುವೆನಲ್ಲವೇ?

ವಸಂತ—ಕಮಲಾವತೀ, ಇದೇನು ಕೇಳುವದು? ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈಗ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಒಂದೇಸವನೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವೆನಲ್ಲವೇ?

ಕಮಲಾ--ನಾನೀಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವಿರಲ್ಲವೇ?

ವಸಂತ—ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಸಹ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗಿನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ?

ಎನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಆ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ತಕ್ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಎನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಆಕೆಗೆ ಕೊಡು.

ಕಮಲಾ—ತಮಗೆ ಕೆಡಕೆನಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ?

ವಸಂತ—ಇಂಥ ಸಂಶಯವನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಂದೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರ ಗೊಡಬೇಡ.

ಎನಾ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಈ ಮಾತು ನಿಜ.

ಕಮಲಾ—ನಿಮಗೆ ಸಿಟ್ಟುಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇ?

ಎನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಕಾಮುಕರಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು? ಆಕೆಯು ಎರಡುಸಾರೆ ಒದ್ದರೂ ಒದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರುತ್ತಾರೆ.

ವಸಂತ—ನಿಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಸಿಟ್ಟುಬರುವದೆಂದರೇನು ಮನೋಹರೇ!

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಾದರೆ ಕೇಳಲೇ? ವಸಂತ—ಕೇಳು.

ಕಮಲಾ—ಕೇಳಲೇ? ವಸಂತ—ಕೇಳುಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಕೇಳು.

ಕಮಲಾ—ಕೇಳಲೇ ಹಾಗಾದರೆ?

ವಸಂತ—ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದನಲ್ಲವೇ? ಕೇಳು ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಬೇಕಾದಂತೆ ಕೇಳು. (ಸ್ವಗತಂ) ಈಕೆಯು ಬೇಡುವುದಾದರೂ ಏನು? ಆಭರಣವನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಇದರ ಹುಚ್ಚು ಬಹಳ. ಈ ಹುಚ್ಚು ಗಾಗಿಯೇ ಇವರ ತಾಯಿಯು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅನರ್ಥ ಮಾಡಿಟ್ಟಳು. ಈಕೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆಭರಣವು ಒಹಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೀಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವಳು. ಅದು ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಎಂದಿದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ? ಛೇ, ಛೇ, ಇದು ಅರಸಿಕತನದ ಮಾತು. ಬೇಕಾದರೆ ಈ ದವಾಖಾನೆಯನ್ನಾದರೂ ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಇವಳ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು.

ಎನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಇವಳ ಮುಖಬರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯೆಲ್ಲೇನೋ ರಹಸ್ಯವಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರ್, ನನಗೊಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಡುವದಿಲ್ಲವೇ?

ವಸಂತ—ಹೇಳು, ಬೇಗನೆಹೇಳು ಏನದು? ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನೇ ಇದ್ದೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ಕೇಳಿರಿ ಹಾಗಾದರೆ.

ಪದ—(ಪತಿಯ ಮಹತ್ವ) ರಾಗ—ಕಾಫೀಜಲ್ಹಾ. ತಾಳ—ಕವಾಲಿ.

ಸತ್ಯವಿದೇ ಪರನಾರೀ ನಾಕ | ಪತಿಯ ವಿಲೋಲ ಆ ಪದಯುಗಲ ||ಪ||

ಭಕ್ತೃವಿಘಾತಿನಿಯಾದ ನಾಗಿಣಿ | ನರಕವಾಸಿನಿ ತಾಸದಾ ||೧||

ಇಂದಿನಿಂದ ನನಗೆಂದಿಗೂ ಈ ವೋರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸದಂತೆ ಈಗಿಂದಿಗಲೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಬೇಕು.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಎನಿದು? ಚಾತಕಪಕ್ಷಿಯು ಮಳೆಯ ದಾರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಮಳೆಯ ಬದಲು ಸಿಡಿಲು ಬಡಿಯಿ ತಲ್ಲ! ಇನ್ನೂ ಎನೇನಾಗುವದೋ ನೋಡೋಣ.

ವಸಂತ—ಕಮಲಾವತೀ, ಇದೇನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವೆ?

ಕಮಲಾ—ಹೌದು ಡಾಕ್ಟರ, ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ನನ್ನಿಂದಲೂ ಮಹಾಪರಾಧವು ಘಟಿಸಿದೆ; ಆದರೆ ಆದದ್ದು ಆಗಿ ಹೋಯಿತು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮುಖವನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಬೇಡಿ.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಕೈಗೆ ಬಂದ ತುತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ವಸಂತ—ಕಮಲಾವತೀ, ಹೀಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಆಗಿರುವ ಮಹಾಪರಾಧವಾದರೂ ಯಾವದು? ನೀವು ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ?

ಕಮಲಾ—ನನ್ನ ಗುರುವಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿರುವದೆಂದು.

ವಸಂತ—ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯೇ?

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಈಕೆಯ ಗುರುವೆಂದನೆ ಯಾರಿರಬಹುದು!

ಕಮಲಾ—ಹೌದು ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಖನಿಯಾದ ಗುರುವು ನಿನ್ನ ನನಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇಡಬೇಡಿ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ನಿನ್ನೆಯಂತೂ ಈಕೆಗೆ ವಸಂತನ ಹೊರಟು ಬೀರೆ ಯಾರ ದರ್ಶನವೂ ಏಗಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಅವನು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನೋ ಎನೋ! ಹೆಂಗಸರ ನೆಲೆಯು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೂ ಆ ಗುರುವು ಇಂಥ ಘಾತಕೃಷ್ಣವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ವಸಂತ—ಬಾಯಿ, ನಿನ್ನ ಗುರುವು ಯಾರು? ಮತ್ತು ಆತನು ನನಗೆ ಭಿಟ್ಟಿಯಾದದ್ದು ಯಾವಾಗ?

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರ, ನನ್ನ ಗುರುವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಪರಿಚಯ ದವನಿರುವದಲ್ಲದೆ, ಆತನು ನನಗೆ ಯಾವಾಗ ಭಿಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಾನೆಂಬದೂ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇಲ್ಲ.

ವಸಂತ—ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಗುರುತು ನನಗಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಆತನ ಗುರುತುಂಟು.

ವಸಂತ—(ಸ್ವಗತಂ) ಇವಳು ಗಂಡಸನ್ನೇನಾದರೂ 'ಗುರು'ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದೆ? (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಕಮಲಾವತೀ, ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಗಳ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಕೆಡವಬೇಡ. ಹೇಳು ನಿನ್ನ ಗುರುವು ಯಾರು? ಮತ್ತು ಅವನು ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳುವ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು?

ಕಮಲಾ—ಹೇಳಲೇ ಹಾಗಾದರೆ ಗುರುವಿನ ಹೆಸರನ್ನು—ಆ! ಕೇಳಿರಿ. ನೀವೇ ನನ್ನ ಗುರು. ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ ವರು ನೀವೇ.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಇದೇನಿದು ಗೌಡಬಂಗಾಲಿ! ಅಂತೂ ಈಗಿನ ಗುರುಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ. ವಸಂತ—ಇದರಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಅದಕ್ಕೇಂದೇ ಹೆಣ್ಣು ಮಾಯಿ, ಗಂಡು ನಾಯಿಯೆಂದು ಹೇಳುವದು.

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರ, ಬೆದರಬೇಡಿರಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯಳು, ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯು, ಬಹಳವೇನು? ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮಗಳು. ನನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಡಿರಿ. ಇದೆಂದು ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ದಯಮಾಡಿ ನನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗತರಬೇಡಿರಿ. (ಡಾಕ್ಟರನ ಕಾಲು ಹಿಡಿಯುವಳು.)

ವಸಂತ—ಕಮಲಾಬಾಯಿ, ನೀನು ಮಾತಾಡುವದೇನು?

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರ, ನನ್ನ ಪರಮಗುರುವೇ, ನನಗೆ ಅಭಯಕೊಡಿರಿ. ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ದುಷ್ಟ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿರಿ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನ ವಿಷಯ ವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ಪಾಪವಾಸನೆಯನ್ನು ತರಬೇಡಿರಿ.

ವಸಂತ—ಏಳು-ಏಳು, ಕಮಲಾವತೀ, ಇಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡ.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವದು

ಅವಿಚಾರವಾದರೆ ವಿಚಾರವೆನ್ನುವದಾದರೂ ಯಾತಕ್ಕೇ? ಈಗಿನ ಜಗತ್ತೇ ಹೀಗಿದೆ. ಸಂಭಾವಿತರಿಗೆ ಶುಂಭರೆಂದೂ, ನರಪಶುವಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಚತುರನೆಂದೂ, ಹುಟ್ಟು ಗಕ್ಕರಿಗೆ ಒಕ್ಕೇ ಕುಶಲರೆಂದೂ ಹೇಳುವ ರೂಢಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದೆ.

ಕಮಲಾ—ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಹೊರತು ನಾನು ಏಳುವದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಿಷಯಕವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹೊರತು ಈ ಗುರುವಿನ ಚರಣವನ್ನು ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ.

ವಸಂತ—(ಸ್ವಗತಂ) ಈಕೆಗೆ ಅಭಿವಚನ ಕೊಡುವದೆಂದರೆ ನನ್ನ ಸರ್ವ ಆಶೆಗಳ ಮೇಲೂ ನೀರು ಬಿಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಹೀಗೆ ವಚನ ಕೊಡುವದಾದರೆ ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು? (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಬಾಯಿ....

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಬೇಗನೆ ನನಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ. ತಮ್ಮ ಅಭಿವಚನವೆಂದರೆ ನನ್ನ ಸ್ವಾಭಾಗ್ಯವರ ದಾನವೇ ಸರಿ. ಹು! ಬೇಗ ಕೊಡಿರಿ.

ವಸಂತ—(ಸ್ವಗತಂ) ಇನ್ನು ಈ ವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲ. ವೊದಲು ಈಕೆಯ ತಾಯಿಯ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಭಂಗವಾಯಿತು. ಈಗ ಈಕೆಯ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶದಿಂದ ಪ್ರೇಮ ಭಂಗವಾಯಿತು. ಉಪಾಯ ವಿಲ್ಲ. (ಪ್ರಕಾಶಂ) ಕಮಲಾಬಾಯಿ, ಇಗೋ ಹಿಡಿ ವಚನವನ್ನು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆನು. ಚರಕಾಲ ಸುಖದಿಂದಿರು. ನಿನ್ನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾನೆಂದೂ ಅಡ್ಡಬರುವದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಆ! ಪರಮೇಶ್ವರಾ! ನೀನಲ್ಲವೇ ದೀನದಯಾಳುವು!

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಇನ್ನು ಏನೇನು ನಡೆಯುವದೋ ನೋಡೋಣ.

ಕಮಲಾ:—ಡಾಕ್ಟರ, ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ.(ಎಂದು ಹೋಗಿ ಹತ್ತುವಳು.)

ವಿನಾಯಕ:—(ಜನಾಂತಿಕಂ)ಹಾಗಾದರೆ ನಾವಿಲ್ಲೇ ದವಾಖಾನೆಯ ಸೆರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಬೇಕಾಯಿತು. ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವದು ಹೇಗೆ?

ವಸಂತ:—ಆದರೆ ಕಮಲಾವತೀ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನದೊಂದು ವಿನಂತಿಯುಂಟು.

ವಿನಾಯಕ:—(ಜನಾಂತಿಕಂ)ಮತ್ತೆ ಸುರುವಾಯಿತು ಹೊಸ ಅಂಕು.

ಕಮಲಾ:—ಎನಿದ್ದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಸಂಶಯವೂ ಬೇಡ.

ವಸಂತ:—ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಗುರುವು ಹೇಗೆ? ನಿಮಗೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದುದಾವಾಗ? ನನ್ನ ಕಾಲನ್ನೇಕೆ ಬಿದ್ದಿರಿ?

ಕಮಲಾ:—ವಸಂತರಾವ, ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯದ ಮಾತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮೃಚ್ಛಕಟಿಕ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಿರಿ.

ವಸಂತ:—ಸುಳ್ಳು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುಳ್ಳು. ನಿನ್ನನ್ನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಮೋಹ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಕೆಡವುವದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆನು.

ಕಮಲಾ:—ಅದೆಲ್ಲ ನಿಜ; ಆದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಪರಿಣಾಮವಾಯಿತು. ಡಾಕ್ಟರ, ಮಹಾಕವಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೊಲಸು ಹೇಸಿ ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ; ಆದರೆ ಆ ಜಾದೂಗಾರರು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪವಿತ್ರಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ವಸಂತ:—ಮಹಾಕವಿಯ ಈ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕರಾವ:—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಇವರು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ:—ಡಾಕ್ಟರ ನಾವು ವಾಪಸ್ತು ಜನರು; ಆದರೆ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ಮುಖದಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾಕವಿಯ ಕಾವ್ಯವೂ ಇಂಥ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲೊಂದು ಅವರು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮಲಿನ ಮೋಹವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಜಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಕವಿ ಕಾವ್ಯವೂ ಮಾತೆಯ ಹಸ್ತವೂ ಎರಡೂ ಒಂದೇ. ಅವೆರಡೂ ಪ್ರೇಮಳವಾಗಿರುವವಲ್ಲದೆ ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೀತಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಾಲಿನ್ಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತವೆ.

ವಸಂತ:—ಕಮಲಾವತೀ, ನಾಟಕವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಯಾರು ಕಲಿಸಿದರು?

ಕಮಲಾ:—ನೀವು ಕಲಿಸಿದಿರಿ. ವಸಂತಸೇನೆಯು ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಈ ನಾಟಕವು ನನ್ನನ್ನೇ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಒಂದಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಹತ್ತಿತು.

ವಸಂತ:—ಇದು ನಿಜವಲ್ಲವೆ? ಹಾಗೇಕೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯಿತು?

ಕಮಲಾ:—ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಇಬ್ಬಗೆಯಾಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ

ವಸಂತಸೇನೆಯ ಚಿತ್ರವೂ ಇಬ್ಬಾಗವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಒಂದುಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಿಯನು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ನೀವು ಇದ್ದಂತೆ ವಸಂತಸೇನೆಗೆ ಒಂದುಕಡೆಗೆ ಚಾರುದತ್ತ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಶಕಾರ ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರು.

ವಸಂತ:-ಕಮಲಾವತೀ, ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾರು?

ವಿನಾಯಕ:-(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಮೂರ್ಖತನವೆನಬೇಕು ಇದಕ್ಕೇ.

ಕಮಲಾ:-ಡಾಕ್ಟರ ಆದನ್ನು, ಹೇಳಲಿಕ್ಕೇ ಬೇಕೇನು? ನೀವು ಶಕಾರ! ನೀವು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದು, ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವ ನೀವು ಬೇರೆ ಯಾರು? ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ ಶಕಾರ! ಶಕಾರ!! ಶಕಾರ!!!

ವಿನಾಯಕ:-(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಕೈತೋರಿಸಿ ಅವಲಕ್ಷಣವೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡರಂತೆ.

ವಸಂತ:-ಕಮಲಾವತೀ, ನನಗೆ ಬಹು ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವೆ.

ಕಮಲಾ-ವಸಂತರಾವ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಮೆಯಿರಲಿ. ನಿಮ್ಮಂಥ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿರಸ್ಕಾರದರ್ಶಕಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಬಿ. ಎ. ಎಮ್. ಎ. ಎಮ್. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾಗಿ ಯಾರು ನಾಯಿಯಂತೆ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಬಿನ್ನುಹತ್ತಿ ತಿರುಗುವರೋ, ಅವರಂಥ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿಗೆಂದರೆ ಅವರೇ. ಇತರ ಜನರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವಿರುವದಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಇಂಥವರಿಂದ ಮರ್ಕಟಲೀಲೆಯು ಘಟಿಸಿತೆಂದರೆ ಅವರ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ದೋಷಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಒರುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ನೀವು ವಿದ್ವಾಂಸರು, ನೀವು ಯಾವಾಗ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಲಿಸಿ ಅವರ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವರೆೋ ಆಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕಲಂಕವನ್ನು ಹಚ್ಚುವರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಬರುವದೇನು? ಡಾಕ್ಟರ, ಸ್ತ್ರೀಸಮಾಜವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ಹಾಳುಮಾಡುವ ಮಹಾಮಾರಿ ಬೇನೆಯೆಂದರೆ ನೀವು-ನೀವು ಕಾಮಾಂಧ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ನೀವು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೆಂದು ತಿಳಿದು, ಜನರು ನಂಬಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬರಗೊಡುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ನೀಚರಾದ ನೀವು ಅವರ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆಡುತ್ತೀರಿ. ಡಾಕ್ಟರ, ನಿಜವನ್ನು ಮಾತಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಬೇಡಿರಿ. ಈಗ ಸ್ತ್ರೀ ವರ್ಗವು ಕೆಟ್ಟು ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುವದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಂಥ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರೇ ಕಾರಣರು. ಇಂಥವರನ್ನು ನೀರಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಬಯ್ಯು ತಲೆಕೊಡೆಯಬೇಕು.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ)ನೋಡಿರಿ. ತನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಪಾಪದ ಕೆಲಸವು ನೆನಪಾಗಿ ಹೇಗೆ ನಿಂತಿರುವನು? ಊರ ಮುಂದಿನ ಬೋರಗಲ್ಲಿನಂತೆ.

ವಸಂತ—ಬೇಡ-ಬೇಡ.

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಹೆಸರಿಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುವದೇಕೆ? ಆ ಶಕಾರನು ತನ್ನ ಧನಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಉನ್ನತನಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದನು. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮದದಿಂದ ಮತ್ತರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ! ಆದರೆ ಇಷ್ಟರೂ ಪಶುಗಳೇ! ತಕಾರನಿಗೆ ತನ್ನ ಧನಮದದಿಂದ, ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸು ಒಂದು ತನ್ನನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿಯದೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಶಿಕ್ಷಿತರ ಮನಸ್ಸು ಹೀಗೆಯೇ ಕಲುಷಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀಯು ತಾನಾಗಿ ಒಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಡಾಕ್ಟರ, ಮದನನು ಒಂದೇಸವನೆ ಬಾಣವರ್ಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ವಸಂತನೇನೆಯು ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ನನ್ನ ದರಿದ್ರ ಚಾರುದತ್ತನೇ ನನಗೆ ಪ್ರಿಯನೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದವು. ವಸಂತನೇನೆಯು ಹೇಳಿಕೇಳಿ ವೇತ್ಯಾ. ದಿನಾಲು ಒದ್ದಿಬ್ಬರ ಮೇಲೆ, ಅಷ್ಟೇಕೆ ಒಂದೇ ದಿವಸ ಎಣ್ಣೋ ಪುರುಷರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವು ಅವಳಿಗುಂಟು ಅಂಥವಳು ಸಹ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನೆನಿಸಿ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳೆಂದ ಮೇಲೆ, ಆಗ ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದೆನು—ವೇಶ್ಯೆಯು ಯಾರು? ಚಾರುದತ್ತನು ದರಿದ್ರನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ವಸಂತನೇನೆಯು ವೇಶ್ಯೆಯೇ? ಅಥವಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪರಪುರುಷನೊಡನೆ ವಿಲಾಸವಾಡುತ್ತಾ ನಾಟಕ ವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಾನು ವೇಶ್ಯೆಯೇ? ಡಾಕ್ಟರ, ಆಗ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇ ತ್ವರಣ ನೆನಪು ನನಗಾಯಿತು ಆ ಭವ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಹತ್ತಿತು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋದ ನನ್ನ ಕೃದಯರಮಣನ ಸ್ಮರಣೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ದರಿದ್ರ ಚಾರು ದತ್ತನು ನನ್ನೆದುರಿಗೆ ಅದೃಶ್ಯರೂಪದಿಂದ ನಿಲ್ಲಹತ್ತಿದನು. ನನ್ನ ಚಾರುದತ್ತನಲ್ಲಿ ಧನಕನಕ ಸಂಪತ್ತು ಇರಬಹುದು; ಆದರೆ ತರುಣ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಮೋಹಗೊಳಿಸುವ ತಾರುಣ್ಯವಾಗಲಿ, ರೂಪಸಂಪತ್ತಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜ. ಆತನು ಹೀಗೆ ನಿರ್ಧನನಿರಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ಆತನನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡಲಿ? ವಸಂತನೇನೆಯು ವೇಶ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ; ನಾನು ಸಂಭಾವಿತ

ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ ನಾನು-ನಾನು-ನನ್ನ ಚಾರುದತ್ತನನ್ನು ಹೇಗೆ ತ್ಯಜಿಸಲಿ? ಇಲ್ಲ-ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಬಿಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆನು. ವಸಂತರಾವ, ಆಗ ನೀವೆಂದರೆ ವಿಷವಾಯುವನ್ನು ಘಟಕ್ಕರಿಸುವ ಸರ್ಪಕ್ಕಿಂತಲೂ ನನಗೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತೋರಹತ್ತಿದಿರಿ. ಶಕಾರ ವಿಷಯಕವಾದ ವಸಂತಸೇನೆಯ ಎಲ್ಲ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳೂ ನೆನಪಾದವು. ಅಲ್ಲಿಂದಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಳಗೆ ದೂಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಸಹ ತಿರಸ್ಕಾರವುಂಟಾಗಿ ಒಂದೇಸವನೆ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಹತ್ತಿದೆನು.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ)ಆ! ಎಷ್ಟು ಉದಾತ್ತವಿಚಾರವಿದು! ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವೇಶ್ಯೆಯ ಶೃಂಗಾರ ಜಂಪೈಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಲೆಬೀಳುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಇಂಥ ನೀತಿಯನ್ನು ಕಲಿಕೆರೆ ಎಷ್ಟು ಹಿತವಾಗುವದು? ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ನಾನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ದುರಾರೋಪ ಮಾಡಿದನೆಲ್ಲವೇ? ಹೀಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಈಗಿ ದೀಗಲೇ ನಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು? ಬೇಡ. ಇನ್ನೂ ಏನೇನಾಗುವದೋ ನೋಡೋಣ.

ವಸಂತ—(ಸ್ವಗತಂ)ನಿಜ. ಈಕೆಯು ಆಗ ನನ್ನನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ಸಹ ನೋಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನಳಾದದ್ದು ನಿಜ; ಆದರೆ ನೀಚನಾದ ನಾನು ಅದರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು.

ಕಮಲಾವತಿ:—ಡಾಕ್ಟರ, ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜನ್ಮವೆಂದರೆ ಬಹಳ ವ್ಯರ್ಥವಾದದ್ದು. ಲಗ್ನದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಯಾರೂ ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಗಂಡನು ಕುರುಡನೋ, ಕುಂಟನೋ, ಕಿವುಡನೋ, ಹುಚ್ಚನೋ, ಮುದುಕನೋ, ವಿಧುರನೋ ಇದನ್ನು ಸಹ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸುವದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದಂತೆ ವರನನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಲಗ್ನವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ವಧಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಳೆಯುವಂತೆ ಒಯ್ದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ; ಆದರೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಭಾರವು ಬೀಳುವದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಇವರು ಮಾಡುವದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ದಂಡೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವೆವೋ ಅವನ ಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಪ್ರೇಮ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಆ ಪ್ರೇಮ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಕಳವು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಡುವೇ ನಿಮ್ಮಂಥ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ದರವಡೆಖೋರರು ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ-ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಗಳನ್ನು ನೆಲಸಮ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೊಂಚುಹಾಕಿಕೊಂಡೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತೀರಿ. ಮೊದಲೇ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲವಾದದ್ದು! ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪತಿಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ

ನಮ್ಮ ವಯಸ್ಸು ೧೪-೧೫ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿ ಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದ ಮೇಲೆ ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲರಿಂದ ಬರಬೇಕು? ನಿಮ್ಮಂಥ ನೀಚರ ವೋಹಕ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವು ಹಾಳಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ದೋಷವು ಯಾರದು?

ವಿನಾಯಕ:—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಎಂಥ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿದು? ದಿಲ್ಲಿ ದರಬಾರದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಚಿಹ್ನದ ಮುಂದೆ ಉತ್ತರವೇನು?

ಕಮಲಾ:—ಡಾಕ್ಟರ, ಮಕ್ಕಳಮದುವೆ ಮಾಡುವಾಗ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು; ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಧುರರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡುವಾಗಲಂತೂ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಬೇಕು; ಆ ಮುದುಕರಾದರೂ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ತಿಳಿದು ನೋಡಬೇಕು! ಸುಮ್ಮನೆ ಎರಡನೆಯವರ ಮಗಳು ಸಿಗುವಳೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ತರುಣಿಯೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾದ ಮೇಲೆ 'ಧರ್ಮೇ ಚಾರ್ಥೇಚ ಕಾಮೇಚ ನಾತಿಹರಾಮಿ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿರುವದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಮುದುಕರಿಗೆ ಏನೆನ್ನಬೇಕು? ತಮಗೆ ಮುಪ್ಪಿನ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಾದರೆ ಸಾಕು; ಮುಂದೆ ಆಕೆಯು ಏನಾದರೇನು? ಏನು ಮಾಡಿದರೇನು? ತಮ್ಮ ಸುಖವನ್ನಷ್ಟೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಇಂಥವರ ಹೆಂಡಿರು ಪತಿವ್ರತೆಯರಾಗಿ ಬಾಳಿದರೆ, ಅದು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸದ್ಗುಣವಲ್ಲದೆ ಈ ಮುದುಕರ ಶಕ್ತಿಯೇನೂ ಅಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅವರು ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ ಅದರ ದೋಷವಿಲ್ಲ ಈ ಮುದುಕರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೇ! ಯಾಕಂದರೆ ಮುಪ್ಪಿನ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಲಾಯಸೆನ್ನ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ!

ವಿನಾಯಕ:—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ನಿಜ, ಅಕ್ಷರಶಃ ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಸಿನ ಈಕೆಗೆ ಅನುರೂಪ ವಯಸ್ಸಿನ ಪತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು? ಈಕೆಯ ಸುಖವನ್ನು ಮಣ್ಣುಗೂಡಿಸಿದ ಜಂಞಾಲನೇ ನಾನು!

ಕಮಲಾ:—ಡಾಕ್ಟರ, ನಿಮ್ಮ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನನ್ನ ವರ್ತನವು ಕೆಟ್ಟು ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅದು ಸಹ ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ದೂರವಾಯಿತು. ನೀವು ನನ್ನ ಶೀಲವನ್ನು ಕೆಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪಲದ ಖನಿಯಾವ ವಸಂತಸೇನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಿರಿ. ಮತ್ತು ಅಧಃಪಾತ

ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಯಸಿ ಉದ್ಧಾರದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದಿರಿ. ಇನ್ನು ನಾನು ಆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಹೇಗೆ ತಿರುಗಲಿ? ಪಾಕ್ವರ, ಬಿಡಿರಿ ಇನ್ನು ನನಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು- ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿಂದೀಗಲೇ ನನ್ನ ಪತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಅಪರಾಧದ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒದ್ದರೆ ಒದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಬೈದರೆ ಬೈಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸರ್ವಾಧಿಪತಿ ಸಮ್ರಾಟನೆಂದರೆ ನನ್ನ ಆ ದಂದ್ರ ಚಾರುದತ್ತನೇ, ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಅಧಿಕಾರಿಯೆಂದರೆ ಆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೇ!

ವಸಂತ:—ಕಮಲಾವತೀ, ಕೊನೆಗೆ ಇದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳು.

ಕಮಲಾ:—ಏನದು ಕೇಳಿರಿ, ಬೇಕಾದಂತೆ ಕೇಳಿರಿ.

ವಸಂತ:—ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪತಿಯನ್ನು ಚಾರುದತ್ತನೆಂದು ನಂಬಿಹೋದರೂ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗತಕ್ಕ ಸುಖವನ್ನು ಆತನೆಂದಿಗೂ ಕೊಡಲಾರನು. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ದುಃಖವು ಬೆಳೆಯುವದಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂತ್ಯವು ಸಹ ದುಃಖದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುವದು.

ಕಮಲಾ—ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ದುಃಖ ರಾಯರೇ! ಇನ್ನು ದುಃಖದ ಹೆಸರೇ ಬೇಡ. ಸದ್ಗುಣ ಮತ್ತು ಸುಖವು ಒಮ್ಮೆ ಹತ್ತಿತೆಂದರೆ ಆ ಮೇಲೆ ದುಃಖದ ಗಾಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಪಾಕ್ವರ, ನಾವು ಕಡೆಯ ವರೆಗೂ ನಾಟಕವನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ಚಾರುದತ್ತನ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಮಲಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿ ಶಕಾರನು ವಸಂತನೇನೆಯ ಪ್ರಾಣತಕ್ಕೊಳ್ಳುವಾಗಲಾದರೂ ಆಕೆಯು ಅದೇ ನಿಶ್ಚಲಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮರಣಕ್ಕೆ ಸಹ ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಸಿದ್ಧಳಾದಳಲ್ಲವೇ? ಇದೇ ನಾಟಕದ ಕೊನೆಯಿರಬಹುದು.

ವಸಂತ—ಅಹುದು ಹೀಗೆಯೇ ಅದರ ರಚನೆಯಿದೆ.

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಪಾಕ್ವರ, ಎಲ್ಲಿ ಮರಣಕ್ಕೆ ಸಹ ಆನಂದಸ್ವರೂಪವು ಬರುವದೋ ಅಂಥ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಪರ್ವತವನ್ನು ದುಃಖದ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಸಹ ಹೇಗೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವದು? ಚಾರುದತ್ತನು ತರುಣನಿದ್ದನೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು; ಆದರೆ ಮಹಾನಂದೆಯು ಅಂಗೀಕರಿಸದ ಪುರುಷನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂದುಕನೊ, ರೋಗಿಯೊ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ವಸಂತನೇನೆಯು ಚಾರುದತ್ತನಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಆನಂದದಿಂದ ಮರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾದಳೋ ಅಷ್ಟೇ ಆನಂದದಿಂದ ಮಹಾನಂದೆಯು ಆ ಮುಂದುಕನೊಡನೆ ಸತಿಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ? ವಸಂತರಾವ, ಆನಂದವು

ಸಂಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆನಂದರತ್ನವು ಸದ್ಗುಣದ ಸುಧಾಸಾಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವದು. ಆ ಸದ್ಗುಣ ಸುಧಾರಸದ ಸವಿಯು ಒಮ್ಮೆ ಹತ್ತಿತೆಂದರೆ ನೌಖ್ಯದ ಗುರುಮಂತ್ರವು ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಆ ಮೇಲೆ ಮೃತ್ಯುವು ಆನಂದಮಯ! ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಆನಂದಮಯ! ರೋಗವು ಆನಂದಮಯ! ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಆನಂದಮಯ! ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಸ್ತುವೂ ಆನಂದಮಯ! ಸರ್ವಮಾನಂದಮಯಂ ಜಗತ್! ಸದ್ಗುಣದ ಚಾದುಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಸ್ತುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಆನಂದವನ್ನೇ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಸೀತೆಯಂತೆ ವನದಲ್ಲಿರಲಿ, ತಾರಾಮತಿಯಂತೆ ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಲಿ, ದಮಯಂತಿಯಂತೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಿ, ಮಹಾನಂದೆಯಂತೆ ಮಹಾ ರೋಗಿಯೊಡನೆ ಲಗ್ನವಾಗಲಿ, ವಸಂತಸೇನೆಯಂತೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ದವಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಿ, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಎನಾದರೂ ಆನಂದವೇ ಆನಂದ! ಸದ್ಗುಣಿಯಾದ ಪತ್ನಿಗೆ ತನ್ನ ಪತಿಯು ಮುದುಕನಿರಲಿ, ದರಿದ್ರನಿರಲಿ ಆತನೊಡನೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಾಳ್ವೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವದೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಸೋಪಾನವು. ಇದನ್ನರಿಯದೆ ನನ್ನಂತೆ ಹರಿಹರಿಗೆ ಅಡ್ಡಾಡಿದರೆ ದುಃಖವೆಂದಿಗೂ ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ.

ವಸಂತ—(ನಮಸ್ಕರಿಸಿ) ತಾಯೇ, ಕಮಲಾವತೀ, ಈಗ ನನ್ನ ಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯು ತೆರೆಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸರ್ವಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ನನ್ನ ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿ ಯರೆಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆಯುವೆನು.

ಕಮಲಾ—ಹಾಗಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ, ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವ ಅಧಿಕಾರವು ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೀಗೆ ಮನೆಮನೆಗೆ ಪರಿಚಯಬೆಳೆಸಿ ನಮ್ಮಂಥ ತರುಣ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ನಿಮ್ಮಂಥ ರೂಪವಾನ್, ವಿದ್ವಾನ್ ಮತ್ತು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ತರುಣರು ದೇಶಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಿತವಾಗುವದು?

ವಸಂತ—ದೇವೀ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವೆನು. ಇದೇ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಆಶೀರ್ವಾದವೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆನು.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ಈಗಲೇ ನಾನೂ ಹೋಗಿ ಕಮಲಾ ಪತಿಯ ಕ್ಷಮೆಬೇಡಿದರೆ ಹೇಗಾಗುವದು? ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ನೋಡೋಣ. ಕಡೆಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಕಮಲಾವತಿ—ಡಾಕ್ಟರ, ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದಲೇ ಸುಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಶೋಭೆ

ಬರುವದು. ಹೆಂಗನೇನು ಗಂಡನೇನು? ಈ ಮಾನವದೇಹವೆಂಬದು ಹೊಲಸು ವಸ್ತ್ರ! ಇದನ್ನು ಸದ್ಗುಣದ ಸಬಕಾರದಿಂದ ತೊಳೆತೊಳೆದಂತೆ ಹೊಳವುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಹವನ್ನು ಸವಿತ್ರವಾಗಿ ಇಟ್ಟಹಾಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕರ್ತವ್ಯದಕ್ಷತೆಯು ಬರುವದು. ಇದನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೊಲಸು ಸಹ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಆಗ ದೈವೀ ನಿಯಮವನ್ನು ಎೂರಿದ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗುವದು. ಇನ್ನು ಈ ಹೊಲಸು ದೇಹವಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಕಲೆಯೂ ಕೂಡದಂತೆ ಎಚ್ಚರಪಡಬೇಕು. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಹೇಗೆ ಹೊಲಸು ಅರಿವೆ ಗಳಿರದಂತೆ ನೀವು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡುತ್ತಿರೋ, ಅದರಂತೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆದುರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನಮ್ಮ ಬೇವನಚರಿತ್ರವು ಇಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ ವಸ್ತ್ರದಂತೆ ನಿಷ್ಕಲಂಕ-ನಿರ್ಮಲತೆಗಳಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದು ನಮ್ಮ ಸದಾಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳಿಂದಲೇ ಸಿದ್ಧಿಸುವದು.

ವಸಂತ — ಹೌದು ಅದರಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ.

ಕಮಲಾ—ಡಾಕ್ಟರ, ಪರಸ್ತ್ರೀಯ ಮೇಲೆ ಪಾಪಿಷ್ಠ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಜೆಲ್ಲುವವನೇ ಪುರುಷನೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುವಿರಿ; ಮತ್ತು ಯಾವನು ಹಗಲೆಲ್ಲ ವೈಭಿಚಾರಕರ್ಮನಿರತನಾಗಿರುವನೋ ಅವನೇ ಒಳ್ಳೇ ಗಟ್ಟಿಗನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ಯಾವನು ಪರಸ್ತ್ರೀಯೆದುರಿಗೆ ನಪುಂಸಕನಾಗುವನೋ ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಗಂಡಸು, ಅವನೇ ನಿಜವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಅವನೇ ರಾಷ್ಟ್ರವೀರ. ಅವನೇ ದೇಶಭಕ್ತ.

ವಸಂತ—ಹಾಗೆಂದರೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಕಮಲಾ—ಪುರುಷರು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬಲವುಳ್ಳವರಲ್ಲವೇ? ಮದ್ದಾನೆಯನ್ನು ಪುರುಷರು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲರು; ಆದರೆ ಅದು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೈಯಿಂದಾಗಲಾರದಲ್ಲವೇ?

ವಸಂತ—ಇಲ್ಲ, ಅದೆಂದೂ ಆಗಲಾರದು.

ಕಮಲಾ—ವಸಂತರಾವ, ಈ ದೇಹವೆಂದರೆ ಮದ್ದಾನೆಯು. ಒಮ್ಮೆ ಇಂದ್ರಿಯ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದ ಮದವು ಏರಿತೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದು ದುಸ್ತರವಾಗುವದು. ಆಗ ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಪುರುಷರೇ ಬಗ್ಗಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೈಯಿಂದ ಎಂದೂ ಆಗಲಾರದು. ನಿಜವಾದ ಗಂಡಸೆಂದರೆ ಈ ಮದ್ದಾನೆಯನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವನೇ, ಅರ್ಥಾತ್ ಪರಸ್ತ್ರೀ ನಿಷಯದಲ್ಲಿ

ನವುಂಸಕನಾಗಿರುವವನೇ ಗಂಡಸು. ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಬಾಣಂತಿನವನ್ನು ಪರುಗಳು ಸಹ ಮಾಡಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ?

ವಸಂತ—ಕಮಲಾದೇವೀ, ನನ್ನ ದುರ್ವರ್ತನದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆ ಬರಹತ್ತಿತು.

ಕಮಲಾ—ನನಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಾಚಿಕೆ ಬರಹತ್ತಿದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ದುರ್ಗುಣವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗವೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ವಿನಾಯಕ—(ಜನಾಂತಿಕಂ) ತಲೆಗೆ ತಾಕಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬುದ್ಧಿ ಬರುವದು.

ವಸಂತ—ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ಮೋರೆ ತೋರಿಸದಂತಾಗಿದೆ.

ಕಮಲಾ—ವಸಂತರಾವ, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವು ಇಷ್ಟು ಹಾಳಾಗಲಿಕ್ಕೆ ವಿಲಾಯತಿಯ ಸುಧಾರಣೆಯ ಅನುಕರಣವೇ ಕಾರಣವು. ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರನ್ನೊಲಿಸುವದು ಪರಸ್ಪರ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ಮವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವರು. ಆತ್ಮಸಂಯಮನದ ಗಂಧವೇ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಸಂತನೇನೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನನ್ನ ಪತಿಯು ನನಗೆ ಶತ್ರುವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದನೋ, ಈಗ ಆತನೇ ನನಗೆ ಮದನನಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವನು. ಆ! ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡನು ಕಾಮನೆಂದೂ, ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪುರುಷನಿಗೆ ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯು ರತಿಯಂತೆಯೂ ತೋರಹತ್ತಿದರೆ ಅವರ ಸುಖದ ಕ್ಷೀರಭಾಂಡದಲ್ಲಿ ದುಃಖ ಲವಣವು ಎಂದಾದರೂ ಬೀಳುವದೇ? ಆದರೆ ತಂದೆಗಳೇ, ಈಗಿನ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿರಿ; ಶಕ್ಯವಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಯೋಗ್ಯ ದಾಂಪತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿಸಿರಿ; ರೂಪ, ವಯಸ್ಸು, ವಿದ್ಯೆಗಳ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯ ಜೊತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿರಿ; ಒಂದುವೇಳೆ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಹಾಗೆ ಆಗದೆ ಇದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಭಗಿನಿ ಯರೇ, ಸುಖದ ಸೆಳವಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಪರಪುರುಷನನ್ನು ಆಶಿಸಿ ಇಹ-ಪರ ಸುಖಗಳೆರಡನ್ನೂ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ನರಕದ ದಾರಿಯನ್ನು ಸರಳಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿರಿ. ಪ್ರಭುವು ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದಮಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರೇಮರಂಗದ ನಾಟ್ಯ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮೃದುಮಧುರವಾದ ಕೊಳಲಿನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ನೋಡಪಡಿಸುವ ಮುರಲೀಧರನು ನೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಡಾಕ್ಟರ್,

ನನ್ನ ಆನಂದರಂಗವು ಅಭಂಗವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಪತಿಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಆ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರುತಿಯು ನಿಂತು ನನ್ನ ಪತಿ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಪತಿಯ ಶುದ್ಧ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಆನಂದರಂಗದ ರಾಧಿಕೆಯಾಗಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಡಾಕ್ಟರ ಇಗೋ ಹೊರಟೆ.

ಪದ. ರಾಗ—ಗರುಡಧ್ವನಿ. ತಾಳ—ತ್ರಿವಟ.

ಮಮ ಮಾನಸ ವರಸರಸಿಜ ಭಾನು | ಸುಮುಖವನು ತೋರು ನೀ || ಪ ||

ಸಿರಿಯನಾಥ | ಪ್ರೇಮಗೀತ | ಪರಮಯತಿಗಣನು ತಗಲಿದಾತ || ೧ ||

(ಕಮಲಾವತಿಯು ಹೋಗಹತ್ತುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕರಾಯನು ಒಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವನು.)

ವಿನಾಯಕ—(ಮುಂದೆನಿಂತು) ಪ್ರಿಯೇ ರಾಧಿಕೇ, ಈ ಹತಭಾಗ್ಯ ಚಂಡಾಲ ವಿನಾಯಕನು ಕ್ಷಮೆಬೇಡುತ್ತಿರುವನು. ನಿರಾಕರಿಸಬೇಡ.

ಕಮಲಾ—ಯಾರು ಯಾರು? ನನ್ನ ಅನಂಗರಂಗ! ನನ್ನ ಪಂಚಪ್ರಾಣ-ಪಂಚಬಾಣ! ನನ್ನ ಹೃದಯೇಶ್ವರ ಪ್ರಿಯನೇ, ಈ ಪಾಪಿಣಿಯನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು.

ವಿನಾಯಕ—ನಾನೇ ಆ ಅಧಮಾಧಮ. ಸರ್ವಾರ್ತಿಯಿಂದಲೂ ನಿನಗೆ ಆಯೋಗ್ಯ ಪತಿ! ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಲಗ್ನಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಸರ್ವ ಸುಖಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣುಕೂಡಿಸಿದ ಚಾಂಡಾಲ ವಿನಾಯಕ! ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು.

ಕಮಲಾ—ಯಾರು? ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ, ಕ್ಷಮಿಸು. ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಈ ಪವಿತ್ರ ಚರಣಗಳ ದರ್ಶನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಇಹ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಪ್ರಿಯಾ, ಈ ದಾಸಿಯ ಸರ್ವಾಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡು. ಡಾಕ್ಟರ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ಸಾಮಾಜಿಕ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲಗ್ನಮಾಡಿಕೊಡುವ ವೆದಿಕಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರಮಾಡಿರಿ. ದುಡ್ಡಿನ ಬಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾರಿ ಅವರ ಸುಖವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ನನ್ನ ಮುದುಕ ತಂದೆಗಳೇ, ಮುಪ್ಪಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದು ಈ ಲಗ್ನದ ಹುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟು ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವಾನಿಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿರಿ; ಬರುತ್ತೇನೆ ಪ್ರಿಯನೇ, ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿರುವೆ. ಇಗೋ ಇದೇ ನನ್ನ -ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಾ

ಮೃತವು. (ಎಂದು ವಿಷವನ್ನು ಸೀಸೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಕುಡಿದು ಮರಣ ವನ್ನೈದುವಳು.)

ಡಾ. ವಸಂತ—(ಬಾಲ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ) ಹಾಯ್! ಹಾಯ್! ಪ್ರಮಾ ದವು! ಕಮಲಾವತಿಯು ವಿಷವನ್ನು ಕುಡಿದಳು. (ನಾಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ) ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ! ಇವಳ ಇಹಲೋಕ ಯಾತ್ರೆಯು ಮುಗಿಯಿತು!

ವಿನಾಯಕ—ಆ! ಕಮಲಾವತಿ! ನನ್ನ ಹೃದಯ ದೇವತೆ! ಈ ಚಾಂಡಾ ಲನ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿಲ್ಲ? ನಿನ್ನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಲಗ್ನಮಾಡಿ ಕೊಂಡಾಗಿನಿಂದ ನನ್ನಿಂದ ಒಂದು ದಿವಸವಾದರೂ ಸುಖವು ಸಿಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲವೇ? ಅಯ್ಯೋ! ಆ ರಮಾಬಾಯಿಯಂತೂ ಬೀದಿಯ ಭಿಕಾರಿಣಿಯಾದಳು. ಈ ಹಾಳಾದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಭರದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿ ಈ ರಾವಬಹಾದೂರಿಕೆಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದೆನು. ಆ! ಭಾರತಮಾತೇ, ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬಂದು ನಿನ್ನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೂ ಪ್ರಯತ್ನಿ ಸಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ಸಾಹೇಬಜನರ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ದೇಕಾದಷ್ಟು ಯತ್ನಮಾಡಿದೆನು! ಕ್ಷಮಿಸು. ನನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಉಪ ಯೋಗವು ಬಡವರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಹಾಳು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿಯೇ ಆಯಿತು. ದೇಶ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪೈಯನ್ನೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ! ಕಮಲಾ ವತಿ, ನಿನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ಕಾಣುವೆನು? ಡಾಕ್ಟರ, ಮುಗಿಯಿತು; ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆಟವು ಮುಗಿಯಿತು! ಸಾಮಾಜಿಕರೇ, ದುಡ್ಡಿನ ಆಶೆಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನನ್ನಂಥ ಮುದುಕರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ನನ್ನ ಮುದುಕಬಂಧುಗಳೆ, ಮುದಿಹುಚ್ಚಿನಿಂದ ತರು ಣಿಯು ಕೈಹಿಡಿದರೆ ನೀವೂ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವ ದೆಂಬದು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಲಿ! ಡಾಕ್ಟರ, ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಉಯಿಲು ಬರೆದು ವಿಶ್ವಾಸರಾಯರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರಿ; ಮತ್ತು ಕಮಲಾವತಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನೀವೆಲ್ಲ ತರು ಣರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ದೇಶನೇವೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಿ. ವಸಂತರಾವ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ತಂದ ಕತ್ತಿಯಿದು. ಇದೇ ಈಗ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಾಸಮಾಗಮ ಸುಖಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವದು. ಕಮಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆ! ಡಾಕ್ಟರ, ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ, ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ, ಆಪ್ತರಿಗೆ, ಇಷ್ಟ

ರಿಗೆ, ಅಪರಿಚಿತರಿಗೆ, ಆಗಂತುಕರಿಗೆ, ಒರುವವರಿಗೆ, ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನ ಮರಣಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಿ; ಕಮಲಾದೇವಿ, ಬರುತ್ತೇನೆ, ದೂರಹೋಗ ಬೇಡ. (ಎಂದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ)

ವಸಂತ—ಈ ಎರಡೂ ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮಗಳು ಆಹುತಿಯಾದುದು ಏತಕ್ಕಾಗಿ? ರಮಾಬಾಯಿಗೆ ಮಗಳ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮವು ಹೋಗಿ ದ್ರವ್ಯದ ಮೇಲಾದ ಪ್ರೇಮಪರಿವರ್ತನ! ಮುದುಕ ವಿನಾಯಕರಾಯರಿಗೆ ಮುಪ್ಪಿನಕಾಲದಲ್ಲಿರ ಬೇಕಾದ ಈಶ್ವರನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮವು ಹೋಗಿ ತರುಣಿಯ ಮೇಲಾದ ಪ್ರೇಮ ಪರಿವರ್ತನ! ತರುಣ ಕಮಲಾವತಿಗೆ ತರುಣನ ಮೇಲಿನ ದಾಂಪತ್ಯ ಪ್ರೇಮವು ಹೋಗಿ ಮುದುಕನ ಮೇಲೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬಲಾತ್ಕಾರದ ಪ್ರೇಮಪರಿವರ್ತನ!! ಅಂತೂ ಇದೆಲ್ಲ ಆಟವೂ ಪ್ರೇಮಪರಿವರ್ತನ!!!

❦❦❦ಸಂಪೂರ್ಣ❦❦❦

